

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 13/2020 - 48 pàgines
Sessió ordinària del dia 17 de setembre del 2020

El dia 17 de setembre del 2020, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 66/2020, que és el següent:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Informe sobre el grau de compliment dels objectius del Programa estadístic 2019.

3- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra.

4- Examen i votació de Proposta d'adhesió al Conveni constitutiu del Fons Monetari Internacional, adoptat a la Conferència financera de Bretton Woods el 22 de juliol de 1944, que va entrar en vigor el 27 de desembre de 1945.

5- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs i Roger Padreny Carmona, president i conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei d'adhesió d'Andorra al Fons Monetari Internacional.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González

M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudí d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Jordi Font Mariné i Marc Magallon Font.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre d'Ordenament Territorial; Víctor Filloy Franco, ministre d'Afers Socials, Habitatge i Joventut; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Verònica Canals Riba,

ministra de Turisme; Joan Martínez Benazet, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Judith Pallarés Cortés, ministra de Funció Pública i Simplificació Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.03h)

La Sra. síndica general:

Bona tarda a tothom.

Benvolguts conselleres i consellers, benvolguts ministres, cap de Govern, és un plaer tornar-vos a retrobar a tots aquí i haver pogut arranjar una disposició que ens permeti tornar a compartir els plens amb la presència de tots vosaltres. Sigueu benvinguts i comencem la sessió.

Abans d'iniciar amb el primer punt i en aplicació del que disposa l'article 56.1 del Reglament, proposo a demanda de diversos consellers generals i del Govern, la modificació de l'ordre del dia inicialment previst.

En aquest sentit la proposta és substanciar el punt número 2 en darrer lloc i els punts 4 i 5 a continuació del primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Llegeix l'informe de la Comissió Permanent, la Sra. Susanna Vela Palomares, secretària de torn de la Sindicatura.

La Sra. Susanna Vela:

Gràcies Sra. síndica.

La Sindicatura en la seva reunió del dia 2 de juny del 2020, escoltada la Junta de Presidents i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General, va acordar habilitar els dies de període fora de sessions compresos entre el 16 i el 31 de juliol del 2020, acord que fou publicat en el Butlletí del Consell General número 40/2020 del 3 de juny del 2020.

En aquest sentit, la Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades

fora del període de sessions comprès entre l'1 i el 31 d'agost del 2020.

La Comissió Permanent s'ha reunit els dies 30 de juliol i 3 de setembre del 2020.

En el decurs de la primera reunió, celebrada el passat 30 de juliol, la Comissió Permanent va procedir a la formalització de la seva entrada en funcions per al referit període de sessions.

En darrer lloc la Comissió Permanent es va reunir novament el proppassat dia 3 de setembre per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General:

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies Sra. secretària.

Punts 2 i 3.

Respecte als dos següents punts de l'ordre del dia i vista la demanda de debatre'ls de forma conjunta, proposo si no hi ha objeccions al respecte, procedir al seu debat conjunt i posteriorment procedir a la seva votació de forma separada.

Doncs procedirem al debat conjunt de la Proposta d'adhesió al Conveni constitutiu del Fons Monetari Internacional, adoptat a la Conferència financera de Bretton Woods el 22 de juliol de 1944, que va entrar en vigor el 27 de desembre de 1945, i de l'Esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs i Roger Padreny Carmona, president i conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei d'adhesió d'Andorra al Fons Monetari Internacional.

La proposta d'adhesió fou publicada en el Butlletí número 58/2020 del 29 de juliol i no s'hi ha formulat cap esmena.

Intervé pel Govern, Sr. Èric Jover.

El Sr. Èric Jover.

Gràcies Sra. síndica.

Sres. i Srs. consellers, avui es per mi un honor poder portar a aquesta Cambra l'aprovació del Conveni constitutiu del Fons Monetari Internacional.

Avui si el Consell General ho considera oportú, Andorra farà un pas més. Una pas més en la comunitat internacional, un pas més cap a l'homologació i el reconeixement internacional, un pas més cap a la resiliència i la sostenibilitat financera de l'Estat.

Des de què Andorra es va dotar de la Constitució el 1993, hem desenvolupat molts passos per adherir-nos

a convenis i tractats internacionals diferents. Fer passos per homologar-nos internacionalment en diferents matèries, per esdevenir un Estat més de la comunitat internacional.

Pel que fa al Fons Monetari Internacional, des dels anys 90 que existeixen doncs intercanvis constants, regulars entre el Fons Monetari Internacional i el Govern d'Andorra, però és des dels darrers dos anys que aquest procés d'acostament s'ha accelerat.

De fet, m'agradaria destacar diferents elements que argumenten i provoquen aquesta acceleració.

D'una part cal recordar que la Comissió especial de vigilància i prevenció del risc per a l'estabilitat financera d'aquesta Cambra, la legislatura passada en una de les seves conclusions, ja afirmava o demanava que s'estudiés la possibilitat d'adherir-nos al Fons Monetari Internacional.

També podem trobar una recomanació del Parlament Europeu del març del 2019 en el marc de l'aproximació de l'acord d'associació, on també recomanava al Govern d'Andorra i al Govern del Principat de Mònaco de fer el necessari o estudiar la possibilitat d'adherir-se al Fons Monetari Internacional.

També de manera periòdica i recurrent, les agències de ràting identificaven com un dels elements per millorar la resiliència financera de l'Estat, d'adherir-nos al Fons Monetari Internacional.

És en aquest sentit que Demòcrates per Andorra ja va concórrer en les darreres eleccions generals tenint un punt en el seu programa electoral que era d'iniciar el procés d'adhesió al Fons Monetari Internacional. Valorat amb les altres forces de la coalició, vam considerar que aquest punt era un punt que les diferents forces valoraven positivament i que s'havia de mantenir en el programa de Govern.

Aquest procés s'ha iniciat formalment el passat tres de gener, i entenc que la data és important en el sentit que mostra que no és fruit de la COVID-19, sinó que encara que es veu reforçat per la COVID-19, era un procés volgutament anterior a aquesta pandèmia. I si la Cambra ho considera oportú, farem l'adhesió oficial, esdevindrem membres de Ple dret del Fons Monetari Internacional el proper mes d'octubre.

Crec que és important, encara que ho hem comentat en diferents ocasions, en compareixença legislativa i també davant dels mitjans de comunicació, recordar-vos els elements principals d'aquesta institució, quins són els avantatges que hi veiem des del Govern d'adherir-nos a aquesta institució i quins són també els seus requisits.

Recordem que el Fons Monetari Internacional es va crear a la Conferència Internacional de Bretton

Woods el juliol del 1944, amb l'objectiu de promoure l'estabilitat financera i la cooperació monetària.

De fet, un dels elements que es volia, és evitar algunes de les causes de la gran depressió dels anys 30.

De fet si reprenem la missió fundacional del Fons Monetari Internacional, podem veure que és assegurar l'estabilitat monetària internacional, buscar a facilitar el comerç internacional, promoure la generació de treball, el creixement econòmic sostenible i la lluita contra la pobresa.

Els membres del Fons Monetari Internacional han anat incrementant-se gradualment fins els avui 189 membres.

De fet, si agafem la llista de membres de Nacions Unides i la comparem amb els estats membres del Fons Monetari Internacional, hi trobem cinc diferències. Evidentment Andorra, per això avui estem debatent aquest procés d'adhesió, Liechtenstein i Mònaco, hi farà una referència i Corea del Nord i Cuba.

Evidentment Liechtenstein i Mònaco, un podria pensar a priori que si aquests dos països doncs han triat de mantenir-se fora d'aquesta institució internacional, la institució més important a nivell mundial de les finances, doncs potser Andorra per similituds evidents de dimensió i demografia podria doncs decidir el mateix. El que passa és que l'estructura del sistema financer d'aquests dos països, els seus acords amb els estats veïns i els seus bancs centrals fan que el posicionament d'aquests dos països doncs sigui completament diferent al nostre. I de fet, fins i tot un d'aquests dos països existeix un debat plenament actual que si fins i tot amb els convenis que té amb l'estat veí, no valdria la pena d'esdeveniment per al Fons Monetari Internacional.

Pel que fa a Corea del Nord i Cuba, em semblen proposades a nivell ideològic molt diferents a les d'Andorra o com a mínim això és el parer del Govern.

Tanmateix cal recordar que Cuba va ser estat membre del Fons Monetari Internacional fins el 1964. Potser si busquem similituds amb Andorra, un bon exemple seria San Marino, i en el cas de San Marino cal recordar que des del 1992 és membre de ple dret del Fons Monetari Internacional.

Quins són els avantatges concrets que té Andorra o que tindria Andorra d'esdevenir membre d'aquest Fons Monetari Internacional?

Primer i ja ens hi hem referit, l'homologació internacional. De fet, un dels elements que dona més importància a aquesta institució és la validació de les dades estadístiques. És fer un *reporting* de les dades estadístiques d'Andorra seguint les metodologies aprovades per ells mateixos i que ens permet

comparar-nos entre els diferents països. Això, aquest procés d'homologació, aquest procés de transparència, no us puc enganyar, és molt important de cara a fer venir inversors institucionals o fins i tot inversors privats. És el primer lloc on es busquen les estadístiques nacionals.

Després i també és important en un país com Andorra, accés gratuït a formacions de primer nivell en els àmbits de les polítiques pressupostàries, fiscals, supervisió financera, i de lluita contra el blanqueig de capitals.

Però també en aquests mateixos àmbits, accés a assessoraments tècnics o a ajuts a desenvolupaments de regulació.

Un altre element, i és per això que les pròpies agències de ràting doncs ens impulsaven a fer aquest procés d'adhesió, és millora dels ràtings de país. I en aquest sentit cal fer esment que aquesta millora del ràting té un impacte directe en les finances públiques i en les finances dels ciutadans.

De fet, una aproximació i n'estic segur que estarem d'acord amb l'oposició, una aproximació que pot tenir les seves incerteses, que pot tenir un grau d'aproximació que s'hauria d'afinar, encara que és complicat, ens diria que l'estalvi que té l'Estat en millorar el nostre ràting es troba amb un cost anual d'entre 4 i 7,5 milions d'euros. Molt significatiu evidentment pels pressupostos que estem gestionant des del Govern. Però també, i no ho hem d'oblidar, un increment de la resiliència financera perquè el que estem fent és tenir una xarxa de seguretat addicional, que no obligatòriament volem utilitzar. De fet el Govern actualment no necessita utilitzar, però d'accés a recursos financers. Aquests recursos financers amb els ajuts típicament desenvolupats des del Fons Monetari Internacional, podrien representar fins a un 437% de la quota que s'assigna a Andorra, que ja us avança que correspondria a uns 437 milions d'euros.

Com veieu els avantatges són importants, i estic convençut que és aquest mateix anàlisi que han portat 189 països, de continents, règims polítics i ideologies diferents a considerar positiu ser membre del Fons Monetari Internacional.

A Andorra l'element que ha generat més neguit des de fa anys, és la quota, i així doncs crec que toca fer una reflexió aprofundida sobre aquest element.

Primer, no ens hem d'induir amb engany. No ens hem de referir a la definició de quota que podríem per exemple trobar al diccionari general de la llengua catalana, que diu que la quota com a part de pagament que toca a cadascú. No és el cas, no us correspon al cost que ha d'assumir l'Estat directament, i així doncs crec que és important i des del Govern ho hem dit des del primer moment que

vam començar aquesta negociació, tenir clar el valor de la quota però també com s'instrumentalitza financerament i quin és el cost real per l'Estat andorrà.

Hi ha hagut nombrosa literatura, sobretot opinions no massa fonamentades sobre quin era aquest import de la quota.

Hem de ser contundents. Fins al 23 de juny del 2020 no vam tenir una valoració oficial de quina havia de ser la quota per Andorra. Quan es va sol·licitar al Fons Monetari Internacional de tenir una estimació, encara que fos una forquilla de valors, s'hi van negar. Era necessari per a ells desenvolupar una visita tècnica dels seus equips de treball per poder avaluar diferents indicadors de l'economia andorrana. I no és fins després d'aquest procés que podien fer-nos una valoració. I no volien realitzar aquests treballs tècnics si Andorra no mostrava un interès a adherir-se a aquesta institució.

Aquest interès formal, aquest inici del procés d'adhesió és el que va començar amb la carta del Govern d'Andorra del 3 de gener del 2020.

En aquest sentit, va començar un procés que havia de culminar amb una visita a la segona quinzena del mes de març de l'equip tècnic del Fons Monetari Internacional a Andorra. A ningú s'enganyarà que la pandèmia, el primer brot de la pandèmia de la Covid-19 va canviar aquests plans i van haver d'anul·lar les visites presencials a Andorra. I en aquest sentit m'agradaria agrair la tasca del Fons Monetari Internacional en el sentit que fins i tot si van haver d'anul·lar aquestes visites presencials, vam donar-nos la possibilitat de desenvolupar tots els intercanvis de manera virtual i de poder donar-nos els elements o facilitar els elements que ells necessitaven per fer aquests càlculs.

També aprofito per agrair la tasca realitzada per la delegació andorrana també en temps de Covid, com pot ser el propi secretari d'Estat, el Sr. Marc Ballestà però també els equips de Govern d'Exteriors o d'Estadística i d'altres institucions com l'Autoritat Financera Andorrana, la CASS o Andorran Banking.

Com us he dit, gràcies a aquesta feina tenim una valoració oficial de la quota el 23 de juny. Quina és aquesta valoració? 82,5 milions de drets especial de gir que és la moneda del Fons Monetari Internacional. Que equival a canvi de 15 de setembre a 98,2 milions d'euros.

Aquestes xifres són diferents a les que jo he pogut comunicar en altres ocasions perquè les altres vegades quan parlàvem de les quotes i com es distribuïen, ho fèiem amb els canvis de 29 de juny.

Evidentment he cregut que l'ocasió del debat parlamentari es mereixia que actualitzessin totes aquestes dades i així doncs totes aquestes petites diferències s'expliquen perquè us donaré dades en funció dels canvis, els tipus d'interès del 15 de setembre.

Com s'estructura financerament aquesta quota?

75% que és la part local de la quota que ha de ser amb euros i s'ha d'instrumentalitzar aquí a Andorra.

De fet, necessitem dos comptes bancaris a nom del Fons Monetari Internacional a la institució bancària que exercirà com a dipositari.

El primer compte amb un import de 2381 euros, que no es debitarà, de fet, és un compte que està previst per països que per exemple tenen oficines al Fons Monetari Internacional i és a través d'aquest compte que executen les despeses.

Un altre compte amb una quantitat efectivament dipositada de 257.456 euros, que es complementa amb una promesa de pagament de 73,4 milions d'euros. Us he de dir que aquests 257.000 euros és una reserva del Govern d'Andorra i si mai sortíssim d'aquesta institució, podríem recuperar aquests diners.

Pel que fa a la promesa de pagament, no correspon, s'instrumentalitzarà via un aval, no comptabilitza com a endeutament. De fet, això és un criteri tant del propi Govern d'Andorra i dels seus equips tècnics com del propi Fons Monetari Internacional que segons les normes de comptabilitat internacional, diu que vist que és molt poc probable que s'hagi de desenvolupar l'activació d'aquest aval, no és necessari considerar-lo com a endeutament.

De fet, segurament hem de parlar de amb quines condicions es podria activar aquesta promesa de pagament.

Dos, una principal seria si la divisa, en el nostre cas l'euro tindria unes febleses a nivell internacional i necessités doncs injeccions de divisa. A ningú se li escapa que l'euro no depèn de les injeccions de capital que pugui fer Andorra sinó que hi ha molts altres països molt més potents econòmicament que nosaltres, que són membres del Fons Monetari Internacional i que donarien peu a aquest equilibri de les divises.

I l'altra possibilitat és que el Fons Monetari Internacional valori com la situació econòmica del país com de bonança. I en aquest sentit ens consultarien, demanarien la nostra opinió i ens demanarien si volem participar d'ajudar financerament d'altres països.

De moment dels 189 països que hi ha al Fons Monetari Internacional tan sols 52 es troben en

aquesta posició ja sigui per condicions monetàries o per condicions de bonança econòmica.

Però imaginem-nos que ens trobem en aquesta situació. Els diners que deixaríem no serien el total de la quota, sinó que en mitjana estem parlant d'un 15% de la quota, estaria remunerada, segurament per sobre de les despeses financeres que provocaria la mateixa operació i a més a més si Andorra es trobés en una situació de crisi sobtada, pot demanar el retorn immediat d'aquests diners sense necessitat de validació per part del Fons Monetari Internacional i sense cap tipus de penalització a posteriori.

El 25% restant de la quota, 24, 6 milions d'euros, compon la part de reserva d'actius i el Govern d'Andorra té 6 mesos per efectuar-la en comptes del Fons Monetari Internacional a Washington.

Aquest diners que es dipositen al Fons Monetari Internacional estan remunerats amb un tipus d'interès que a dia d'avui és del 0,098% menys un 1,6% d'aquesta quota que no està remunerada.

Però tenint, com he dit 6 mesos per desenvolupar aquest pagament, com a màxim 3 mesos després del procés d'adhesió, el Fons Monetari Internacional habilitarà una bossa de drets especials de gir corresponent al 43% de la nostra quota, és a dir 42,2 milions d'euros que pot utilitzar el Govern d'Andorra de la manera que li sembli més oportuna. Quan utilitzem aquests diners hem de pagar un tipus d'interès del 0,098%. És a dir el tipus d'interès idèntic que ens donaran en el dipòsit que hem de generar.

Ja us puc avançar que el Govern d'Andorra ha decidit d'utilitzar aquesta pròpia bossa per efectuar el pagament del 25% que hem d'efectuat, que hem de dipositar a Washington. És una mesura proposada pel propi Fons Monetari Internacional i que hi ha diferents països que desenvolupen.

Quin és el cost financer de l'operació si us he dit que una part està remunerada al 0,098% i d'altra part hem de pagar uns interessos del 0,098%? Doncs, de fet us he dit que una petita part no està remunerada que és un 1,6% i és aquesta part que hem de pagar els costos financers. Si sumem aquests costos financers més els costos financers relacionats amb haver de participar d'aquesta bossa dels drets especials de gir, els costos que tindrà el Govern d'Andorra, seran de 4.608 euros anuals.

També tenim altres obligacions, les altres obligacions són principalment associades al lliurament de dades estadístiques i que se'n realitzarà una avaluació seguint l'article 4 dels estatuts anualment.

Aquesta avaluació amb recomanacions, que no són evidentment d'obligat compliment, són un element que podem entendre com un requeriment, però també

com una oportunitat. Cada any tindrem especialistes que avaluaran la situació d'Andorra i ens podran fer recomanacions que el Govern, que el Consell General, podran considerar i podran agafar decisions, si ho consideren oportú, en el sentit de les mateixes.

També hi ha tota una sèrie d'obligacions monetàries, però evidentment, en el cas d'Andorra no tenen repercussió.

M'agradaria, i potser ho deixo per un segon torn, excusar-me pel fet d'haver entrat tant el conveni com la llei d'acompanyament pel tràmit d'urgència. Sabeu que us vam entrar un informe explicant el perquè consideràvem oportú, doncs, entrar amb aquest tràmit d'urgència. Els avantatges associats amb participar a una circumscripció si el 16 d'octubre no som membres del Fons Monetari Internacional no podem pertànyer de ple dret a una circumscripció fins al cap de dos anys, i pensàvem que valia la pena.

També hem intentat, sabent que no és còmode treballar d'aquesta manera, doncs, facilitar la feina als consellers. Així, doncs, a la llei d'acompanyament en comptes d'aportar tan sols la memòria explicativa i la memòria econòmica, hem afegit 11 documents addicionals que podien clarificar alguns elements.

I la demanda que ens va entrar el Partit Socialdemòcrata que ens van entrar el 31 de juliol, que teníem temps de respondre fins el 15 de setembre, que corresponia als intercanvis d'informació entre el Govern i el Fons Monetari Internacional, vam intentar respondre el màxim de ràpid, i de fet el 14 d'agost ja vam aportar tota la documentació.

Senyores i senyors consellers, deixeu-me acabar aquesta primera intervenció amb un toc, si vostès volen, d'ingenuïtat política, o vist d'una altra manera, un toc de racionalisme a cartes ja, el que m'ha portat la meua formació científica.

Vist que durant anys el principal neguit que ha generat l'adhesió al Fons Monetari Internacional a les files de l'oposició, i si volen poden repassar l'hemeroteca plegats, és el cost financer per a l'Estat. Vist que a l'hora de la veritat el cost financer és ínfim, 4.609 euros anuals, i hem de bloquejar 259.838 euros, estic convençut que avui puc tenir la confiança que la Cambra aprovarà per assentiment que Andorra esdevingui el 190 país membre del Fons Monetari Internacional.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Jover.

El Projecte de llei d'adhesió d'Andorra al Fons Monetari Internacional fou publicat en el Butlletí número 57/2020, del 22 de juliol.

S'ha formulat una esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs i Roger Padreny Carmona, president i conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 66/2020, del 14 de setembre. Per defensar l'esmena a la totalitat formulada intervé el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat aquesta esmena a la totalitat que ara passo a defensar amb el seu nom, juntament amb 22 esmenes parcials enmig d'una tramitació *pressada* i comprimida d'un tema tan important com el Fons Monetari Internacional, que no puc amagar que no ens ha agradat gens.

Els motius per presentar aquesta esmena a la totalitat són molts, fins i tot. Vam parlar de 4 o 5 motius, com a mínim, als quals m'hi referiré a continuació. No pas ordenats per importància sinó per mirar de construir un relat coherent que puguin entendre els nostres ciutadans.

En primer lloc començaré pel procediment. Com deia abans, no perquè sigui necessàriament important, però pensem que té la seva transcendència i ens aporta moltes explicacions.

Volem recordar que Andorra és un copríncipat parlamentari i que l'article 6 de la Constitució diu que els convenis internacionals els ha d'aprovar el Consell General.

Per tant, Sr. Jover, tot i les seves, difícils d'entendre, explicacions portar al Consell General una llei d'aquesta transcendència que afecta i afectarà a la sobirania nacional, el 22 de juliol d'enguany, amb el propòsit o amb la pretesa de tenir-la aprovada a principis de setembre és, evidentment, un menys teniment absolut al Consell General, al qual vostè ha buscat les diferents maneres d'impossibilitar-li que pugui exercir de manera adequada les seves atribucions.

I deixi'm, Sra. síndica, tot i que ho faig amb dificultat, donar-li un toc d'atenció o un comentari per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, perquè és evident, és obvi, que l'única persona que pot defensar la institució d'aquests atropellaments és vostè. I per tant, hagués hagut d'actuar perquè els consellers puguem treballar un projecte de llei com aquest amb el temps i amb el debat que demana una qüestió com aquesta.

Entrar abans de les vacances d'estiu, amb presses, enmig d'un moment especialment incert per la crisi del Covid, una decisió que fa anys que el nostre país

està valorant i que s'ha anat descartant successivament, sense debats, sense poder treballar plegats aquesta qüestió és, com deia abans, un menys teniment absolut a aquesta institució i, per altra banda, una manera de mirar d'enganyar i d'amagar les informacions transcendents que afecten aquesta tramitació.

Nosaltres hem plantejat, ho hem exposat en alguna de les vegades que vostè abans d'enviar-nos la documentació i abans d'entrar el projecte de llei va comparèixer, hem demanat, per exemple, que una qüestió com aquesta sigui o pogués ser tractada a través d'una consulta popular als ciutadans. Perquè com dèiem i direm i explicaré al llarg de la meua intervenció, ja és una qüestió, és, està sent i serà una qüestió de sobirania política, financera i pressupostària molt important.

Segon punt és la institució. El fons monetari internacional, com vostè ha explicat, es va crear finalitzant la segona guerra mundial per, principalment, com exposa el propi projecte de llei, exercir un control sobre els canvis de les diverses divises i per un control sobre els sistemes de pagament internacional.

És cert que en aquell moment i al llarg dels anys posteriors, molts països van entrar a formar part del Fons Monetari Internacional. Països que o bé tenien moneda pròpia, països que o bé tenien un banc central, o països que estaven a la òrbita del sistema econòmic del dòlar o de la lliura esterlina.

No crec que cap d'aquestes consideracions ens pugui ser aplicable ni a l'Andorra post constitucional ni en aquell moment a l'any 2020.

Si alguna cosa ha caracteritzat la història de la institució del Fons Monetari Internacional són les intervencions, les ingerències i la voluntat de control de la política fiscal financera dels països que són membres i els quals obtenen suport o assessorament. De fet amb la documentació voluminosa que vostè ens ha tramès, a sol·licitud nostra, no pas per iniciativa pròpia, hi ha tota una sèrie d'informacions que ens haurien de, a hores d'ara, ja, preocupar.

Informacions trameses des de l'autoritat financera andorrana que han estat, per exemple, denegades a consellers generals, informacions individualitzades sobre les entitats integrants del nostre sistema financer que l'anterior INAF i l'actual AFA han negat sistemàticament, inclús, fins i tot quan es feien els treballs de la comissió especial en la passada legislatura.

A demés, l'entitat en si, la institució, no se n'amaga. Llegint el conveni que vostès ens sotmeten ara a aprovació, parla clarament de la demanda constant

d'informació i de la supervisió i control de la política dels països que són membres.

Per tant, els volem demanar si realment el que volen és posar el país a les ordres del Fons Monetari Internacional i que aquest ens obligui, com ha obligat a tants altres països a prendre decisions, com la rebaixa dels drets de jubilació, obligar a privatitzar, i ja fa dies que se'n parla, companyies com FEDA i STA, o a la reducció de salaris públics.

És evident que estem en un debat que té un important ideològic. No pas Sr. Jover com fa vostè sovint amb les comparacions desafortunades de Cuba i Corea del Nord, perquè quan parlem del Fons Monetari Internacional, no estem pas parlant dels sistemes polítics, estem parlant de la sobirania i de la independència dels sistemes financers, la quina és la seva missió.

Té un elevat component polític perquè la dreta arreu se sent i s'ha sentit comfortable amb polítiques d'austeritat, de privatitzacions i de retallades. I això tampoc és una excepció en la dreta andorrana. I també ho és el fet de mirar d'imposar una decisió com la que vostès volen imposar-nos, com deia abans, eludint, en tot el possible, els necessaris debats amb una qüestió com aquesta.

Després, quant als veritables deures que té el nostre sistema financer. En la passada legislatura, va haver-hi els treballs de la comissió especial arran de la crisi de BPA. D'aquell informe d'aquella comissió en va resultar un informe amb tota una sèrie de reptes per al nostre sistema financer que no enumeraré de forma exhaustiva, però sí aquells que van ser destacats de manera important com a prioritats. Va haver-hi un consens absolut que la prioritat absoluta i la necessitat del nostre sistema financer, és assolir un prestador de darrera instància. Fins i tot, l'anterior cap de Govern ens va prometre en una sessió parlamentària que en una conversa que havia tingut amb el president de la Comissió Europea, el Sr. Juncker, que les negociacions amb la Unió Europea ens permetria aquest accés a aquest prestador de darrera instància.

Cal dir i deixar molt clar, que el FMI no és en cap cas un prestador de darrera instància excepte que hi hagi una fallida, directament fallida, de l'estat membre, que entenc, vull entendre -tot i que després en parlarem- que no és el que ens estan plantejant.

D'aquella comissió en resultaven altres propostes com, per exemple, els treballs de cooperació de l'AFA amb entitats de supervisió i/o bancs centrals d'altres països. Propostes que també estaven contingudes, per exemple, en un informe que va emetre l'anterior ministre de Finances o els seus equips tècnics, d'un pla d'assegurança de dipòsits, la creació d'un comitè de risc sistèmic per elaborar un report anual sobre el

sistema financer andorrà. I només al final de tots aquests informes es contemplava o s'apuntava la idea d'estudiar l'adhesió al Fons Monetari Internacional.

Per tant, cal demanar-se per què no hem començat per allò que vam consensuar que havia de ser prioritari? Per què hem començat pel final d'aquests informes i d'aquestes recomanacions? Per què no aprofundim en mecanismes europeus, amb la Unió Europea, amb el Consell d'Europa, en lloc de caure amb l'òrgan de control econòmic i financer dels Estats Units? Per què ignoren ara les conclusions de la comissió especial?

Permeti'm que els llegeixi ara el contingut d'un informe sobre els inconvenients d'adherir-se al Fons Monetari Internacional. Citaré directament el contingut de l'informe: "l'assistència està condicionada a polítiques d'ajuts estructurals, no democràtiques i considerades per alguns com polítiques que posen per davant els problemes financers als socials. Pèrdua de sobirania política. El cost de la quota es revisa a l'alça de manera regular cada 5 anys - una qüestió de la que no ens n'ha parlat i sap perfectament que hi ha un projecte de revisió d'aquesta quota previst per l'any 2021. Cost en temps dels funcionaris de l'INAF, de l'Administració Pública i dels polítics. Andorra podria rebre pressions per entrar al grup del Banc Mundial, -com ja es va fer amb San Marino en el seu moment, amb més costos i amb més implicació molt important de recursos. I necessitat de personal molt qualificat i amb experiència la qual cosa implicaria un cost molt elevat."

Liechtenstein, efectivament, com vostè diu, fa anys que està valorant o està intentant contemplar aquesta situació, però sap perfectament que aquesta qüestió està descartada.

El contingut d'aquest informe no és l'opinió ni del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ni és l'opinió del conseller Padreny ni meva com a firmant d'aquesta esmena a la totalitat, ni de cap assessor que haguem contractat per estudiar el projecte de llei. És el contingut d'un informe emès l'abril del 2017 pel Ministeri de Finances, un informe que es diu estabilitat i competitivitat de la plaça financera d'Andorra. Un informe que vostè, pel que veig, ha mirat d'amagar en aquesta nova legislatura.

Després, evidentment, cal parlar de la quota, dels costos, dels 25 milions que cal pagar i dels 75 milions, que encara que vostè minimitza, cal emetre una promesa de pagament, -una promesa de pagament que és aquest document, un document que ens han adjuntat en la informació que vostè ens ha tramès- en el que tots aquests condicionants sobre la inaplicabilitat d'aquesta promesa, no existeixen. Hi

ha una promesa de pagament de 75 milions d'euros com substitutiu del pagament d'acord amb el que disposa el conveni amb el Fons Monetari Internacional.

Per tant, evidentment, com tota decisió, és un equilibri entre costos i beneficis. Els costos són nombrosos, 101 milions d'euros de quota -101 milions d'euros de quota-, necessitat de personal qualificat, tramesa constant d'informació, supervisió de la política fiscal financera i pressupostària.

I quins són els beneficis? Què hi guanyem els ciutadans de peu amb aquesta adhesió al Fons Monetari Internacional?

Com que els beneficis són difícils de visualitzar, el que vostès miren de fer és minimitzar-ne o amagar els veritables que comporta aquesta adhesió.

Hi ha una qüestió important que fa part de les nostres esmenes, que no voldríem pensar que vostè s'ha agafat aquest projecte d'una manera, potser, fins i tot, diria massa personal llegint l'article 7, crec recordar del projecte de llei, vostè nomena o el projecte de llei nomena el ministre de Finances i el secretari d'Estat d'Afers Financers com a governador i governador suplent davant del Fons Monetari Internacional.

Ens ha sorprès que aquesta disposició pròpia de lleis antigues, fins i tot en alguna llei que hem pogut consultar més propera a la llei franquista que es va fer en el seu moment per part d'Espanya que no pas a les lleis més modernes que han fet països que s'han adherit posteriorment, no correspongui a qui se'n ocupa, finalment, de la supervisió del sistema financer com és l'autoritat financera andorrana.

Deixo de banda la incorrecció de llenguatge de redactar aquest article en masculí sense preveure diferents circumstàncies. Deixo de banda la incorrecció política de fixar en una llei quin és el secretari d'Estat, perquè no hi ha cap obligació de què hi hagi un secretari d'Estat d'Afers Financers, més enllà normalment, i per posar un exemple en la nostra futura circumscripció són els governadors del Banc Central o els màxims responsables del Tresor que podrien ser un equivalent amb la Intervenció General al nostre país, en el cas de Bèlgica, de Països Baixos, de Montenegro, d'Israel els que fan part, els que representen Andorra prop d'aquesta institució.

I ja per anar acabant, la incapacitat que està tenint també aquest país de posar ordre en el sistema financer, la coincidència d'aquestes darreres setmanes de notícies que no han de fer més que alarmar-nos com és la sortida per la porta de darrera del director de l'AFA després de prendre algunes decisions que potser no han agradat a alguna entitat de crèdit o algun dels seus accionistes; un Govern que no presenta les xifres en el seu projecte d'H23 de

finalitzar aquesta legislatura; un ministre de Finances al qual no se li reconeix tampoc una llarga trajectòria en l'àmbit de les Finances que no explica ni pretén explicar el retorn dels dèficits que pugui ocasionar la crisi del Covid, ens porten a preguntar si el que realment estan contemplant vostès és una sortida, una possible via de sortida davant d'un país que faci fallida perquè és finament, i això crec que vostè que ha portat aquesta negociació ho ha d'explicar avui molt clarament. Si anem al Fons Monetari Internacional a buscar aquesta xarxa, aquest suport, estem en un escenari polític en el que estem contemplant la fallida del nostre sistema financer, polític i fiscal.

Per tant, hi ha alguna qüestió més Sra. síndica, però entenc que he d'acabar el meu torn d'intervenció. Ho deixaré per les rèpliques.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Comencem les intervencions dels grups. Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. nunci.

Moltes gràcies Sra. síndica.

El Sr. Èric Jover, ministre de Finances, ha fet una explicació que crec que no ens cal estendre gaire més sobre el significat i el que ens aporta un organisme com el FMI, un organisme que depèn del sistema de l'ONU, de les Nacions Unides, el que porta el bon funcionament de l'economia mundial i, per tant, que ens aporta el bon funcionament de la nostra economia.

El FMI, senyores i senyors consellers és la institució central del sistema monetari internacional, o del sistema monetari mundial, del sistema de pagaments internacional i també del tipus de canvi si més no fins l'any 1976 on, com saben, els canvis entre les divises, entre les monedes, gràcies a l'FMI després de la Guerra Mundial i dels Acords de Bretton Woods, els tipus de canvi entre monedes estaven limitats a una fluctuació d'un 1%. A partir de l'any 1976 és quan entra el paradigma actual, que les monedes fluctuen.

Per això en aquell moment, abans del 1976, un país que feia la promesa de pagament que ha explicat el Sr. Jover, si la seva divisa s'enfonsava se'l podia obligar a dipositar aquella suma tan important de diners, en el nostre cas serien els 70 i escaig milions d'euros, però és clar, en un sistema on les divises ja no es devaluen i, és més, on estem en el sistema euro i la nostra divisa

mai es devaluarà en el conjunt de les monedes dels 190 -espero avui- països, doncs és una promesa de pagament que crec i desitjo que difícilment mai arribaríem a executar.

I com deia, entre les moltes finalitats que té el FMI que no només les de promoure i garantir el bon funcionament de l'economia mundial sinó que en moments de crisi, i sobretot de crisi sistèmica, els països prenguin aquelles mesures que a vostè Sr. López no li agraden perquè la política econòmica de despesa pública de finançament permeti a aquell país que està en una crisi, sortir endavant.

No ho han dit però crec que cal recordar que el FMI promou la cooperació, no només monetària sinó que facilita el comerç, impulsa la creació dels llocs de treball i fa i ajuda a què el creixement econòmic sigui sostenible, i això ho fa també quan deixa diners a països d'aquests que vostès diuen que aquests països els ofeguen, i els donen les ordres, etc., et.

No em vull estendre més amb si és interessant o no és interessant estar a dins del FMI. Quan hi ha 190 països del món al FMI i traiem els 4 que ha dit el ministre doncs, bé, o som tots molt ximples, o realment no ho entenc perquè els 190 hi anem, no?

Ens beneficiarem, com ha dit el ministre, de l'assistència tècnica del FMI, de l'assistència estadística, de la supervisió financera -que crec que en alguns moments en un futur algú es pot alegrar molt que sigui així-, de la política pressupostària i, diguem-ho també, de la lluita contra el blanqueig de capitals i de la prevenció del finançament del terrorisme.

Crec que no són mesures negatives i, a més, si ajuntem el que ha explicat el Sr. ministre de la millora del *rating*, al final millorar el *rating* vol dir que tu els préstecs que demanes com a país o l'emissió de deute que fas com a país, et costa una miqueta menys perquè el teu país està més valorat, té més solvència de cara als mercats internacionals i, per tant, el cost del diner que demanes et costa una miqueta menys que el Sr. Jover que ho ha quantificat en torn als 5 milions d'euros que es podran dedicar a fer coses dins del país perquè no els tindrem com a despesa financera.

Al final, siguem pragmàtics, donat que aquests 70 i escaig milions d'aval no s'hauran de desemborsar mai perquè no estem en un sistema de fluctuació de divises que ens pugui devaluar la nostra divisa que és l'euro i, per tant, mai s'hauran de ficar, i davant d'un cost de 4.608 euros però amb la potencialitat no només de rebre els diners per pagar la quota d'aquí sis mesos sinó també de què si mai tenim un problema que vostè ja l'augura a la tornada de la cantonada, Sr. López, de finançar amb tants, tants i tants diners doncs, està clar que el cost-opportunitat o benefici-cost surt a favor de l'adhesió, i no vull estar en possessió de

la veritat però, home, sobre el paper sembla que l'adhesió és interessant i crec que 190 països no poden estar equivocats.

Si mirem una mica internet, la crítica internacional en torn del FMI va una mica sobre el que vostè ha dit Sr. López. Això ho podem trobar a qualsevol web, a la wikipèdia o a qualsevol lloc, i què diuen? Que quan en un país se li deixen cents de milions d'euros, el FMI què diu?: "Home, jo et deixo els diners però has de fer els deures". Què vol dir fer els deures? Vol dir reducció de la despesa pública, evidentment; i què vol dir reducció de la despesa pública quan et venen a deixar molts i molts milions d'euros? Doncs, que et fan fer retallades. Però és que no estem aquí... No estem aquí. El que sí que és veritat és que si el FMI deixa diners a un país li fica unes línies directrius, perquè el que no pot ser és que et deixin diners i que tu malgastis, i llavors et diran: "Mira, aquesta ajuda sí i aquesta ajuda no; aquesta obra sí i aquesta obra no". Evidentment, que això passaria com li passaria a qualsevol que li deixen diners i et dirà: "Escolta, et deixo diners però no et pots comprar un Ferrari. Si et deixo diners és perquè facis els deures, facis bonat, i redrexis l'economia del teu país".

Li ha faltat, Sr. López, explicar que les crítiques de l'òrbita socialista al FMI, també diuen que el FMI ha finançat les dictadures de llatinoamericà, això també està a la wikipèdia, i això és l'únic que vostè s'ha saltat avui.

El procediment que vostè critica, Sr. López, al final és molt senzill. El Sr. Jover ho ha explicat, si volem pertànyer a aquest grup, ho hem de fer ara, sinó perdem una oportunitat jo diria que realment bona de pertànyer a un grup d'influència interessant per Andorra i perdem el tren una vegada més.

Però, és que a més a més el Conveni del FMI no el redactem pas nosaltres. El Conveni del FMI ve del Fons Monetari Internacional i llavors el debat és molt fàcil: sí, o no. No és si és urgent, si no és urgent, si és l'estiu, si hi ha hagut el Covid... No! Fa molts anys que hem parlat del FMI, se n'ha parlat a la Comissió Especial, surten en molts informes a favor, en contra, avantatges, oportunitats o amenaces i costos. Però el debat és molt senzill, el conveni és el que és, i diu i el que diu; l'han signat 189 països; Andorra el vol signar... Sí, o no. I no ens perdem amb si: quan ha entrat a tràmit d'urgència?... Si hem tingut temps de sobra de llegir el conveni. Quantes pàgines són?... Analitzem-lo, assessorem-nos, mirem que han fet els altres països, mirem el que passa i, molt senzill... Sí, o no. Ni si urgència, ni si no urgència. El conveni és el que diu i el debat és molt fàcil. Volem entrar o no volem entrar el conveni?

Els voldria llegir una cosa que ara he buscat. A nivell del sector financer, diu: "Els reptes de futur del sector

financer són molt importants després dels canvis legislatius experimentats els darrers anys i la nombrosa legislació que cal desenvolupar encara vinculada a l'Acord Monetari. La comissió creada al Consell no va donar els fruits desitjats quan els dos objectius majors que es necessiten per resoldre la propera legislatura que són: el prestador de darrera instància i el reforç de les institucions dedicades a la supervisió del sistema financer." Insisteixo, el prestador de darrera instància i el reforç de les institucions dedicades a la supervisió del sistema financer. Crec que el FMI s'inclouria en una d'aquestes figures. I això que estic llegint no és més que el seu programa, Sr. López. No és pas el meu.

Avui a vostè li ha faltat dir que el país ja està en fallida quan ens fica el papus al lloc del FMI aquí a les esquenes del nostre país. Vull recordar-li que malgrat és important el nostre endeutament es situa al torn de... -Sr. Jover, si em vol corregir- del 27 o 29 i escaig del nostre PIB. Per tant, d'aquí a arribar a la fallida -evidentment no estic dient que ens hem d'endeutar fins el 100%- ens queda molt camí per arribar a necessitar aquests diners que tant bon cost, per dir-ho així, ens podria arribar a prestar el FMI.

Dit això, senyores i senyors consellers, el nostre grup parlamentari evidentment votarà a favor de l'adhesió al FMI, per tant, votarà a favor del conveni, i votarà en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sra. síndica

En aquest punt del debat, abordem dos punts de l'ordre del dia: un és la presa en consideració del Conveni del Fons Monetari Internacional, i el segon és l'esmena a la totalitat presentada a la llei pel Partit Socialdemòcrata.

L'article 64.1 de la Constitució estableix que els tractats internacionals han de ser aprovats pel Consell General per majoria absoluta de la Cambra.

La Llei qualificada de Tractats Internacionals, que està en vigor, si aquests convenis estan en vigor en altres Estats, per tant es necessita una llei d'acompanyament.

Per tant, primer començaré amb el tema del Conveni del FMI i després passaré a l'esmena del Partit Socialdemòcrata.

Com ha dit el Sr. ministre, el procés d'adhesió al Fons Monetari Internacional, arranca ben abans del Covid. És més, és una qüestió que es va valorar llargament en l'anterior legislatura i, en concret, en el marc de la Comissió Especial de Vigilància i Prevenció del Risc per a l'Estabilitat Financera.

L'assessor de la Comissió, en aquell moment el Professor Pollin, resumia l'interès de l'adhesió al Fons Monetari Internacional en varis punts que els passaré a llegir: primer, permetria a Andorra finançar-se en situacions de crisi i obtenir un finançament amb condicions raonables. Sempre acceptant un programa d'ajustaments que permetessin recuperar els desequilibris generats per la crisi; ens permetria beneficiar-nos de l'experiència del Fons Monetari Internacional mitjançant l'anàlisi i la formulació de solucions per afrontar la crisi; milloraria la reputació de l'economia andorrana, i especialment, la del seu sector financer, perquè reforçaria els vincles del Principat, amb les Institucions que estructuraven la comunitat econòmica internacional i, defineixen les millors pràctiques bancàries i financeres.

Alhora, el Sr. Pollin deixava clar que l'entrada al Fons Monetari Internacional el fet no solucionava la figura del prestador d'última instància necessària pel sector financer. I aquesta s'havia de buscar per altres vies.

Aquestes són les conclusions a les que es va arribar.

El Fons Monetari Internacional no intervé per ajudar directament a un sector en crisi i, encara menys, a institucions amb dificultats, sinó que tracta amb els estats i els atorga finançament, per resoldre desequilibris, l'origen dels quals poden arribar a ser sectorials.

També, considerava que el Fons Monetari Internacional pot ser útil per resoldre aquests desequilibris, a mig termini, que generin crisi.

És més, també apuntava que el simple fet que aquesta oportunitat existeixi pot reduir l'amplitud de la crisi, sabedors de la intervenció del Fons Monetari Internacional, i de certa manera com ha dit el Sr. ministre, existeix una "xarxa de seguretat".

En tot cas, el professor Pollin veia que l'idea d'adhesió al Fons Monetari Internacional, era pertinent, sota reserva d'avaluar els costos amb precisió. Doncs, avui estem aquí.

Quant al cost d'entrar al Fons Monetari Internacional, finalment ja el coneixem, i jo em referiré al tipus de canvi que hi havia en el moment que va comparèixer a la Comissió de Finances per no anar saltant de números.

El compromís d'Andorra, en la nomenada quota, és de 101,6 milions d'euros a comprometre en dos trams ben diferenciats.

Un 25% de la quota, aproximadament, 25,1 milions d'euros que s'haurà de dipositar al Fons Monetari Internacional, en un termini màxim de sis mesos, a comptar des de l'acceptació d'Andorra a ser-ne membre del FMI.

I el 75% restant, és a dir 76,2 milions d'euros, que s'hauran de comprometre en la figura de pagarés no negociables.

Per tant, el cost d'entrada al Fons Monetari Internacional o al compromís d'Andorra, és de 101,6 milions d'euros i aquest és el compromís que Andorra agafa si avui ratifica aquest conveni, tenint en compte els tipus de canvi d'aquell moment.

Un tema ben diferent és com es finançaran aquestes aportacions i aquests compromisos. I l'impacte, que aquests compromisos tindran sobre les arques de l'Estat. És a dir, quants diners haurem de desemborsar i com comptabilitzarem els compromisos adquirits.

Pels 25,1 milions d'euros, el Govern proposa utilitzar una borsa de drets de gir a proposta mateix del Fons Monetari Internacional, i això, aquesta disposició, seria del 43% de la quota. És a dir 43 milions d'euros els quals s'utilitzarien per dipositar els 25,1 milions quedant un romanent d'uns 18 milions per poder ser utilitzats per Andorra en concepte de préstec.

La segona part de la quota, el 75%, 76,2 milions d'euros d'aquesta, es desemborsen 264.000 euros que es deixen bloquejats i que recuperariem si mai, deixéssim de ser membres del Fons Monetari Internacional.

Pel que fa als 75,2 milions d'euros, es faria en forma de pagarés no negociables, per ser utilitzats pel Fons Monetari Internacional, en cas de necessitat.

El Govern entén que, aquesta potestat, el FMI no l'utilitzarà i, de ser utilitzada, seria un préstec d'Andorra al FMI remunerat.

Per tant, els compromisos d'Andorra en front el FMI serien d'uns 120 milions d'euros, representats pels 43 milions, que agafem del FMI, per pagar la quota de 25 milions i els 75 milions de pagarés de negociables.

Les sortides de caixa estimades, que tindria el Govern, per aquesta adhesió serien de 264.000 euros i, un cost financer estimat anual, de 4.677 euros, pel finançament estimat, d'aquests compromisos de 120 milions d'euros que, segons el Govern, tampoc s'hauran de comptabilitzar com endeutament.

És a dir, l'entrada d'Andorra al FMI s'estructura per vies de finançament i promeses amb avals.

Des de Terceravia, entenem que si el FMI executés aquests compromisos de 120 milions d'euros i, això fos pernicios pel país, Andorra es retiraria del FMI.

Evidentment amb les corresponents conseqüències, com a mínim reputacionals.

Si bé accedir al FMI es va plantejar abans la crisi del Covid, avui ens trobem immersos plenament en ella i, les dificultats i reptes de futur són majúsculs.

A més les mancances, els compromisos adquirits en el passat continuen presents.

Per afrontar aquesta crisi, necessitem disposar de finançament.

Ens ha de permetre parar el cop, retornar a la normalitat i, fixar noves bases pel futur.

Des de Terçeravia, així ho entenem i des de l'inici hem recolzat de forma lleial, amb propostes i diàleg, les accions del Govern, dirigides contra la lluita del Covid i la problemàtica del finançament del país.

Avui no serà una excepció, veiem l'entrada al FMI, com una necessitat de país.

És més, a la fi d'aquest procés, no participar en un organisme del qual participen 189 dels 193 membres de les Nacions Unides, no creiem que generi la millor imatge per Andorra. Al contrari, ens permetrà fixar noves bases pel futur. Sols en serà difícil avançar. I tenir recolzament és important.

Per tot l'exposat, Terçeravia donarà suport a l'adhesió al FMI.

En quant, a l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Socialdemòcrata a la llei d'acompanyament al conveni del FMI, no li donarem suport.

En els futurs treballs en comissió analitzarem, amb cura, les esmenes presentades.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies conseller.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sra. síndica.

Voldria començar aquesta intervenció, per una banda amb una felicitació, per una altra banda, amb un lament.

La felicitació va cap el Govern d'Andorra perquè estem ben a prop de poder dir en veu molt alta i clara que Andorra formarà part del FMI sent-ne el 190è país.

El lament malauradament en aquesta primera sessió on també amb satisfacció veiem la cara i cadascun dels consellers generals i membres del Govern, va pel president del Grup Socialdemòcrata, autoanomenat

cap de l'oposició, figura que no consta enlloc. I és que perdoni que li digui Sr. López, em sembla que al meu molt modest parer, el seu discurs avui ha estat d'un baix to que no tocava, permetent-se inclús com a modest servidor d'aquesta institució, fer un toc d'atenció a la Sra. síndica. Penso que situació prou inèdita en aquesta mateixa Cambra.

Dit això, jo voldria començar explicant i reforçant aquests beneficis que a parer d'alguns no són prou clars pels quals el nostre país ha de formar part del FMI. Però m'ha sorprès també en alguna de les afirmacions que feia el Sr. López, per un moment m'ha fet rumiar si el Sr. López no estava en aquesta Cambra el dia 9 d'octubre del 2015. Però sí que hi era. De fet, els que varem tenir l'honor de poder-hi ser, que hi érem en la darrera legislatura, -el Sr. López era un d'ells-, podrà recordar que aquell dia se celebrava el darrer dia de les sessions de debat d'orientació política del Govern. I en aquella sessió va haver-hi una proposta d'acord que es va aprovar per assentiment, és a dir, Sr. López vostè també la va aprovar, que literalment deia: "S'encomana al Govern que estudiï la conveniència d'una banda, de creació d'un banc central andorrà, i d'altra banda, atenció Sres. i Srs. consellers, de l'adhesió del Principat d'Andorra al FMI, Fons Monetari Internacional, per tal de donar una cobertura de riscos financera a nivell internacional i gaudir d'una supervisió bancària internacional a fi d'aportar una major seguretat i reduir els riscos sistèmics".

Això ho varem votar per assentiment els 28 consellers que estàvem aleshores a la Cambra, el Sr. Pere López inclòs.

Jo no sé si el Sr. Pere López juga en un exercici de construcció de relats tergiversadors però el que els hi hauria de dir és que segurament el que de totes, totes vostè està aconseguint és despistar el seu elector. No només ho fa amb això, sinó que avui hi ha passat molt de puntetes, però vostè també amb declaracions ben contundents davant la premsa dos anys endarrere, afirmava rotundament que el cost d'entrar al FMI seria una quota entre 145 i 150 milions, inclús vaticinava que s'acostava als 150 milions, i entenent que vostè és economista, doncs que ho deia de manera fonamentada. Doncs la veritat és tossuda i el temps avui demostra que no és així. Una altra vegada ja ens hi té acostumats, d'atendre la premsa amb mitges veritats, amb fal·làcies, amb manifestacions totalment esbiaixades i que no s'adiuen a la veritat.

És més, s'atrevia també a proposar una solució alternativa que potser se n'ha oblidat i jo li'n faig memòria. Que no sé si vostè encara la considera com a bona.

Vostè deia, també al 2018 que seria molt més adequat esperar a veure com evoluciona la proposta de creació d'un fons monetari europeu per la zona euro que estava impulsant aleshores Alemanya i França. Perquè segons vostè, seria una solució molt més garantista perquè formar part del FMI oferia molts dubtes sobre la seva consistència.

Deia literalment: "És més interessant i hi ha la via oberta a què pugui ser un prestador de darrera instància". I vostè va dir: "...que ara es formarà Govern a Alemanya, sembla que es reactivarà i per tant, no entenem que es faci l'anunci sense valorar aquesta opció".

Gràcies a Déu les seves paraules no van ser recollides pel ministre de torn perquè sinó encara estaríem com aquell qui diu a les beceroles, perquè de Fons Monetari Europeu res de res.

Dit això, vostè apel·lava a què li expliquéssim quins són els avantatges de formar part d'aquest Fons Monetari Internacional.

Em penso que el Sr. ministre de Finances ja n'ha explicat moltíssimes. Va explicar quines eren les motivacions per les quals es va crear en el seu dia el FMI. Ha parlat d'aquesta promoció de la cooperació monetària per assegurar també l'estabilitat financera dels països, promoure l'ocupació, garantir un creixement econòmic sostenible, reduir la pobresa i sobretot en parlava fa una estona el conseller Pintat, tenir també una via de finançament assegurada en situació d'emergència.

De fet, aquesta jo mateix en feia un símil en un article de premsa com aquell que un es vol assegurar. Penso que tots i cadascun dels que estem en aquesta Cambra tenim contractades pòlisses d'assegurances per allò que mai pugui ser, que esperem que mai no ocorri, però sempre tenir aquesta garantia.

D'avantatges n'he mencionat molts. Al Sr. Jover aquest reconeixement internacional, un pas més decidit cap a aquesta noció internacionalitzadora del nostre país. També aquesta millora del ràting de les agències i que el Sr. ministre de Finances s'ha atrevit a posar de manera tangible quina és aquesta millora amb milions d'euros. Una assistència tècnica de formació i més credibilitat de la inversió estrangera. No entraré doncs en aquests detalls dels avantatges que ja he explicat, però sí que m'agradaria entrar en altres detalls que jo vaig tenir a bé de demanar al ministre en el seu moment perquè m'expliqués justament ja que ho denuncia el Sr. Pere López d'aquestes "relatives presses". Relatives presses perquè estem parlant d'un text legal que s'ha entrat en forma de projecte de llei, que conté simplement set articles senyors, set articles i una disposició final, i un conveni que no és esmenable i que aquest conveni

sempre ha estat a disposició perquè és un conveni estàndard que té el FMI per tots els països que en volen formar part.

Per tant, em sembla una excusa una mica peremptòria el fet d'excusar-se que s'ha fet amb pressa, però jo vaig avançar i vaig voler preguntar al ministre de Finances la motivació. I la motivació rau en motius molt clars. Amb aquesta composició del FMI tots sabem que tenim una junta de governadors, també n'entrarem a parlar, ho deixo per una segona intervenció, d'aquesta junta de governadors com si ha de ser el ministre de Finances o un altre organisme en qüestió, en tindrem ocasió de parlar-ne després. Però són els directors executius com bé diu el nom, els que realment prenen les decisions reals dins del FMI. I és un tema simplement de calendari, no pas nostre sinó del FMI. Tenim una oportunitat molt bona de tenir representativitat dins d'aquest òrgan, sempre i quan siguem capaços d'aprovar el conveni just abans de la propera reunió, una reunió que té lloc, unes eleccions millor dit que tenen lloc cada dos anys i que esdevindrà aquest proper 17 d'octubre.

El fet de tenir representativitat en aquest òrgan és extraordinàriament important. De fet actualment hi ha 24 directors executius, 7 són elegits per països de forma individual. Són les potències d'Estats Units, Japó, Xina, França, Alemanya, Regne Unit i Aràbia Saudita, i la resta estan formats per agrupacions de països o circumscripcions.

La voluntat d'Andorra és formar part d'aquesta circumscripció franco-belga i nosaltres formant part si som capaços de ratificar aquest conveni quan abans millor, no deixarem escapar l'oportunitat de tenir la representativitat que Andorra ens cal per una banda i es mereix. Ens cal i es mereix. I no esperar a dos anys ja que fem el pas decidit ara d'entrar en el FMI, de perdre de vista aquesta oportunitat. I si entrem en oportunitats concretes, he d'agrair al Sr. ministre que suposo que tal com ho va fer a mi, estava disposat a fer-ho amb qualsevol altre membre d'aquesta Cambra, d'explicar fil per randa quins són aquests avantatges. Els hi recordaré. El fet de formar part ara d'una circumscripció en el FMI faria que tinguéssim la possibilitat de tenir staff andorrà al Fons Monetari Internacional, és a dir persones del nostre país, ciutadans andorrans o andorranes podrien estar participant directament en el FMI. Tindríem assistència tècnica per part de la circumscripció. podríem utilitzar si escaigués les instal·lacions de la circumscripció en els desplaçaments de la delegació andorrana per poder usar aquestes dependències i també òbviament un natural increment de les relacions bilaterals amb els països membres d'aquesta circumscripció.

Aquesta circumscripció Belga-Holandesa, perdoneu l'error d'abans-, està formada i compresa pels següents països, prenguin nota: Països Baixos, Bèlgica, Luxemburg, Israel, Bulgària, Xipre, Croàcia, Armènia, Bòsnia-Hercegovina, Geòrgia, Moldàvia, Montenegro, Macedònia del Nord, Romania i Ucraïna. Per tant podem aprofundir les nostres relacions internacionals amb tots aquests països de manera molt més fàcil.

Tinguem en compte que aquesta circumscripció té un pes específic molt important, tan important com que és quart dins de tot el fons. Per tant, la veu d'Andorra estaria representada en la quarta circumscripció amb el poder específic dins del FMI. I això ho podríem fer si som capaços de ratificar aquest conveni ara.

També en forma part Luxemburg, un petit país que té certes similituds amb el nostre país, com pot ser la rellevància en el sector financer. Per tant també molta expertesa que podem compartir.

També té una majoria de l'àmbit europeu, i això òbviament ens pot ajudar en el treball en aquestes negociacions bilaterals a l'acord envers l'acord d'associació amb la Unió Europea. I també òbviament la possibilitat d'establir relacions bilaterals per negociar acords per evitar la doble imposició, que és un element clau com tots vostès ja saben per la diversificació econòmica d'Andorra i poder atreure inversió.

Ja per acabar, un altre avantatge afegit, és que aquesta circumscripció és molt activa en l'ajuda dels petits països i forma part del grup de treball dels petits països dins del FMI.

Ens proposen des de la meua dreta d'aquest hemicicle que tot això no hi optem, que tot això no interessa. Això sí, el Sr. Pere López fa cinc anys tot això ho volia. Avui ja no ho vol. Jo penso que nosaltres ja li hem explicat els beneficis, jo també agrairia que vostè fes l'esforç d'explicar també no només als membres de la Cambra sinó a tota la ciutadania que avui ens pot estar escoltant o veient des de casa per què aquests canvis de parers radicals, diguem-ne radicalment oposats de 180 graus entre el que deia vostè fa cinc anys i el que diu ara. Perquè recordem és una resolució que es va votar aquí en seu parlamentària el 9 d'octubre del 2015 per assentiment de tots els membres d'aquesta Cambra.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. nunci.

Gràcies Sra. síndica.

El 22 de juliol de 1944, els representants dels països aliats van subscriure el Conveni Constitutiu del Fons Monetari Internacional a la Conferència financera de Bretton Woods, als Estats Units. Un any més tard entrava en vigor el Conveni, i dos anys més tard el FMI començava a funcionar. Va concedir el primer préstec a França, per valor de 250 milions de dòlars. Començava així la reconstrucció d'Europa després de la Segona Guerra Mundial.

D'això fa ara 75 anys, i des de llavors, el FMI ha anat creixent, amb l'objectiu de convertir-se en l'organisme suprem promotor de la cooperació monetària i l'estabilitat financera. Així ho ha vist tot el món: ha passat dels 29 països inicials als 189 actuals. I de tots els països que integren l'ONU, únicament no són membres del FMI Cuba, Corea del Nord, Andorra, Mònaco i Liechtenstein, però aquests dos últims casos perquè tenen acords de supervisió bancària i monetària amb el Banc Central de França i amb el de Suïssa, respectivament. Tota la resta de països reconeguts per les Nacions Unides són membres del FMI.

Si hi ha una cosa que comparteixen Bolívia, Estats Units, Iran, França, Veneçuela, Alemanya i Afganistan, per citar a l'atzar uns quants països del món, és que tots ells són membres del FMI.

Països amb un fort arrelament del capitalisme liberal, com Israel o els Estats Units, són membres del FMI.

Països amb sistemes polítics unipartidistes de tall socio-comunista, com la República Popular de la Xina o el Vietnam, són membres del FMI.

Països amb monarquies absolutes del pròxim orient, són membres del FMI.

Països amb democràcies socials i de dret en els quals ens emmirallem, com Suècia, Dinamarca o Noruega, són membres del FMI.

Països tradicionalment socis de les democràcies occidentals com Japó o Corea del Sud, però també països fortament enfrontats amb aquests primers com Veneçuela o Iran, tots ells són membres del FMI.

És a dir, ser membre o no del FMI no va de credos, d'ideologies o de si es pensa que el far del món és un o l'altre país de torn.

En resum, que traient els dos microestats que tenen la supervisió delegada a França i a Suïssa respectivament, els únics països que no estem al Fons Monetari Internacional som Cuba, Corea del Nord i Andorra.

Crec que no calen massa més paraules. Tampoc masses més arguments per votar en contra d'aquesta esmena a la totalitat que els consellers socialistes presenten per tal que Andorra quedi amb el grup de països abans esmentat, i no amb el gruix indiscutible de 189 països de la comunitat internacional.

Senyores i senyors consellers, la realitat és aquesta, i ho és malgrat que alguns s'entestin a posar pals a les rodes.

Ha arribat el moment en què Andorra entri al Fons Monetari Internacional. De convertir-nos en el membre número 190.

Ja n'hi ha prou de dilatar-ho més.

Perquè fa un quart de segle que se'n parla, més concretament des del primer Govern constitucional. I és que va ser justament el cap de Govern Òscar Ribas qui va enviar la primera carta per iniciar un procés d'adhesió ara fa 25 anys. No ens podran dir que ha estat un moviment precipitat, ni que hagi sorprès a la població, tenint en compte que fa anys que Demòcrates defensem l'entrada d'Andorra al FMI, i que ho portàvem al nostre programa electoral amb el qual ens vam presentar a les últimes eleccions generals.

Des del primer Govern constitucional hem fet molts passos d'homologació internacional i ara, el 2020, tenim una oportunitat històrica d'estar a l'organisme on hi volen ser pràcticament tots. Tots menys Cuba, Corea del Nord i els consellers socialistes que presenten aquesta esmena a la totalitat. Però després, en tot cas, parlarem una mica més de les motivacions que, al nostre entendre, hi ha darrere d'aquest moviment polític.

Deia que no calen massa més paraules per justificar l'entrada d'Andorra al FMI, però en donarem. Parlem, per exemple, de la quota. Ja ha sigut àmpliament explicada. És una quota que havia de ser de 110 a 120 milions d'euros segons alguns han estat i han anat alertant. O, fins i tot, de més de 150 milions, segons càlculs del Sr. Pere López ara fa dos anys. Potser tenia una informació privilegiada que no tenia el Govern. Algun contacte directe amb els principals directius de l'organisme? I més tenint en compte que el FMI no ha comunicat al Govern la xifra total de la quota d'accés fins aquest mateix estiu.

O potser és que va fer uns càlculs erronis... O potser que volia incitar a la confusió... Però fos quina fos la causa o motiu, anava equivocat. No eren 150 milions, són 101,2 milions. Per començar, 50 milions d'euros menys.

Bé, de fet no és ben bé així. Perquè el que realment costarà a les nostres arques, el que quedarà bloquejat, el que Andorra haurà de pagar, són 257.000 euros

(que, per cert, seguiran sent propietat del Govern i es podran recuperar si mai decidim sortir-ne).

Ja ho hem explicat moltes vegades, però deixin-me que ho expliqui altre cop:

La quota, com he dit, és de 101,2 milions d'euros. D'aquesta quota inicial, la part que sí que s'ha de fer efectiva, és a dir, els diners que sí que s'han de dipositar a un compte a nom del FMI, són 257.000 euros que queden bloquejats. Aquests diners, però, són propietat del Govern d'Andorra, d'Andorra del nostre Estat i, en cas que marxéssim del FMI, els podem recuperar.

El següent tram de la quota, aquest 75% del total, són en moneda pròpia del país i no cal que es dipositin de forma efectiva. Són una promesa de pagament que sol es faria efectiva per dos motius. Analitzem-los.

En primer lloc, si al món manqués liquiditat de la nostra moneda. Recordem que parlem de l'euro i que tots els països d'Europa són membres del FMI i tenen la mateixa obligació envers aquesta institució. No cal elucubrar massa per arribar a la conclusió que, si hi hagués una crisi tan profunda en què manquessin euros al món fins al punt que ni Alemanya, Àustria, França, Espanya o Itàlia poguessin resoldre, el menor dels nostres problemes seria aquesta promesa de pagament.

En segon lloc, si Andorra passés a prestar diners a països tercers a canvi del pagament d'interessos, com ha explicat el Sr. ministre. Molts membres fan aquest tipus d'operacions per ajudar a finançar aquells països amb problemes greus d'insolvència. Quan un país ha de demanar un préstec al FMI és perquè la seva banca nacional ja no pot fer front a més endeutament i perquè cap institució del món els hi vol prestar diners. Parlem de situacions extremes com la crisi de Grècia de l'any 2010 o la crisi d'Argentina del 2001 i del 2018. Dit això, mai s'ha obligat a cap país membre del FMI a prestar diners a un altre país amb dificultats financeres, sinó que sempre s'ha negociat i s'ha pactat amb els països més rics. A més, en cap cas mai aquests diners prestats han superar el 15% del total de la quota, és a dir 15 milions d'euros. I serien diners que sempre es podrien reclamar si passem per una situació financera complicada. Definitivament, Andorra no ha de patir per aquest motiu.

Seguim amb el repartiment de la quota.

El tercer i últim tram de la quota, els últims 25 milions, es dipositen a Washington, seu del FMI, i és una quantitat que extraïem de la seva pròpia bossa de finançament en una operació que ens costa menys de 400 euros l'any. És a dir, Andorra ha de fer efectiu un pagament de 25 milions d'euros, però el propi FMI ens deixa que ho fem, finançat pel propi FMI sense cap contraprestació o imposició de cap reforma (és a dir,

sense els famosos homes de negre). El préstec paga uns interessos, però com els diners no els fem servir, sinó que queden dipositats al propi FMI, aquests interessos queden quasi compensats pels que genera aquest dipòsit. La diferència són aquests 400 euros l'any.

És a dir, dels 150 milions d'euros que alguns deien, a 257.000 euros.

Això, més un cost financer anual de 4.608 euros. És a dir, 384 euros al mes.

I, malgrat la diferència, l'endemà de fer pública la quota, el grup parlamentari que ara presenta aquesta esmena a la totalitat ens acusaven, en declaracions públiques i per escrit, de mentir. El ministre Sr. Eric Jover i el secretari d'Estat de Finances, Sr. Marc Ballestà, van fer una roda de premsa extensa en què van donar tots els detalls sobre la quota, sobre com es repartirà i sobre el que implica per a les arques de l'Estat. Però el grup parlamentari que vol que Cuba, Corea del Nord i Andorra segueixin fora del FMI no ho devien entendre bé. Cap problema, ho tornem a explicar i segur que el ministre i el secretari d'Estat també ho faran tantes vegades com faci falta, aquí i arreu

En resum, estem parlant de 257.000 euros immobilitzats que sempre podrem recuperar i 384 euros al mes.

Potser li hauria agradat, Sr. López, que fossin 150 milions d'euros, com professava no fa gaire temps? És una pregunta, no una afirmació. Potser li hauria agradat per justificar davant la nostra població aquesta oposició tan unidireccional cap a l'entrada d'Andorra al FMI. I deixi'm dir, tan estranya dins del seu perfil europeista i aperturista. Per justificar que Andorra, junt amb Cuba i Corea del Nord, quedin fora del FMI.

Fa uns anys, a aquesta singular llista de països no membres també hi podíem trobar Síria, Somàlia, la República Centreafricana, Eritrea i Veneçuela, però també aquests països han anat entrant a l'organisme aquests últims anys. I fixin-se que cap d'ells, dels que acabo de citar, són potències econòmiques mundials, ni ningú diria d'ells que s'alineen als països tradicionalment capitalistes.

Abans els hi deia que parlàriem del que, al nostre parer, motiva aquesta esmena a la totalitat. El que realment ens sembla, al nostre parer, és que van inventar un *Casus Belli*. Una quota irreal de 150 milions d'euros que Andorra havia de fer efectiva i que, lògicament, feia inviable pel nostre país entrar al FMI. Roda de premsa, titulars, marejar la perdiu i dir que el ministre mentia, i que mentia molt.

Però la realitat és la que és i, un bon dia, aquesta fal·làcia va començar a fer aigües. I com que ja no podien agafar-se més a l'argument de la quota impossible, impagable, però com tampoc poden donar la raó a Govern per alguna estranya raó, s'agafen ara a la bandera de l'opacitat i a la dels homes de negre. I miren d'escampar la por per treure rèdit al seu negativisme. O potser perquè no vol reconèixer públicament, ni davant els mitjans en rodes de premsa ni tampoc davant aquesta Cambra, que es van equivocar.

Parlarem ara dels homes de negre. L'últim escull i, aparentment, motiu de l'esmena a la totalitat per tal que Andorra quedi, amb Cuba i Corea del Nord, fora del FMI.

Creuen realment que Andorra està tan malament per haver de demanar finançament al FMI? Actualment, de ben segur que no. I ja ho va deixar clar el ministre Jover: seria el nostre últim recurs, només en cas d'extrema emergència. I si ningú més ens dona crèdit, cosa que, mentre aquest Govern continuï governant, ja els hi ben asseguro que no passarà.

En plena pandèmia històrica no hem tingut aquesta necessitat, recordem-ho. Hem aconseguit obrir noves línies de finançament (per exemple, un crèdit de 100 milions d'euros amb l'entitat francesa Crèdit Agricole), i hem aconseguit incrementar la nostra capacitat de resiliència.

Per tant, no entrem al FMI per demanar cap ajuda financera.

Ja acabant, Sra. síndica, deixem-nos de negativismes, anem cap al positivisme. No cal afegir més pessimisme i por a la ja molt complicada situació actual. Siguem clars: el FMI és una qüestió de reconeixement internacional, d'entrar al grup on hi són tots. També és que és un organisme supranacional i d'alta reputació ens verifiqui i validi totes les dades estadístiques del nostre país, cosa que dona plena seguretat a tots els països i inversors que vulguin treballar aquí. És també poder accedir a moltes formacions especialitzades per tal de tenir una millor administració pels nostres conciutadans, alhora que accedir a assistència tècnica en matèria estadística, de supervisió financera o en política pressupostària i fiscal.

I anem més enllà encara. És que les principals agències de ràting ens valorin més positivament, tal com ho han expressat reiteradament en les seves darreres avaluacions. I, de retruc, també ens valorin millor les entitats financeres. Perquè com més altes siguin les nostres valoracions de les agències de ràting, més alt serà l'índex de confiança amb Andorra i menor el tipus d'interès que haurem de pagar en cas de voler finançar-nos a fora.

I deixin-me que els hi digui que també entrem perquè ens hauria de fer una mica de vergonya no ser-hi encara.

En resum, entrar al FMI és consolidar la nostra reputació com a actor internacional seriós.

Senyores i senyors consellers, la dicotomia és ben senzilla, FMI sí o FMI no. Entrar al grup dels 190 països del món, o quedar fora amb Corea del Nord i Cuba. Què vol aquesta Cambra? Nosaltres, la majoria, ho tenim molt clar.

Per tot l'esmentat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarem a favor de la Proposta d'adhesió al Conveni constitutiu del Fons Monetari Internacional, i en contra de l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Iniciem el segon torn d'intervencions.

Pel Govern, Sr. Jover.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies Sra. síndica.

Deixi'm començar per la part amable. Deixi'm començar per agrair, agrair als grups de la majoria per un doble element. Primer pel seu suport, evidentment, però també per les explicacions que han donat.

AL final el Fons Monetari Internacional és un tema complex. A més a més des del Grup Socialdemòcrata s'ha volgut tocar moltes tecles i li agraeixo que m'hagin pogut ajudar, per exemple, el Sr. Ferran Costa, doncs, especificant alguns elements associats a la circumscripció. Crec que ha estat suficientment clar i no hi tornaré.

També deixi'm agrair al Grup de Terceravia, al Sr. Josep Pintat i als seus consellers, pel to constructiu que ens té acostumats i el sentit d'Estat.

Podem entrar en el debat que faci falta sobre alguns elements concrets, fins i tot, de comptabilització de la quota. Però sí que és veritat que amb els diferents elements que hem tingut relacionats amb la Covid, les diferents vegades que hem fet proposicions en aquesta Cambra associats amb el nostre finançament, o fins i tot que hem tingut l'ocasió de debatre'n informalment, hem tingut la seva lleialtat, l'hem tingut al costat i, a més a més, l'hem tingut al costat amb proposicions constructives que segurament ens han anat fent.

Sr. Pere López estic dolgut, trist, però quan estava pensant com feia el meu torn de rèplica, tenia dubtes

de quin to era el to adequat, si havia de respondre a les desqualificacions personals, als insults, a les mentides que vostè ha dit. No ho faré! No ho faré perquè crec que seria rebaixar més el debat d'un dia tan important com avui i rebaixar més el debat de la Cambra. La Cambra no s'ho mereix.

És trist, per això, que vostè la seva única eina política sembla que últimament sigui la desqualificació personal, la mentida, les comparacions associades a lleis franquistes, o, fins i tot elements associats a la meva manca de formació o al meu ego. No faré un repàs dels meus diplomes, Sr. López. No ho faré!

De totes maneres us faré una petita confidència. Quan acabi les meves funcions, quan retorni a una vida ja no relacionada amb la política activa, quan arribin les següents eleccions, quan torni a veure la seva fotografia com a candidat etern del Partit Socialdemòcrata, no llegiré el seu programa electoral, no el votaré. I em dirà, però com pot ser que una persona que intenta ser racional no llegeixi el programa electoral? Perquè vostè menteix. Ho sé amb els dossiers que jo domino. Menteix! Llavors, evidentment, no li podré fer confiança amb les altres opcions polítiques. Estigui encertat o no. Perquè una de les coses que hem de fer els polítics, és generar confiança. I puc dir que amb els elements que jo conec, amb els elements que m'ha tocat viure, vostè menteix.

Vostè comenta, ja entrant amb alguns elements una miqueta més concrets, que he menystingut el Consell General. Miri, no ha estat la meva voluntat. He intentat, doncs, aportar el màxim d'elements per facilitar la feina del Consell General, fins i tot m'he excusat avui a la tribuna, abans que vostè comencés les seves diatribes, pel procés del tràmit d'urgència. I quan ho vaig presentar en compareixença li vaig explicar els beneficis que jo veia d'utilitzar el tràmit d'urgència. I el Sr. Ferran Costa, doncs, ha especificat els avantatges de ser membres d'aquesta circumscripció.

No entraré a valorar-los. Però com pot ser que vostè digui que l'estem menystenint, que no ha tingut suficientment temps per estudiar-se aquest dossier i que el 2 de juliol, és a dir, abans que entréssim les lleis, els projectes de llei corresponents, ja em tractés de mentider? Si vostè ja tenia la informació o si vostè suposava que tenia la informació, com podia ser tan contundent, i després queixar-se que no té prou temps per analitzar aquests dossiers?

Alguns dels consellers de la majoria, algú ho ha comentat, i crec que val la pena remarcar-lo. La llei d'acompanyament té 7 articles. Té 7 articles. I a més a més, el Fons Monetari Internacional proposa un document amb el redactat dels 7 articles.

Evidentment si han de fer adequacions, però tampoc no s'ha d'inventar la sopa d'all.

Com ha dit el Sr. Carles Naudi, el conveni, evidentment, és més llarg, són 42 planes, però si vostè porta opinant des de temps immemorials sobre el Fons Monetari Internacional -això sí, com ha dit el Sr. Ferran Costa, potser canviant una miqueta de sentit-segurament ja se l'havia llegit aquest conveni, segurament ja tenia una predisposició o tenia elements de reflexió, però semblaria que no.

Llavors com pot ser que fes declaracions tan fortes, que faltés d'aquesta manera i desqualifiqués ja no a a mi, -a mi m'és igual, segurament pot entrar en el joc polític entès d'una certa manera-, sinó als equips tècnics que recolzen al Ministeri de Finances, a l'Autoritat Financera Andorrana que ens ha ajudat a fer les anàlisis o les pròpies informacions que li han facilitat d'interpretacions al Fons Monetari Internacional.

Vostè ha comentat, i crec que té tota la raó, que adherir-se al Conveni del Fons Monetari Internacional, adherir-se a aquesta institució, té un component ideològic i totes les posicions ideològiques són evidentment legítimes, però ens trobem en una circumstància que vostè, que a més a més es vol polític de centre, es situa en un extrem tan sols recolzat per polítics de Cuba a partir del 1964 i de Corea del Nord.

A més a més, els 189 membres que en són actualment, han viscut canvis de colors polítics, alternances polítiques. Han passat per moments amb governs d'esquerra de dreta, de major o menor extremisme però, en canvi, el país que ha decidit sortir del Fons Monetari Internacional al 1964 va ser Cuba; els altres, fins i tot amb aquesta alternança política no es plantegen sortir d'aquest organisme.

Entenc que quan fan l'anàlisi dels avantatges i inconvenients no en troben tants d'inconvenients com vostè.

N'estic segur de totes maneres que els farà arribar a tots aquests països els seus anàlisis aprofundits, que ha tingut ocasió de fer, per permetre que reconsiderin les seves posicions. N'estic segur que li estaran molt agraïts.

Pèrdua de sobirania, i vostè fins i tot ha comentat la necessitat de fer una consulta popular. Miri, no és veritat!... No és veritat!

Però jo li recordaré un petit element associat a un altre acord internacional que vostès molt encertadament van estar impulsant, van aportar les negociacions i evidentment en cap cas no van proposar de fer una consulta popular que és l'Acord Monetari. I li donaré dos exemples associats amb la legislació que hem hagut d'introduir directament

obligats per l'Acord Monetari. Una podria ser les restriccions dels ciutadans, viatjar amb diners en efectiu; o obligacions també associades als nostres comerços de registrar les vendes que es realitzin utilitzant diners en efectiu a partir d'unes certes quantitats.

O ja es pot imaginar totes les implicacions que han tingut les legislacions associades a les nostres entitats financeres com per exemple la Llei 35/2018, de solvència, liquiditat i supervisió prudencial que implica tota una sèrie de consideracions molt coercitives -jo crec que adequades-, però molt coercitives pel nostre sistema financer, i en canvi en aquell moment no vau considerar oportú doncs fer una consulta popular. Estrany!

En canvi ara, de cop, quan heu vist que us havíeu equivocat flagrantment amb el càlcul de la quota i les seves implicacions, decidiu tombar cap a la consulta popular. No se... Demà a veure quin serà la següent creativitat política que tindreu.

A més a més, vosaltres també marqueu aquesta pèrdua de sobirania que no entenc com 189 països podrien estar acceptant, independentment del seu color polític. Vostès marquen aquesta pèrdua de sobirania associada als homes de negre i a les obligacions que ens podrien imposar.

Miri, quan es demana un ajut financer a una institució, sigui pública o privada, es pacten unes condicions, i si aquelles condicions no són acceptades per les dos parts no es tiren endavant. En aquest sentit no hi ha explícitament cap tipus de pèrdua de sobirania. Però, li diré més, el Govern d'Andorra sent membre del Fons Monetari Internacional i articulant la quota com hem proposat, podríem disposar sense cap impediment, sense cap recomanació associada a les nostres polítiques econòmiques o fiscals de 17,7 milions d'euros. L'únic element seria un cost financer, un tipus d'interès del 0,098%. Evidentment menor del que ens trobem en crèdits privats.

Crec que el ciutadà el que s'ha d'anar demanant en els diferents punts tècnics que podem tractar és que torni a pensar en els 189 països. 189 països, Corea del Nord, Cuba i el Partit Socialdemòcrata... 189 països, Cuba, Corea del Nord i el Partit Socialdemòcrata. I que pensi si aquests 189 països han estat equivocats, a més amb tots els canvis de Govern que han tingut. Imagini's... Imagini's quants canvis de Govern hi ha hagut. Pensi que al 1992 fins i tot la majoria de repúbliques que conformaven la Unió Soviètica van decidir que el tema del Fons Monetari Internacional potser no era mala idea. Vostè potser està encara en un pas previ al 1992. Hi hauríem de reflexionar.

Un tema que m'ha dolgut, però al final tampoc no hem de fer més sang és que vostè diu que tinc un

problema d'ego, o ho he cregut entendre així. Que m'he fet una llei a mida, meva i al meu secretari d'Estat i que el que hem fet és introduir a la llei que el governador associat a Andorra seria el ministre de Finances i el governador altern seria el secretari d'Estat. Miri, primer vostè fa una conclusió bastant important entre l'AFA (Autoritat Financera Andorrana) i Banc Central. Si ho analitza una miqueta més amb detall veurà que les competències no tenen res a veure. Si analitzem els països que no tenen banca central -és a dir, amb el que nosaltres ens trobaríem-, n'hi ha poquets. Li faré la llista complerta i són relativament exòtics, però trobarem que en tots els casos el governador era el ministre de Finances o el secretari d'Estat corresponent: Nauru Kiribati, Tuvalu, Palau i els Marshall, la federació d'estats de Micronèsia.

Em dirà: "Bé, potser aquests països no tindran banc central però tampoc tenen els mateixos condicionants que nosaltres". Llavors, busquem una llista països que sí que tenen banc central però tot i així tenen una component política associada al Fons Monetari Internacional. I li diré, com a governador o governador altern si mirem la composició trobarem que Espanya té una component política, França, Portugal, Itàlia, San Marino, Luxemburg, Malta, Alemanya, Regne Unit, Estats Units, Canadà. En la nostra descripció si volen entrar en detall tindriem Bulgària, Xipre, Geòrgia, Israel, Moldàvia i Països Baixos.

Miri, jo crec que no m'he fet una llei a mida, no tinc aquest tipus d'aspiracions, el que intento és fer una llei que sigui homologable, una llei que sigui la millor per Andorra.

Efectivament hem fet la consulta al Fons Monetari Internacional si consideraven adequat amb la nostra tipologia que el Ministeri de Finances fos el governador, i evidentment ho han considerat adequat.

Em sembla que és el Sr. Ferran Costa que ho ha fet a la premsa i avui també s'hi ha referit, un símil que jo crec que és interessant. Si no hi hagués obligació legal de tenir assegurança de cotxe, vostè no la tindria? Vostè no demanaria una assegurança per responsabilitat civil, per exemple, en cas de deixar una persona discapacitada o de mort, perquè vostè pressuposaria que si la persona que està contractant aquesta assegurança vol dir que està a punt de fer-ho? Home, si us plau! Siguem una miqueta rigorosos. Les assegurances, les xarxes de seguretat financeres com pot ser el Fons Monetari Internacional són elements transcendents i que sovint s'utilitzen o es tenen per no utilitzar-los per si mai fossin necessaris, i així ho valoren per exemple les agències de *rating*.

De fet, vostè diu que això no té cap conseqüència, doncs jo ja li he dit, entre 4 i 7,5 milions d'euros que el Govern es pot estalviar gràcies a una millora del nostre *rating*, o... i també li seré sincer, amb el cas actual, potser amb un manteniment del *rating* perquè com vostè sap hi ha diferents països que han vist el seu *rating* revisats a la baixa i en el cas d'Andorra les dos últimes avaluacions han estat d'estabilitat i es cita a les dos agències que ens han valorat que la voluntat d'accés, els passos fermes d'accés al Fons Monetari Internacional han estat elements importants per valorar la continuïtat i l'estabilitat del *rating* d'Andorra com a país.

Entre 4 i 7,5 milions d'euros segons una aproximació que, li haig de dir, és relativament grollera, els hi admeto, però hi ha estalvi segur i és una primera quantificació que a més, a més no ho he fet jo -per si té dubtes sobre la meva formació financera-, i que són 4 o 7,5 milions d'euros que Andorra podrà destinar a escoles, serveis socials, ajuts a la nostra població. Que vostè prefereix per un tema ideològic, com ha dit, per la seva orientació envers països com Cuba o Corea del Nord, que vostè prefereix que Andorra ho gastí en despeses financeres. Jo no!

Vostè ha barrejat naps i cols quan està dient-me el sistema financer les dificultats que pot tenir, prestador d'última instància... Miri, entenc que no trobarà declaracions meves que diguin que el Fons Monetari Internacional podrà ser un prestador d'última instància pel cas d'Andorra... No les trobarà. Llavors, no sé per què vostè fa aquest debat? O vol que parlem també del símbol que posarem a la moneda d'euro l'any vinent?

Les dades. Vostè comenta, o mostra la seva preocupació de què estem facilitant dades al Fons Monetari Internacional que fins i tot vosaltres no heu tingut accés. Quan he sabut aquest element, evidentment m'he posat en contacte amb els meus serveis però també amb l'Autoritat Financera Andorrana per revisar que les dades que estaven facilitant aquesta institució eren les correctes i m'han dit que són elements de dades públiques d'elements associats, per exemple, en el cas de BPA a l'estudi de risc nacional que es va publicar i en altres casos on les mateixes informacions financeres que fem, per exemple, a les agències de *rating* perquè ens puguin fer l'avaluació. Si vostè vol veure alguna mà negra em sembla que no la trobarà.

Vostè comenta que hi haurà un increment de la quota previsible, em sembla no sé si ens els propers cinc anys, és veritat que hi ha un període de revisió de les quotes de cinc anys però si vostè hagués arribat fins a la pàgina 5 del conveni el que veuria és que l'increment de quota que és veritat que es preveu en un procés de revisió cada cinc anys necessita el

consentiment del 85% dels Estats membres i, la pàgina 5: "No es pot modificar la quota de cap Estat membre sense el seu consentiment"... pàgina 5.

Entenc que les esmenes parcials que ha desenvolupat, a part de voler mostrar un volum d'esmenes elevat entenen que el número d'esmenes és proporcional als errors comesos per Govern, que l'han portat a fer 6 esmenes de l'exposició de motius, el que crec que tampoc és la manera més fina a nivell de tècnica legislativa d'operar però, igualment les valorarem, les treballarem però la majoria estan associades al meu problema d'ego, a canviar el rol del Ministeri de Finances i del secretari d'Estat de Finances, i alguna associada a modificacions de la pròpia quota que mostren que segurament no s'ha acabat d'entendre el mecanisme de la quota.

Gràcies Sra. síndica

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Jover.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica

Començaré la intervenció fent algunes referències al que ha dit el Sr. Jover. Jo m'he d'escoltar dels Demòcrates per Andorra que el Partit Socialdemòcrata menteix, és difícil de pair.

Vostès que han fet algunes de les grans afirmacions com que no posarien mai un IRPF al 2011, per parlar d'una de les grosses, o vostè que va dir fa quatre dies que entrar al FMI costava 4.000 euros.

No entenc perquè s'ha enfadat tant tot i que no es volia enfadar ha fet una intervenció realment enfadat i colèric perquè hagi dit que vostè no té formació financera ni trajectòria coneguda. No sembla que això sigui una mentida i això es pot constatar de manera fàcil, i això veurem quina gestió deixa vostè al llarg d'aquests quatre anys perquè això comença a ser un problema per aquest país.

Sobretot, no perquè entengui aquesta formació sinó de la manera que vostè està gestionant el Ministeri de Finances. Un no pot tenir formació però el que no es pot fer, per exemple, és el que està fent vostè pensant que amagant els números doncs els problemes financers s'arreglen. Parlo, per exemple en relació al Projecte H23 on tindrem un debat d'Orientació Política la setmana vinent en què segurament, perquè no ho hem vist fins ara, no hi haurà cap proposta per part del Ministeri de Finances de com es pensen fer front, o quin retorn hi ha sobre els dèficit que ocasioni la qüestió del Covid.

Per tant, no té perquè necessàriament el fet de què vostè no tingui aquesta formació que no la té, sinó la manera de com vostè està gestionant i el llegat que deixarà al llarg d'aquests quatre anys.

I a més, perquè s'atreveix a fer algunes consideracions molt fortes i arriba un punt en el que potser se li ha de recordar una mica més de prudència en un àmbit que no és necessàriament el seu a l'hora de fer determinades afirmacions o a l'hora de fer determinades consideracions.

En parlaré d'algunes... En parlaré d'algunes perquè no hi ha temps material per parlar de totes les coses que vostè diu i que mostren que li falta una mica tot aquest bagatge en l'àmbit financer.

Vostès insisteixen en el tema aquest de Corea del Nord i de Cuba com si això fos una qüestió que ens hagués de convèncer d'alguna cosa. Ignora absolutament quin tipus d'institució tot i que m'he referit en la primera intervenció i que segurament ha estudiat aquest dossier durant molt de temps. El Sr. Enseñat ens llegia -i després hi parlaré- de diferents països, de diferents ideologies, de diferents religions, de diferents continents que són membres del Fons Monetari Internacional, i jo me'ls anava anotant pràcticament tots, m'ha donat temps, i em deia que tenen en comú... que tenen en comú i que tenen moneda pròpia i que, per tant, han de fer part del Fons Monetari Internacional o estan a l'òrbita del dòlar perquè és el lloc on es regulen les cotitzacions entre les diferents monedes i per tant té tota la lògica, tenia tota la seva lògica... és veritat que després hi han hagut processos en els que hi ha hagut unions monetàries en les que algunes de les monedes o moltes de les monedes han acabat desapareixent però en un moment històric això tenia un sentit. És que això no aplica a Andorra! Per tant aquesta insistència amb aquest argument que sembla un argument decisiu des d'un punt de vista estricte de coneixements financers és una cosa d'un nivell baixíssim i impropri d'un ministre de Finances.

Obvien temes com el de Mònaco i Liechtenstein que són evidentment països amb els que sí que ens hem d'emmirallar. Escoltant-nos fins i tot algú es pot demanar com Andorra ha arribat a l'any 2020 sense ser membre del Fons Monetari Internacional. És a dir, i sembla increïble que haguem desenvolupat un sistema bancari, un sistema financer més aviat potent si el comparem amb les dimensions del país. Com hem pogut fer això sense ser membres d'aquesta institució? Per tant, permeti'm que li digui que com a argumentacions d'un ministre de Finances són de molt poc nivell.

Després, quant a la pèrdua de sobirania. Li posaré alguns exemples. Vostè em feia ara una comparació

que també m'ha semblat molt desafortunada en la qüestió de l'Acord Monetari.

Ens ha dit que la llei l'ha fet el Fons Monetari Internacional. A més ens consta que el Fons Monetari Internacional ha tramès una esmena de modificació que els grups parlamentaris de la majoria han aportat. Home, això comença a ser un element preocupant de sobirania quan et fan la pròpia llei des de fora, i ho ha fet vostè, eh?

Després, quant al tema de la quota, que si volen ja reconec que vam parlar de 150 milions d'euros, em vaig equivocar, i jo crec que es va comentar en una sessió, en una compareixença amb el ministre Cinca dins d'una de les nombroses compareixences de la Comissió Especial, ho reconec, allà es va dir 150 milions d'euros i jo ho vaig recollir. En tot cas, 101 milions d'euros no em semblen poc. No sé si als ciutadans els hi semblarà poc. Jo ja reconec el meu error però vostès reconeixin que és un import molt significatiu.

Després, quant a com s'ha de comptabilitzar la quota, aquest préstec que dona el Fons Monetari que evidentment li has de donar per pagar els 25 milions d'euros o la promesa de pagament i demés, doncs, analitzant la documentació el Fons Monetari diu que això no és endeutament però, en canvi, no hem vist cap informe ni del Tribunal de Comptes ni de la Intervenció del Govern en relació a aquest informe. Per tant, amb tota la documentació voluminosa que ens hem llegit i que ens han tramès.

Després, diu que el Fons Monetari li sembla bé que el ministre de Finances... I és un tema que haurem de parlar com a mínim ens agradaria pensar que hi haurà un treball parlamentari en la comissió, digne, per analitzar les esmenes que estem plantejant i no ens sembla una qüestió menor si és el ministre de Finances, o el director o el president del Consell d'Administració de l'AFA el que ha de controlar la plaça de governador, entre altres coses perquè com vostè hauria de saber, i potser sap, el terme de "governador" és un terme impropï per un ministre de Finances. Els termes de "governador" sempre dins del món bancari, en els organismes reguladors, les banques centrals i, per tant, entenc que aquí hi ha com un conflicte en la terminologia que s'empra en aquest tipus d'institucions.

Després, quant al tema dels 4 o 5 milions d'euros d'estalvi per la millora del *ràting*. Una falsedat notable. Suposo que és un intent per trobar alguna cosa positiva per quant estic convençut que amb el projecte de pressupost de l'any 2021, vostè no posarà quatre o cinc milions d'euros menys de despesa financera. Suposo que ja compten que serem membres del Fons Monetari Internacional perquè tenen els

vots suficients abans de finals d'any. Per tant si aquest estalvi fos real i no fos novament un argument fals, doncs ja hauran previst aquesta important reducció que permet destinar a altres polítiques com deia el Sr. Naudi o el Sr. Jover, en quant a la millora de *ràting*.

La millora de *ràting*, i segurament les pressions notables de part del sector financer són possiblement una de les veritables causes si parlem de les veritables causes de per què estem avui en aquest debat.

Haurem de veure què és el que passa, haurem de veure si realment aquesta adhesió al Fons Monetari Internacional ens aportarà aquesta millora de *ràting*, el temps ho dirà i sobretot veient les liquidacions pressupostàries, veient els seguiments pressupostaris, veurem si és cert o no és cert, a mi no m'ho sembla, i en tot cas d'aquí uns pocs dies tindrem el projecte de pressupost del 2021 per veure si aquest estalvi que es produeix és tal i com vostè diu.

En quant al tema de l'ego, no s'ho agafi malament, jo no li he dit un tema d'ego, he dit que jo crec que s'ha fet una llei molt personal, fins i tot entendre o ens semblarà que el redactat des d'un punt de vista d'inclusió, no és gaire encertat, redactar un projecte de llei com el que vostès han redactat, sobretot perquè és una llei. Si una dia hi ha una ministra, o si no hi ha una secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, si el redactat no es modifica amb el treball en comissió doncs caldria modificar la llei per adaptar-la a la realitat de les coses que poden passar en el futur. I home, l'any 2020 redactar una llei com aquesta amb una terminologia més pròpia d'altres redactats, ja no li vull dir coses que li molesten, doncs penso que tots hem de fer esforços per avançar amb matèries d'igualtat i per tant ens sembla que el redactat és clarament millorable.

El Sr. Naudi ha estat al meu entendre potser el més sincer de tots els portaveus de la majoria i el més clar quan ha parlat de si hi anem i ens han de deixar diners, doncs s'han d'aplicar polítiques, s'han d'aplicar retallades, s'han d'aplicar doncs rebaixes de serveis públics, potser haurem de parlar de privatitzacions. Perquè clar el que et deixa els diners, doncs te'ls ha aplicat d'aquesta manera.

Algú ha fet alguna referència al meu esperit europeista, crec no sé si ha sigut el Sr. Jover. El que no entenc és que em parla de l'esperit europeista parlant del Fons Monetari Internacional. Potser ha sigut el Sr. Enseñat, ara no ho recordo, però en tot cas nosaltres sí que hem fet una proposta en relació a obtenir finançament, que ens sembla que és molt millor que la que vostès plantegen que és l'accés, l'adhesió al banc de desenvolupament del Consell d'Europa.

San Marino, d'ençà de la crisi de la Covid fins ara ha obtingut amb informacions que he pogut intercanviar amb diferents membres del Parlament de San Marino, 120 milions d'euros a través del banc de desenvolupament del Consell d'Europa. No sé vostè Sr. Jover si està fent alguna feina en aquest sentit, però en tot cas com vostè sap és una institució que finança projectes, que analitza els diferents projectes i les diferents polítiques, però que a diferència del Fons Monetari no demana que de manera permanent i constant se li enviïn informacions pressupostàries, se li enviï la situació del nostre sistema financer, dades de detall, entitat per entitat, com consta que ha tramès l'AFA en la informació que ens han enviat.

Després, aquest argument de què hi ha 189 països, doncs se'l podrien aplicar en altres qüestions. S'ha parlat varies vegades per exemple de què Andorra s'adhereixi a l'Organització Internacional del Treball. És possible que la setmana que ve parlem d'aquesta qüestió. Esperem que aquesta màxima que vostès tenen de què allà on hi ha tots els països menys tres o quatre casos puntuals, se l'apliquin també quan parlem d'una qüestió d'aquesta. I que només no els hi preocuparia només les qüestions financeres, bancàries i sotmetre's a una certa pressió per part del sector financer sinó que altres qüestions que milloren la qualitat de vida dels nostres ciutadans, aplicaran la mateixa política d'allà on hi ha tants països, no pot ser que estiguin equivocats i nosaltres també hi hem de ser.

Després algú ha parlat Sr. Costa, han parlat del programa electoral del PS. Vostè ha construït tota una teoria en relació a què havíem votat doncs el Grup Parlamentari Socialdemòcrata una cosa i que ara ens n'havíem desdit. M'ho he tornat a mirar tot i que vostè ho ha llegit, i el que nosaltres vam votar és que es fes un estudi per valorar l'adhesió al Fons Monetari Internacional. És a dir, el que proposàvem és que s'instava a fer un estudi per valorar aquesta adhesió. Per tant, miri, fet l'estudi, analitzades totes les informacions, analitzades altres qüestions com la del banc de desenvolupament del Consell d'Europa, doncs i les exigències i les demandes d'informació i altres qüestions en relació al Fons Monetari Internacional, com quan un fa un estudi, si fa una inversió o no la fa, fet l'estudi no vol dir que t'hagis de comprometre a què la inversió es faci. Pots aprovar que es faci un estudi, i després rebutjar que es faci aquesta inversió. Per tant, tota la construcció que vostè ha fet, m'ha semblat desproporcionada pel fet de què el Grup Parlamentari Socialdemòcrata vostès encomanar un estudi o demanar un estudi en relació a aquesta adhesió.

Després també em sembla que era el Sr. Naudi que ens llegia el programa del PS i deia que l'estàvem

incomplint. Jo crec que no l'estàvem incomplint. És a dir el PS deia que Andorra hauria de buscar un prestador de darrera instància, una solució que no estan sabent trobar i el reforç de les institucions de supervisió, que són l'AFA, -abans INAF-, i la UIFAND. Però en cap cas entenem, no sé si vostè entén el FMI com una entitat de supervisió financera perquè això seria un nou element que podria temptar de manera important a la nostra sobirania.

Després i ja per acabar, doncs el que deia una mica el Sr. Enseñat que ens llegia tots aquests països que estan al FMI. És veritat, nosaltres penso que no hi hem de fer res en un moment com l'actual que les exigències i que els costos són nobles i notaris. Si algú té la voluntat o té la intenció o té interessos importants, i torno a insistir, és públic i notori, hi ha una pressió important per part del sector financer, doncs a fer aquesta adhesió, doncs els compromisos aquests, aquestes promeses de pagament també és una qüestió que se'n va parlar la passada legislatura. Els costos que suposa aquesta adhesió, vostès menystenen signar un document com aquest que posa tots aquests condicionants que vostès diuen, aquí no hi posa. Aquí hi posa que el Govern d'Andorra fa un compromís de pagament de 75 milions d'euros. El Sr. Jover ara ens ha dit que són 74, amb el canvi, en tot cas tampoc crec que sigui una xifra menystinguda a favor del Fons Monetari Internacional. Se n'havia parlat per què no assumeix aquests costos el sector financer? A Liechtenstein és una de les qüestions que estan a debat. És a dir justament que els costos d'adhesió als pagaments i a aquestes promeses de pagament... perquè finalment el sector financer és el directament més implicat, que les assumeixi el sector financer de manera directa.

I amb això crec que acabo Sra. síndica.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sra. síndica.

Benvolgut conseller López. De veritat que l'escolto amb tota l'atenció del món i no acabo d'entendre motius que facin decantar la balança per votar a favor de la seva esmena a la totalitat, que ja li he dit que ni el Sr. Ferré ni jo hi votarem, i crec que cap dels consellers i conselleres de la coalició de la majoria hi votarem.

De veritat li dic, honestament, i vostè diu, i amb sinceritat li dic, que no els trobo. Sí que els trobo del joc polític, de fer una esmena a la totalitat, de tot això que comporta la bipolarització de la política i del Consell General. Això ho entenc. Ho entenc! Però quan analitzem els elements que ens han de fer decidir si estar o no estar al FMI, que em puc equivocar i ens podem equivocar molts, jo li dic que jo em decanto i el Sr. Ferré ens decantem per estar al Fons Monetari Internacional. Ens hi decantem, com ha dit el Sr. Pintat, perquè el nostre sistema financer es beneficia d'això i el sistema financer representa una part important dels llocs de treball del país i una part important del PIB del país.

Per tant, si la pertinença al FMI els hi afavoreix, millor que millor. Ens hi decantem perquè el FMI -no sé qui ho ha fet servir- no deixa de ser una xarxa davant de possibles i futuribles i hipotètiques i quasi bé, utòpiques necessitats del nostre país. Que jo insisteixo, jo no considero el que vostè ha dit, que el nostre país estigui a l'abisme de la fallida. El nostre país encara té pulmó i cintura per aguantar fins que arribi el dia que es necessiti, si és que fos el cas, hipotètic, teòric i condicional de demanar aquests diners al FMI. I més quan tenim en compte el cost... ja sé que el compromís, els papers, els avals, estem parlant de 101 milions d'euros o 99, 100 milions d'euros, números rodons, són molts diners, moltíssims, moltíssims... Però a la pràctica, si fem el compte del botiguer, al calaix estem parlant de vora 5.000 euros anuals. Amb l'eventualitat que si passés alguna cosa i necessitéssim, tindríem accés a aquesta xarxa de seguretat del qual, no és que es beneficia el sistema financer, es beneficia tot el nostre país.

Això és un element de cost-benefici que un cop més ens fa decantar a Ciutadans Compromesos i puc dir que els Liberals d'Andorra i els Demòcrates per Andorra a favor de l'adhesió al Fons Monetari Internacional.

També li dic que ara no li pot dir al Sr. Jover, i em fico igual on no em demanen, el Sr. Jover ja dirà el que cregui que ha de dir, però vostè diu al pressupost del 2021 hi haurà 4 o 5 milions d'euros menys de despeses financeres? Jo ja li dic, jo crec que no. Per què? Perquè els compromisos financers ja estan adquirits. Per tant, les emissions de deute públic, els préstecs, les pòlisses, tot el que hi hagi adquirit prèviament a l'entrada del FMI, no fan una rebaixa, oferta... si entres al FMI et rebaixa mig punt la hipoteca. Això no va així.

Ara bé, en un futur aquesta nova figura del FMI dins del nostre sistema financer sí que permet, o bé millorar el ràting, o bé que no te l'empitjorin quan les coses van en maldades, i per tant, de cara a futures emissions de deute, de cara a futures demandes de finançament a bancs andorrans o de fora, si bé primer,

et poden baixar una mica el tipus d'interès; segon, no te'l pujaran tant com te'l pujarien sense un FMI al darrera del nostre sistema o al darrera del darrer del nostre sistema.

Però és evident que financerament parlant no podem dir que sigui un element negatiu, ni podem dir que el país està a la vora de l'abisme. No és això! Ni podem dir que l'any que ve ens estalviarem 5 milions d'euros. Sí que podem dir que portat a un període temporal de varies legislatures, aquest estalvi dels 5 milions d'euros seria acumulatiu al llarg de varis exercicis. El que és veritat és que això no es plasmarà en un excel i diran, mira, hauries pagat 20 i ara pagues 15! Això no funciona així. Però el que és evident és que si tens més solvència, més suport, els costos financers per Andorra són més baixos.

Resumint, Sr. López, senyors del Partit Socialdemòcrata, quan fem la balança i escoltant-los amb molt *carinyo*, nosaltres pensem que hem de votar favorablement el conveni, que hem de votar negativament a la seva esmena a la totalitat. Esmena que penso que respon a aquesta legítima i molt sovint necessària per la democràcia, escenificació de les diferents posicions polítiques, però també crec que amb la data límit que el Sr. ministre ens va exposar per entrar en aquest grup del FMI que és d'aquí un mes, el 17 d'octubre -si no recordo- no li fem cap favor a Andorra en retardar les coses, perquè tothom ho ha dit, aquest conveni és estàndard, és el mateix pels 189 països que l'han signat abans que nosaltres. Per tant, ja li podem donar voltes que el conveni diu el que diu i és el que és.

L'esmena a la totalitat vostès venen aquí i fem el mateix debat que faríem només amb el conveni, i la votarem en contra, i vostès saben que la perdran, i l'únic que fa és retardar, i no posarà en risc perquè amb el conveni ja entrarem en aquest grup. però sí que entenguin que de cara al FMI deixen Andorra en una situació una mica estranya. Que suposo que entrarem en termini. Però no en trauran res d'això. I el debat està sent-hi, ningú està defugint del debat. I crec que haurien pogut arribar a posar en una situació delicada, i no dic que no sigui legítima, democràtica i necessària, la nostra adhesió al FMI quan aquesta data és el 17 d'octubre.

Vostès la volen fer. S'ha fet. Anirem a la comissió, discutirem les esmenes parcials, discutirem les esmenes a l'articulat que hem fet tots els grups parlamentaris i crec que sí que entrarem en data per estar al grup, justet, justet, Sr. ministre, no? Desitjo que estar en el grup on hi ha estat membres d'Europa amb els quals ens podem entendre, o com ha dit el conseller Costa, a més a més, aprofundir encara més relacions bilaterals de cara a la signatura de convenis de doble imposició amb els països amb els quals

treballarem més de colze-colze. És evident que estem en un escenari molt òptim per això, no només per la cimera iberoamericana que ens obre les portes a relacions amb països amb els quals ens pot interessar aquests convenis, sinó que també el FMI ens obre les portes, no sé si és el Sr. ministre o el Sr. secretari d'Estat que ens hi representen, a què aquesta diplomàcia econòmica també tingui lloc i enforteixi el nostre sistema econòmic amb la signatura, si més no amb l'exploració de més acords de convenis de doble imposició. I això és positiu per Andorra.

De veritat li dic, més enllà del joc polític que pot interessar molt, que pot ser sobretot legítim i democràtic, no veig, no veiem amb el Raul Ferré i jo. motius de pes per dir que no. I ja sé que vostè en fa una mica com l'excusa de mal pagador, però no crec que 189 països abans que nosaltres s'hagin equivocat, potser ara m'estic equivocant jo, però no crec que s'hagin equivocat per entrar en un sistema que és el sistema que és garant de tot aquest sistema econòmic, és un sistema que promou l'ocupació, que promou el creixement sostenible, que promou, quan és necessari, polítiques pressupostàries adequades a la situació, i que per tant, és com si jo a vostè li digués "Andorra és més *xulo* que un vuit i no vol estar al sistema de pagament de targetes de crèdit", i em quedo més ample que Déu.

Doncs, això ja no funciona. Hi ha sistemes econòmics i financers en els quals és convenient ser-hi. Imprescindible? No! Podríem seguir pagant amb francs i pessetes, però no estem pagant targetes de crèdit.

Per tant, difícilment ja sé que per a vostè és una excusa de mal pagador. Com que els altres 189 hi són, nosaltres també hi hem de ser. Doncs, la veritat li dic, penso que sí. I espero no equivocar-me.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Terceravia+ Unió Laurediana +Independents, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sra. síndica.

Bé, jo en la meua primera intervenció havia posat en relleu, ho he deixat molt clar, que formar part del Fons Monetari Internacional és una necessitat de país i aquesta necessitat de país comporta un compromís per Andorra de 120 milions. I ho explico, els 101 de la quota més el préstec que es té. Aquest és el compromís.

Al llarg de les diferents intervencions i dels diferents posicionaments, veig que potser... amb els grups que li donen suport, un cert recel... un cert recel en el sentit de dir "Estem en el Fons Monetari Internacional, ens aportarà alguns avantatges però sols no vindran", i jo crec que avui en aquests moments on hi ha aquesta crisi important que estem plenament en ella, que no sabem cap on ens conduirà i, com he dit, sols no ens podem quedar, crec que seria molt important poder fer servir tota la col·laboració que es pot permetre una entitat d'aquestes característiques. Jo entenc que pel fet de tenir una col·laboració no s'ha d'interpretar de si ens vindran a salvar, o no, però jo crec que és un fet positiu, ja que comptarem amb un organisme d'aquesta categoria d'una col·laboració estreta i àmplia com potser podem tenir amb altres organismes. Crec que és un punt important, i aquí veig que sempre es té com un recel de què ens han de salvar... No, no ens han de salvar! El que han de fer és col·laborar i cercar reptes de futur perquè no és evident... No és evident una crisi sanitària d'aquestes característiques i genera incertesa.

Tot aquest més volum d'endeutament o de finançament que estem necessitant és precisament per comprar temps. Però, vull dir, prendre decisions que poden s'encararà tot, com quedarà tot el nostre teixit no és fàcil, i cap on centrem noves bases no és fàcil perquè la crisi sanitària hi és. Quan arribi la seva fi, o potser quan ens haguem acostumat a conviure amb ella, serà més senzill.

Per tant, tenir elements que ens permetin i ens ajudin a reflexionar i col·laborar hi hem d'anar-hi... hem d'anar-hi de totes, totes i jo els animo a què ho facin.

Jo he escoltat el parlament del Sr. Enseñat i els préstecs no els farem servir? Per què no, si no fa falta, per què no? Per a nosaltres és una forma també de diversificar. Quan es diversifica l'endeutament automàticament a un sector que és el sector financer que també finança l'Estat es té opressió. I potser en aquell moment el sector financer pot finançar millor a les empreses i al teixit productiu d'aquí del país. Per tant, la diversificació és important a part de millorar els costos.

A més, com ja he dit abans, no el farem servir? És que ja l'hem fet servir, però quan parlo dels 120 són 101 més el préstec que ens deixen i l'altra part és la quota que es paga.

Jo no entraré en temes comptables. Jo només volia portar aquesta reflexió aquí a la Cambra i afegir-ne una altra.

Un dels temes que també ens ocupa del Fons Monetari Internacional és l'equilibri de la balança de pagaments, i com bé saben, la balança de pagaments està formada per moltes sub-balances. Una és la

comercial, i la comercial aquí a Andorra és deficitària: pesen més les importacions que les exportacions. Som un país dependent de l'exterior. Importem i rebem els turistes... Bé, crec que també es pot ajudar a equilibrar aquestes balances. És diferent les que componen la balança de pagaments, però amb aquesta comercial seria especialment interessant, especialment interessant perquè això obriria la porta a què Andorra tingués potser unes capacitats productives, i que potenciés la seva capacitat exportadora, i que permetés una competitivitat diferent.

Per tant, des del nostre grup ha situat el Fons Monetari Internacional com una necessitat de país, i com un instrument on s'ha de col·laborar i tenir el màxim rèdit que es pugui. I des d'aquí els animem i els encoratgem. No s'ha de pensar només en criteris de si ens vindran a salvar, crec que el pas ha d'anar més enllà.

Només era això.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sra. síndica

Penso que ja hem redundat, no cal tornar-hi a insistir, en els múltiples beneficis que suposa pel nostre país formar part del Fons Monetari Internacional. I també recordant justament el que ara mateix deia el Sr. Pintat, òbviament els motius de reflexió van molt més enllà d'un dels grans avantatges que suposa tenir aquesta assegurança per si mai pogués passar res, però ja hem esmentat tots els beneficis ja en múltiples ocasions en aquesta sessió per accedir a aquest Fons Monetari Internacional, la cooperació monetària internacional, l'estabilitat financera, el creixement econòmic sostenible i també tota aquesta tramesa d'informació d'expertesa i òbviament tots els contactes bilaterals amb altres països.

Penso que no val la pena tornar-hi a entrar i insistir, penso cap els nostres conciutadans, i penso que és també fruit de la congruència total i absoluta de les tres forces que donem suport a la majoria. De fet, s'ha citat que DA portava en el seu programa electoral aquest accés al Fons Monetari Internacional, per tant, és un acord de coalició d'aquest Govern. També, aquells que han volgut insistir o enredar la troca fent entendre que algú havia mai dit que el Fons Monetari Internacional seria un prestador d'última instància, no és el cas, també negre sobre blanc, ho formulàvem els liberals en el nostre programa electoral que el

prestador d'última instància si de cas havia de ser el Banc Central Europeu en aquest acostament a un acord d'associació.

Per tant, penso que això per molt que es vulgui dir el contrari, sobretot per la banda del centre esquerre, aquests dies s'ha volgut portar a la confusió, només cal remetre's als programes electorals de les formacions que donen suport al Govern per veure que aquest suposat malentès no hi és, si de cas, l'han originat aquells que justament volen tergiversar el debat.

Dit això, i coneixent al Sr. Jover, jo penso que continua romanent molt tranquil amb les seves atribucions i amb la seva feina i malauradament Sr. López, penso que vostè darrerament, de temps ençà, la seva acció política es basa en la confrontació personal, en la desacreditació, en la difamació, en les acusacions i s'allunya del que en principi penso hauria de ser el motiu de debat en aquesta Cambra que és el debat ideològic, la confrontació d'idees, una sana confrontació d'idees per arribar a la millor solució possible pel nostre país sobretot tenint en compte la configuració d'aquesta Cambra parlamentària que no és cap altra que la voluntat de tots i cadascun dels nostres conciutadans.

Amb la qual cosa jo no sé si aquesta estratègia respon a una decisió unipersonal seva, així ho espero, que no sigui pas una estratègia de tot el grup parlamentari, el que passa és que jo penso -i no soc ningú per donar consells, només faltaria-, però aquesta no és la línia del que esperen els nostres ciutadans.

I a més, a més em sorprèn fins a cert punt que vostè adopti aquesta tàctica perquè amb una manera de discurs sempre contradictori vol fer creure una cosa però els fets demostren que la realitat és una altra. Li poso diferents exemples de manera edificant, de manera pedagògica a veure si pot entendre com a mínim el que li estic intentant trametre, potser no ho aconseguiré, però com a mínim alguns dels nostres ciutadans que estan molt atents a aquesta sessió potser ho sabran. N'han parlat, vostès mateixos, tenen penjat a la pàgina web -la pàgina web del Partit Socialdemòcrata-, notes de premsa. La del 7 de febrer literalment diu: "*Govern ha enganyat la ciutadania*". De fet, les seves manifestacions van ser un pèl més gruixudes, va dir directament mentider al ministre de Fiances, suposo que el matís de posar una nota de premsa ho ha endolcit una miqueta. Vostè mateix diu que en política no tot s'hi val, però aquí quan puja fa tot el contrari, i de cap de les maneres és enganyar a la gent. Home, el qui ha dit que entrar al FMI costaria 150 milions és vostè, i no és el cas! O el que va votar una proposta de resolució... una proposta d'acord en aquesta Cambra va ser vostè i ara es manifesta completament al contrari. Per tant, és difícil que el seu discurs sigui creïble, justament perquè hi ha

aquesta contradicció inherent amb allò que pretén vostè fer creure a la ciutadania i allò que vostè acaba fent. Però és que a més a més arribem a punts de discurs populista. Digui'n si no és populista el que vostè va dir també aquesta mateixa setmana del que suposava entrar al FMI. Que la dreta... per cert, li enviaré el diagrama de Nolan perquè entengui que més enllà d'aquest eix tradicional dreta-esquerra, hi ha altres concepcions de la política que miren també les llibertats econòmiques i personals. Si tots fóssim dreta i tots fóssim iguals no seríem tres formacions polítiques que donen suport a Govern sinó que en seríem una. No és el cas. Li enviaré aquest diagrama. Ho dic perquè també és un discurs recurrent que ha adoptat darrerament. Que la dreta posi el país a les ordres del FMI, permetent que en cas d'atorgar finançament, escolteu: "...imposi reduccions als salaris públics, privatitzacions de companyies de serveis, rebaixes dels drets de jubilació". S'ha d'explicar què hi guanya la ciutadania. Portar el país a la fallida i a la intervenció del FMI, això és el que ens proposen? Aquest és el seu discurs constructiu del que suposa accedir al FMI. I avui em sembla que ha quedat claríssim en aquesta Cambra que res més lluny de la veritat. Els discursos populistes potser venen, però a la llarga no acostumen a donar el rèdit que hom espera.

Miri, ja per acabar amb aquest tema de les seves contradiccions inherents. Avui mateix es publica un article a la premsa, -no sé si l'ha escrit vostè o no, però si més no el signa-, i en aquest article hi diu directament: "La ciutadania està absolutament d'acord amb reclamar-nos a la classe política que dialoguem i pactem".

Sí senyor, completament d'acord. I diria que tots i cadascun dels 28 consellers generals, dels 12 ministres i del cap de Govern també estaran d'acord per una vegada amb vostè. Però escolti, en el mateix article vostè continua: "... És urgent i imprescindible reaccionar sumant esforços des de tots els àmbits". Sí senyor, anem bé. Però dura poc la cosa.

"... Nosaltres hi estem del tot disposats", ens diuen, "... i així ho farem", afirmen.

"... confiïm alhora, -atenció amb el concepte-, que la dreta andorrana, -una altra vegada la mateixa cançó de l'enfadós-, no es comporti com fan les dretes arreu". I llença aquesta mà estesa i ens compara amb el Trump amb el Boris Johnson, amb el Casado o l'Abascal, per posar només alguns exemples. Dividint i imposant.

Home, sincerament Sr. López, si vostè entén això com a mà estesa, segurament la concepció que tenim, si més no jo, del que és dialogar amb mà estesa, no

passaria justament per fer afirmacions d'aquesta mena.

Dit això, apel·lo que si realment s'ho creu vostè, doncs té una ocasió avui sense precedents per retractar-se públicament amb aquestes acusacions completament difamacions falses i errònies que ha fet, entre moltes altres, envers el Sr. Jover i avui penso que és una bona oportunitat per transmetre-ho als nostres conciutadans.

Hem parlat de què vostè voldria sotmetre o la seva formació política, el seu grup parlamentari estaria d'acord a sotmetre aquesta adhesió al Fons Monetari Internacional a referèndum.

Jo li agrairia que em cités, que em donés tot el reguitzell de països que a l'hora d'adherir-se al FMI, ho han fet mitjançant un referèndum. Faci-ho, pugi aquí hi faci-ho. Ja li dic jo que la llista serà curta, curta no, curtíssima. Tan curta que no em podrà dir noms.

Llavors vostè pretendre voler canviar les directrius del que se suposa el nou ordre de procedir que es fa arreu del món, simplement perquè vostès ho diuen i això sí augurant la bandera de la veritat absoluta. Home, doncs deixi'm dir-li que no està massa clar.

Hem parlat de la sobirania econòmica amb l'exemple que posava el Sr. Jover i que a vostè no li ha agradat. Home, vostès van entrar a l'acord monetari, i l'acord monetari sí que hi havia diversos elements on es cedia sobirania econòmica. Això sí, llavors no era cap mena de problema no fer una consulta a la ciutadania.

El que dèiem, aquesta contradicció inherent amb el que diuen i amb el que fan. Penso que no s'aguanta massa per enlloc.

Vostè em deia que clar al 2015 vostè va votar simplement a favor d'un estudi, -un estudi atenció perquè ho van votar amb tota la fusió-, d'aquesta adhesió del Principat d'Andorra al FMI: "... per tal de donar una cobertura de riscos financera a nivell internacional i gaudir d'una supervisió bancària internacional a fi d'aportar una major seguretat i reduir els riscos sistèmics".

I em diu que clar que ara ja han vist que hi ha de votar en contra. Doncs fent-ho molt resumidament, si el cost d'entrar en aquest organisme amb els avantatges que suposa és de 4.608 euros anuals, i vostès ara s'hi posen de cul, penso que molt sentit, molta coherència tampoc tindria.

Ja per acabar, jo penso que avui, tenint en compte que probablement aprovarem aquest conveni d'adhesió al Fons Monetari Internacional, com a mínim el meu Grup Parlamentari Liberal, encara que no he manifestat el meu sentit de vot, però penso que ha quedat més que clar que el votarem a favor, i votarem com no podia ser d'una altra manera, en contra

d'aquesta esmena a la totalitat al Projecte de Llei d'adhesió al Fons Monetari Internacional, jo penso que avui hem de dir molt clarament als nostres conciutadans que tots i cadascun de nosaltres guanyem amb tranquil·litat, i que avui Andorra hi guanya com a país.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sra. síndica.

Si em permet parlaré des de l'escó, que penso que agilitzarà una mica el debat i facilitarà la feina.

Ens comentava el Sr. López que una de les raons per les quals no hem d'entrar al FMI és que nosaltres som un país dins de la llista que jo havia donat de molts països, som un país que ens diferencia d'aquests altres països que jo havia comentat perquè nosaltres no tenim moneda pròpia.

Li recordo que Equador per exemple, va abandonar la seva moneda l'any 2000, forma part del FMI, utilitza el dòlar americà fa vint anys. El Salvador va abandonar també la seva moneda l'any 2000, fa vint anys. També és membre del FMI, utilitza el dòlar americà. Montenegro utilitza l'euro, no és membre de la Unió Europea, també és membre del FMI. Micronèsia també utilitza el dòlar americà i també és membre del FMI. Palau no té moneda pròpia tampoc, també utilitza el dòlar americà i també és membre del FMI. Timor Oriental també utilitza el dòlar americà i tampoc té moneda pròpia, i també és membre del FMI. Les Illes Marshall també utilitzen el dòlar americà i en aquest cas també són membres del FMI. San Marino potser és un cas potser més pròxim al nostre. També utilitza l'euro, també amb un acord monetari igual que el nostre. També és membre del FMI, tampoc té moneda pròpia. Turks and Caicos i Illes Verges Britàniques que en aquest cas doncs són territoris britànics d'ultra mar, per tant no són ben bé països com a tals però també utilitzen el dòlar americà, no utilitzen la lliura britànica sinó el dòlar americà i també són membres del FMI. I per últim Zimbabwe, que al 2009, fa uns anys va abandonar la seva moneda pròpia. També és membre del FMI i utilitza com a moneda oficial el dòlar americà. Per tant li dono en aquest cas un reguitzell de països que no tenen moneda pròpia i són tots membres del FMI. L'únic cas, l'únic de països del món que no tenen moneda pròpia i que no és membre del FMI, seria Mònaco.

Mònaco és l'únic país no membre, país sobirà, en aquest cas reconegut per les Nacions Unides que no té moneda pròpia, utilitza l'euro, i en aquest cas no és membre del FMI. Però com ja hem dit, Mònaco parteix d'una diferència substancial respecte a nosaltres, que és que el seu supervisor justament és el banc central francès.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Cap altra intervenció...

Pel Govern, Sr. Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies Sra. síndica.

M'agradaria començar per alguns dels elements associats a la posició de Terceravia i en aquest sentit doncs, no puc estar més d'acord amb algun dels anàlisis que ha fet el Sr. Josep Pintat.

Crec que hem de valorar la situació financera a la qual ens trobem i els passos que hem de fer per enfortir davant de la incertesa associada a la pròpia pandèmia. I diria que independentment del Fons Monetari Internacional he intentat fer els deures i continuarem fent els deures.

Tenim una avaluació que doncs actualitzarem, molt li pesi al Sr. Pere López abans del debat d'orientació política, associada doncs a l'evolució del dèficit previst tant per l'any 2020 com per l'any 2021. I en aquest sentit doncs amb números rodons diria que ens tornarem a bellugar amb unes xifres properes, doncs, als 190 milions d'euros, com ja us vaig presentar en compareixença a la comissió legislativa.

Davant d'aquesta necessitat de tenir finançament, doncs, el Govern d'Andorra ha fet diferents accions que ja ens han aportat una capacitat d'endeutament de 275 milions d'euros. És a dir, tenim coixí, tenim capacitat primer per afrontar els dèficits del 2020 i 2021, i a més a més per afrontar les incerteses, doncs, hi ha marge.

Estem contents d'aquesta situació? Doncs, no. Creiem que encara hem de fer més esforços i crec que algunes de les vies fins i tot han estat proposades per membres d'aquest Consell General, i en aquest sentit, doncs, els propis Sr. Pere López i avui ha reconegut públicament diferents vegades, però també la Sra. Mònica Bonell i el Sr. Carles Naudi, doncs, van proposar al Govern d'estudiar la possibilitat doncs, del Banc de desenvolupament del Consell d'Europa, en som membres des del 26 de maig, i molt properament tindreu notícies associades amb les operacions que

estem desenvolupant amb aquesta institució de manera intensa.

Més enllà d'això, és veritat que el Fons Monetari Internacional és un element més i nosaltres no el considerem amb els càlculs que tenim actualment de capacitat d'endeutament, però sí que el podríem considerar de manera fàcil, sense haver de posar-nos d'acord sobre condicionants, doncs, de polítiques econòmiques o fiscals, per exemple, associat amb els 42 milions d'euros associat amb la bossa de drets especial de gir. Que fins i tot si n'utilitzem una part per pagar, doncs, la part de quota que es correspon al 25% per fer el dipòsit del 25% que hem d'efectuar a Washington, encara ens quedaria una capacitat de finançament no menys preable, de 17 milions d'euros amb com a únic compromís el pagament d'un tipus d'interès del 0,098%.

Així doncs, és un element més, un element més de comoditat. Però vostè ha volgut reprendre, i jo crec que molt encertadament, un element associat a l'endeutament. L'endeutament no tan sols compta la xifra absoluta del nivell de deute, sinó també com el construïm, la diversificació del nostre endeutament. I en aquest sentit diria que hi ha dos elements importants. Un, és la tipologia d'endeutament que estem concretant i l'altra també a l'origen de les inversions que estan associades a aquest endeutament.

I en aquest sentit, quan més capacitat tinguem de diversificar tant la tipologia com l'origen, com vostè ha dit, el que farem és donar una miqueta més d'oxigen, més aire a les entitats financeres andorranes i els hi dotarem de més liquiditat per poder donar crèdit al teixit econòmic del país, als ciutadans del país per poder tornar a impulsar la nostra economia.

I en aquest sentit he de dir que algunes de les operacions que hem desenvolupat, com per exemple l'operació de crèdit amb Crèdit Agricole de 100 milions d'euros, la pròpia banca andorrana tenia el muscle suficient de sobres per efectuar-la, per deixar aquests diners al Govern d'Andorra. Però vam considerar que, justament, el que era necessari era trobar altres fonts de finançament i que la banca andorrana pogués utilitzar aquesta liquiditat per impulsar, doncs, el teixit econòmic propi, les empreses i els ciutadans del país.

Així doncs, l'anàlisi que vostè fa de la diversificació de l'endeutament, de l'evolució de l'endeutament d'Andorra, és correcte i diria que el Fons Monetari Internacional és un element més que havia de sumar.

Però vostè no es para aquí, i el Sr. Ferran Costa també n'ha fet esment en el seu parlament, hem de tornar a recordar els avantatges associats, doncs, amb el Fons Monetari Internacional que van més enllà fins i tot

d'aquesta capacitat d'endeutament. Aquest elements, com he comentat, d'homologació internacional, de les nostres estadístiques, dels nostres elements de com evoluciona la nostra economia que ens ajudaran a captar inversors tant privats com institucionals.

Un accés gratuït a formacions d'altíssim nivell pels propis treballadors públics, doncs, associat amb temes tan importants com les polítiques pressupostàries, fiscals, supervisió financera i lluita contra el blanqueig de capital. Assessoraments tècnics que poden portar, doncs, també, a la pròpia construcció de la nostra regulació amb aquests diferents elements.

Jo crec que estem propers a aquestes posicions, i crec que ha llegit molt bé la importància que per nosaltres ja tenia abans de la Covid, esdevenir membre del Fons Monetari Internacional, però que la Covid encara ho ressalta més, remarca més aquesta importància i és una peça clau per continuar avançant cap a la nostra resiliència.

Si tornem a la intervenció del Partit Socialdemòcrata, doncs, el que vaig informar que espero que en el moment que fem la liquidació dels comptes del 2021, tinguem la capacitat per part del Partit Socialdemòcrata de reconèixer que s'estan equivocant, que es van equivocar i que van donar informació -vull creure que de manera errònia- a la Cambra i a la ciutadania, associat als costos reals d'esdevenir membres del Fons Monetari Internacional.

Els repeteixo, el tipus d'interès i el tipus de canvi del 15 de setembre, evidentment, hi ha certes fluctuacions, doncs, el cost anual seria de 4.609 euros/any i hem de bloquejar, doncs, 259.839 euros.

A tall d'exemple, a vostè li agrada molt el Banc de desenvolupament del Consell d'Europa, una bona institució amb la que hem de col·laborar més, li admeto, doncs, demana de bloquejar 2,8 milions en 4 anys, és a dir les quantitats i jo crec que no és un fre. És a dir, fins i tot bloquejar 2,8 milions d'euros per esdevenir membres del Banc de desenvolupament del Consell d'Europa és una bona iniciativa i per això l'hem desenvolupat.

Vostè ha comentat, doncs, que tenim un problema de terminologia associada amb els governadors i el ministre de Finances, i doncs, ha posat en dubte una miqueta la interpretació que nosaltres en fem. Miri, espero que també li comuniqui a Espanya, a França, a Portugal i a Itàlia, per exemple -no vull fer la llista concreta- que també tenen problemes de terminologia quan, per exemple, en el cas francès, doncs, el governador és el ministre d'Economia i Finances, o a Portugal el ministre de Finances, a Itàlia el ministre de Finances. Bé, entenc que llavors tots aquests països estem equivocats amb la terminologia associada,

doncs, al lloc de governador al Fons Monetari Internacional.

Vostè comenta en el ràting que espera que degut al redactat que jo he fet, doncs, que en el pressupost del 2021 hi hagi una baixada associada, doncs, a les despeses financeres de l'endeutament. Jo crec que la resposta que ha fet el conseller Carles Naudi és perfectament adequada. Vostè sap que això no funciona així, ni molt menys. Però em permetré de traduir-li una frase de l'últim informe del 17 de juliol d'enguany, de Standard & Poor's associada, doncs, a la previsió del ràting per Andorra, que el va mantenir, doncs, en triple B estable.

I per mostrar la perspectiva -i no faig un tall- és a dir és el paràgraf sencer, ja veurà que és una frase molt curta, però per mostrar la importància que té per agències de ràting, doncs, esdevenir membre del Fons Monetari Internacional. Per marcar la perspectiva, és a dir per marcar que ens mantenien en aquesta perspectiva estable que ja teníem, el que diu és: la perspectiva estable reflecteix l'equilibri entre uns riscos econòmics significatius associats a la pandèmia i al mateix temps el costat positiu d'esdevenir membres del Fons Monetari Internacional. Entendrà que de la lectura textual d'aquesta frase s'entén que s'hagués canviat la perspectiva del ràting d'Andorra si no haguéssim començat el procés d'adhesió al Fons Monetari Internacional com havíem fet.

Així doncs, té un impacte, un impacte significatiu i vostè sap perfectament. No discutirem si són 4 milions, 7,5 milions. Vostè sap perfectament que el ràting d'un país té un efecte quan fa emissions de deute quan va als mercats. I li diré més, vostè sap que el Govern d'Andorra, doncs, té emissions de deute nacional tan sols. Doncs, no podríem tenir la perspectiva -que la tenim- en un futur proper de fer emissions de deute internacional si no esdevinguéssim membres del Fons Monetari Internacional. Els costos associats als tipus d'interès que podríem arribar a negociar serien, doncs, massa cars i els inconvenients d'aquestes emissions de deute superarien, doncs, els punts d'interès.

Vostè ha tret l'exemple de San Marino, que és veritat consta concretament operacions amb el Banc de desenvolupament del Consell d'Europa. Miri, amb San Marino, justament, perquè soc plenament conscient de les meves limitacions, he tingut diferents converses amb els ministres de tutela, el ministre de Finances i també el propi ministre d'Afers Exteriors, en el sentit primer de compartir les nostres experiències associades a la Covid, les nostres dificultats i quines eren, doncs, les millors pràctiques que estàvem desenvolupant als diferents països, però també sobre el propi Fons Monetari Internacional vist que ells en són membres des del 1992. Sense

desvetllar cap secret, li puc dir que no tenen cap mena d'intenció de sortir del Fons Monetari Internacional i, fins i tot, quan els hi fèiem preguntes molt clares d'allistar-nos, segons el seu parer, segons l'estructura del seu país, doncs, quins eren els avantatges i els inconvenients, doncs, d'un costat de la balança s'omplia molt i l'altra, doncs, hi havia molt poques coses.

Com li he dit, ho sabrà d'aquí a pocs dies. Jo crec que val la pena guardar els elements en l'ordre i sobretot quan estan relacionats amb altres institucions, i no vull desvetllar ara informacions que no toquen, però el que sí que li puc dir és que tindrem notícies molt aviat de la nostra col·laboració, que ha estat molt intensa amb el Banc de desenvolupament del Consell d'Europa.

Un element que se m'ha quedat al tinter, si em permet del primer torn és associat al menys teniment del Consell General. M'agradaria comentar-li que si vostès han tingut tantes dificultats o tenien tants dubtes associats a la documentació que se'ls hi va facilitar, li puc dir que informalment... formalment en compareixença al Consell General em vaig posar a disposició per si hi havia qualsevol problema i també he de dir que vaig repetir aquest oferiment, i em consta que se li va traslladar, informalment de posar també a la seva disposició si hi havien elements de dubtes associats a la tramitació tant de la llei d'acompanyament com del propi conveni.

Evidentment, no m'ha fet arribar cap dubte ni cap pregunta. Vostè sembla tenir les coses molt clares.

Jo crec que... i reprement el que han dit alguns consellers generals avui és un dia important per Andorra. Avui Andorra fa un pas més, un pas més cap a l'homologació internacional, un pas més per construir aquells elements que ens fan un Estat més resilient, més sòlid i més competitiu a l'hora d'afrontar els reptes que tenim de cara al futur. La pandèmia de la Covid-19 n'és un, però és evident que en tindrem d'altres i quan més elements associats a xarxes de seguretat, de reconeixement internacional, capacitat de poder interlocutar amb institucions, països i emprenedors privats doncs, més competitius serem.

Avui Andorra fa un gran pas endavant.

Gràcies Sra. síndica

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Jover.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

També parlaré des d'aquí perquè seré breu, en principi.

Sr. Enseñat, em sap greu de veritat que fent afirmacions tan fortes com les que han fet vostè i el Sr. Jover avui, doncs hi hagi notable desconeixement. És a dir, jo el que he dit és que tots els països van entrar al moment que tenien moneda pròpia o bé que utilitzen el dòlar. Tots els exemples que vostè m'ha posat són països que utilitzen el dòlar, tot el país que utilitza el dòlar està obligat a ser membre del Fons Monetari Internacional i els exemples que m'ha posat de Montenegro i San Marino són països que van entrar als anys 1990 i evidentment no podien utilitzar l'euro l'any 1990 perquè com que vostè sap, segur que ho sap, l'euro va començar l'any 2002.

En relació... No he tingut temps de parlar-ne però se n'ha parlat tant i al nostre entendre s'ha magnificat tant la qüestió de la circumscripció que potser que parlem una mica del funcionament democràtic, o del funcionament poc democràtic que té el Fons Monetari Internacional. És a dir, els països voten en funció de la seva aportació, una diferència important més amb el Banc de Desenvolupament del Consell d'Europa on cada governador té el mateix vot proporcional, per tant, a Andorra el Consell d'administració dels organismes de gestió del Banc de Desenvolupament del Consell d'Europa té el mateix pes que Alemanya, o que Itàlia, o que qualsevol altre país i en canvi, el Fons Monetari Internacional els països voten o tenen la representació en funció del que aporten.

Parlo de memòria. Els Estats Units crec que té el 17%, Xina i Japó tenen pràcticament el 7%, Alemanya el 5%, etc.

Perquè ens fem una idea del que representa o del que podem aportar, San Marino té una proporció, una participació que va del 0,01% amb les dades que queden publicades. No m'aventuraré a fer cap estimació que em pugui confondre però no em dec equivocar massa que ens deu tocar alguna cosa entre el 0,03%, màxim el 0,04% de participació en aquest ens. Ens integrem dins d'una circumscripció on hi ha països com els Països Baixos i Bèlgica que tenen una mica més d'un 1%, Israel que està per sota de l'1% i, per tant, expliquem les coses.

És a dir, el nostre pes en aquesta institució que funciona per potència econòmica és pràcticament insignificant. A més, millor tenir segurament per vostès, aquest petit percentatge que no tenir res però, en tot cas, tothom sap qui pren les decisions en el Fons Monetari Internacional i per tant aquesta cosa tan important de fer part d'una circumscripció en la que hi ha tants països i en el que el nostre pes serà molt poc, també crec que convé explicar-ho perquè els

ciutadans que no tenen aquesta informació poden pensar que votem i que decidim, o que podem decidir coses. Doncs, haurem d'assumir el que decideixen els països que lideren aquesta institució.

El mateix parlant de la circumscripció convé recordar ja que ens integrem en aquesta circumscripció, Sr. Jover que veig que vostè es vol aferrar a la plaça de governador, doncs que també expliqui que dins d'aquesta circumscripció els països rellevants o els països que tenen pes, com els Països Baixos, com Bèlgica, com Israel, com Croàcia i com Montenegro doncs no hi ha cap ministre de Finances, són interventors o hi ha un ministre de Finances com a suplent, que és la proposta que fem nosaltres, però sí que al llarg del debat de la comissió ens agradaria parlar també amb vostè però també parlar amb l'Autoritat Financera Andorrana per entendre més bé com és el Ministeri de Finances, tenim tota una sèrie de mecanismes d'Estat i que sembla lògic que a l'hora de parlar de qüestions financeres aquella entitat que tenim específicament destinada a això ocupi els llocs de responsabilitat.

I ja per acabar, ens hagués agradat sentir motius de pes. Ens sembla que l'únic motiu és que tots els països estan i han parlat de l'històric, del fet de tenir moneda, del control de canvis, de la balança de pagaments no ens sembla un motiu. Segurament al darrera, com ja he explicat en una de les meves intervencions, hi ha molta confiança per part del sector financer en el que això pot suposar a nivell del *ràting*. El temps dirà si hi ha aquesta millora del *ràting* o no hi és. En tot cas, és evident que vostè haurà de presentar algun dia algun pla financer de retorn dels dèficits perquè segurament sinó també podem tenir un cas de *ràting* important, per tant, l'emplaço a fer-ho perquè no ho ha fet fins ara. Estic segur que la setmana que ve tindrem una explicació clara i concreta de com es pensa finançar aquest país i els endeutaments que s'estan generant.

I després s'hi referia el Sr. Pintat, i jo crec que tenia molta raó, que estem en un escenari que ens ha de preocupar, i molt. És a dir, estem buscant algú que ens salvi, estem buscant algú per escenaris de tenir una xarxa, una entitat que vostès encara que els hi dolgui que ho digui, ho tornaré a dir, és a dir, cada vegada que el Fons Monetari Internacional ha intervingut doncs, el que ha fet és tallar d'arrel els drets adquirits de jubilacions, retallar les despeses públiques, obligar a retallar els salaris públics, imposar la privatització de companyies públiques. Aquesta és la realitat, és la història i és el cert i per tant si anem a aquest organisme ja sabem a quin joc estem jugant i, en tot cas, és voluntari que ho estem fent perquè no ens obliga ningú i tenim altres àmbits de

desenvolupament a dins de l'entorn europeu per poder-ho fer.

Però, en tot cas, aquest escenari de què busquem algú que ens salvi a nosaltres ens preocupa, ens preocupa com deia abans, amb un sector financer que té dificultats, en solucions que se li han d'aportar i que no arriben com el prestador de darrera instància, altres elements que han de garantir el sector financer. En parlarem, amb temps evidentment, però la sortida per la porta de darrera del director de l'AFA coincidint amb això no és evidentment una bona notícia per prestigiar la plaça financera. A més, algú provinent del país amb el que tenim més relació financera com és Espanya i, segurament la majoria no els estan fent aquests deures. Per tant, aquesta visió de què anem a algú que ens salvi, algú que quan t'ha de salvar t'imposa la política pressupostària i financera a nosaltres ens preocupa.

Vostès potser estan del tot tranquils però entendran que els missatges no poden ser molt tranquil·litzadors.

Gràcies Sra. síndica

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos alguna intervenció...

Pel Grup Parlamentari Liberal...

Pel Grup Demòcrata...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Sí, gràcies Sra. síndica

Miri Sr. López, vostè em sorprèn que havent sigut ministre de Finances desconegui la història del nostre entorn més immediat.

Montenegro va adoptar l'euro al 2002 i no formava part del FMI. Va entrar al 2007. Aquí un exemple d'un país que adopta l'euro abans d'entrar al FMI, per tant, sense moneda pròpia... Sí, sí, Sr. López. És que la realitat és la que és.

Miri, vostè porta dos hores intentant canviar l'argument cada vegada que parla, i ho fa perquè els arguments que dona no són reals i són fal·laços. I ara ens treu un nou argument, fal·laç una altra vegada, que és tan fàcil com entri a wikipèdia i miri-ho. A més aquí tenim wifi i ho podem veure molt ràpid.

Miri Sr. López, la realitat és la que és. Vostè té ganes d'estar amb dos països més del món que son vostès, Cuba i Corea del Nord. Nosaltres tenim ganes d'estar amb 189 països del món que són tots de totes les ideologies polítiques: països amb partits únics

comunistes fins a potències econòmiques capitalistes i liberals a les que segurament vostè odia, però totes elles comparteixen estar dins del FMI. Aquesta és la gran diferència que la realitat és una única i vostè el que nega és una evidència, que és que les coses són com són i que Andorra ha d'estar dins del FMI, i que encara ens sembla mentida que al 2020 estiguem discutint aquest objecte.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Alguna altra intervenció...

Començaria el Sr. Jover.

Sr. López perdoni, s'hauria de posar la mascareta. No passa res...

El Sr. Èric Jover:

Gràcies Sra. síndica.

Té raó el conseller Enseñat que de fet ens va sorprendent doncs amb arguments diferents i denota, com a mínim ho sembla des de fora, no m'agradaria fer-l'acusació, una mica d'improvisació.

Vostè ara acusa a aquest organisme de no tenir un funcionament democràtic i a més a més diu que els pesos no són un país un vot, sinó que alguns països tenen atribucions superiors degut al seu pes econòmic.

Sí, té tota la raó. De fet el que és important és la regla de consensos, és la regla de què no és suficient un percentatge per exemple de 50% dels vots per prendre segons quines decisions, sinó que algunes necessiten del 85% dels vots, i alguns dels elements necessiten l'aprovació del propi país per poder que siguin d'aplicació aquestes normes.

I al final si vostè utilitza aquest raser amb les institucions que estem a Andorra, doncs entenc que proposarà ben aviat que Andorra surti de Nacions Unides vist que al Consell de seguretat hi ha uns membres que són fixes, -alguns del seus membres són fixes, cinc països-, i a més a més tenen un dret de veto.

Entenc que no és el que voldrà, llavors intenti no fer-nos jocs estranys de mans perquè de fet el que hem de fer i el que hem aprovar és si els estatuts, els elements de reglament intern del FMI són adequats per nosaltres o no i quines implicacions tenen. L'anàlisi que en fem des de, entenc la majoria de grups parlamentaris de la Cambra i el propi Govern menys vosaltres, és que no tenim cap mena d'inconvenient per complir amb aquests reglaments interns, i veiem molts més avantatges que no pas inconvenients a participar al FMI:

Vostè se situa doncs amb una certa minoria de països i ja no diré si hi ha semblances ideològiques entre el seu grup i aquests països o no, no em pertoca, ja cadascú farà les seves interpretacions.

M'ha agradat molt Sr. López que em digui que es reunirà o que dialogarà amb l'Autoritat Financera Andorrana. Segurament ho hagués hagut de fer abans, hagués estat més productiu, però agrairia que els hi demanés doncs les diferències que hi ha entre l'Autoritat Financera Andorrana i un banc central, i veurà que les competències són suficientment diferents perquè no puguin tenir les atribucions doncs que necessiten per poder actuar com a banc central en el context del FMI.

Li posaré un exemple, i segur que en comissió tindreu des del Consell l'ocasió de debatre'n. Però per exemple l'AFA no té les competències per poder ser el banc dipositari del FMI com ho són doncs els bancs centrals que tenen els diferents països del món.

Vostè dubta de l'impacte que tindrà sobre el ràting aquesta decisió. Doncs miri, li he llegit la frase, l'impacte ja l'ha tingut fins i tot abans de ser membre del Fons Monetari Internacional, gràcies a la voluntat demostrada en fets de Govern d'Andorra d'aquest apropament, ja ens han mantingut la perspectiva estable al nostre ràting, sinó estaríem en una pitjor situació ara. És a dir els beneficis associats al ràting país els hem tingut. Digui el que vostè digui, això té conseqüències financeres pel país, té conseqüències financeres per la gestió del deute del país.

Em comenta doncs que algun dia hauré d'explicar l'evolució dels dèficits i com finançarem el deute que anirem acumulant. Doncs sí miri, de fet ja ho vaig fer en compareixença, ja li vaig explicar el principals elements, i a més a més em vaig comprometre i em vaig comprometre davant d'aquesta Cambra, a presentar un cop s'estabilitzés una miqueta la situació doncs associada a la pandèmia, un nou pla econòmic com presenta doncs l'obligació la llei de la sostenibilitat de les finances públiques, de com recuperarem la normalitat a nivell d'endeutament, com tornarem a passar per sota del llindar del 40% . Evidentment que ho faré, és la meva obligació, ho faré amb plaer i espero que el debat sigui més constructiu que el que hem tingut avui.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Jover.

Alguna altra intervenció...

Sr. López pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

Jo només per acabar amb el tema dels 4 o 5 milions d'euros que el Sr. Jover ens ha explicat molt vehement que servirien per moltes... s'ha demostrat una vegada més que és una falsedat, és a dir que no hi haurà menys despesa financera ni immediata ni futura. Les liquidacions pressupostàries ho demostraran i per tant aquest gran benefici que ens suposava poder destinar, ho deia el Sr. Naudi també em sembla, 4, 5 milions d'euros a d'altres polítiques, no existeix. No existeix ni segurament existirà, entre altres coses perquè el que està passant, com vostè sap senyor Jover és incrementar el deute i per tant segurament doncs el que acabarem pagant són més interessos que els que pagaven en anys anteriors. En tot cas això serà fàcilment contrastable. Quan vostès presentin el projecte de pressupost, i si no és en aquest primer any, quan veiem les liquidacions de despeses financeres.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Algun altre grup desitja intervenir...

Sr. Jover.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies Sra. síndica i gràcies per la paciència tots plegats.

Sr. López, si ara ens haguessin baixat la perspectiva del nostre ràting, si aquesta baixada del ràting es confirmés, no és que tinguéssim un estalvi de despeses financeres, al revés ens hagués passat. És a dir que haguéssim tingut un increment de les despeses financeres.

I pel que he entès vostè no està d'acord amb la política d'increment de deute que ha desenvolupat el Govern d'Andorra per posar a disposició de la ciutadania de manera directa o indirecta uns 400 milions d'euros que han revertit doncs amb plans directes d'impuls als nostres treballadors, de directe impuls al teixit econòmic, a les empreses, amb prestacions socials. No m'ha quedat clar. Vostè creu que aquesta pandèmia no es mereixia un increment de deute moderat, un increment de deute mesurat, un increment de deute per ajudar als ciutadans d'aquest país? Jo estic convençudíssim de l'acció que hem fet des del Govern i de fet, hem tingut el suport d'aquesta Cambra en diferents ocasions. És el que tocava fer, ser valents, ser ambiciosos, aprofitar la bona feina que van fer els governs demòcrates amb la gestió pressupostària de dos legislatures, i poder fer un increment de deute

quan toca, quan el país està passant un moment molt complicat.

Evidentment a posteriori hem de retornar a una situació de normalitat, i espero que la majoria de la Cambra hi estigui d'acord.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Jover.

Sr. López, anem tancant les intervencions, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sr. Jover, sap perfectament que el que estem retraient des de fa molts dies és que vostès no presentin cap mena de pla financer. És més, el Sr. Espot quan ens va presentar el programa H23 ens va dir, perquè quan vam acabar aquell document ens va sobtar que no hi hagués cap mena de planificació financera. Ens va dir que ens ho trametria, -no hi és però almenys a la còpia que ens han lliurat a nosaltres no hi és-, i el Sr. Espot va dir que es comprometria a enviar-nos abans del debat d'orientació política, tot i que falta poc, estic convençut que el Sr. Espot doncs complirà amb la seva paraula i podrem arribar a aquest debat d'orientació política amb aquestes previsions financeres per part de Govern.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Vol respondre Sr. Jover i tancaríem el debat perquè ara ja no parlem del Fons Monetari...

El Sr. Èric Jover:

Gràcies Sra. síndica.

Té tota la raó però crec que és convenient marcar que de fet ja hem assolit aquest compromís. El vam assumir, no recordo si amb la Llei 5/2020 de presentar un pla com preveu la pròpia legislació, no fent res extraordinari per complir amb la llei de sostenibilitat de finances públiques, la Llei 32/2014. Com vostè sap, ho deu saber si se'n recorda de la seva etapa de ministre de Finances, aquestes èpoques són les èpoques de tancament doncs del que és el pressupost. Aquestes xifres ens ajuden també a construir el marc pressupostari d'evolució de la resta d'anys i també ens ajuden a construir doncs aquesta dinàmica que hem d'agafar per poder retornar per sota del 40% d'endeutament. Evidentment tindrem l'ocasió de debatre aquestes dades, però els tempos són els que són, i evidentment jo l'he anat informant de l'evolució dels dèficits previstos pel 2020 i 2021. Aquesta

informació que era molt agregada, li admeto, doncs va agafant precisió a mesura que anem avançant en el projecte de pressupost, tindrà totes les dades a disposició i tindrem ocasió de debatre-les en aquesta Cambra.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Jover.

Acabat el debat, en primer lloc procedirem a la votació de la Proposta d'adhesió al Conveni constitutiu del Fons Monetari Internacional adoptat a la Conferència financera de Bretton Woods el 22 de juliol de 1944, que va entrar en vigor el 27 de desembre de 1945.

Vistes les intervencions i en aplicació de l'article 74 del Reglament, procedirem a la votació a mà alçada. Ja que és la primera vegada que hi procedim, mantinguin la mà alçada fins que la secretària de Sindicatura digui que ha acabat el recompte.

Vots a favor...

Ha pogut acabar el recompte...

Sí...

Vots en contra...

Abstencions...

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Susanna Vela:

Vots a favor 20 i en contra 6.

La Sra. síndica general:

A la vista del resultat declaro aprovada la proposta.

Finalment procedirem a la votació a mà alçada de l'esmena a la totalitat presentada, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Vots a favor...

Vots en contra...

Abstencions...

Pot procedir a comunicar el resultat si us plau.

La Sra. Susanna Vela:

Vots a favor 6 i vots en contra 20.

La Sra. síndica general:

A la vista del resultat queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat,

el projecte de llei seguirà el seu tràmit a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Farem una pausa de 15 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 19.15h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 19.38h)

La Sra. síndica general:

Reprenem la sessió.

Punt número 4.

4- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 48/2020, del 22 de juny. El criteri de Govern ha estat publicat en el Butlletí número 55/2020, del 15 de juliol.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, la Sra. Ester Vilarrubla.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies Sra. síndica.

La Proposició de modificació de la Llei 9/2016 que se sotmet al criteri del Govern consta de setze articles, que modifiquen els articles 5, 6, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16 i n'afegeix set de nous (concretament: 4 bis, 6 bis, 9 bis, 10 bis, 11 bis, 11 ter i 17), i de tres disposicions finals: la primera encomana al Govern la publicació del text consolidat de la Llei de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, la segona encomana al Govern el desplegament reglamentari de la norma i la tercera estableix la data de l'entrada en vigor de la Llei.

L'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra va ser creada pel Govern el 22 de novembre del 2006, mitjançant el Decret d'aprovació del Reglament pel qual es regula la creació i el funcionament de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, modificat pel Decret del 14 de juliol del 2009.

L'any 2016 el Consell General va aprovar la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra (AQUA), a fi d'assegurar la independència, la transparència i la professionalitat i possibilitar el reconeixement internacional de l'AQUA.

En els darrers anys hi ha hagut un augment significatiu de les demandes d'aprovació i renovació dels plans d'estudi estatals i es preveu que aquesta tendència continuï.

Això fa necessari adequar el funcionament de l'AQUA per dotar-la de les eines necessàries per donar una resposta adequada a aquest increment en la demanda i garantir el compliment dels estàndards de qualitat europeus, sense descuidar l'estabilitat pressupostària i la sostenibilitat de les finances públiques. A aquest efecte, la Proposició de modificació de la llei permet a l'AQUA crear taxes o preus públics per tal d'obtenir noves fonts de finançament.

Altres aspectes que tracta la Proposició de modificació de la llei són:

- La incorporació de definicions clau en els processos de garantia de la qualitat, com són: avaluació, acreditació i certificació.

- La millora de la descripció de la naturalesa del Comitè Director, com a òrgan col·legiat de l'AQUA. Es concreten aspectes vinculats a l'elecció dels membres i al funcionament i s'hi incorporen funcions no descrites en la normativa anterior.

- La creació de la Comissió d'Avaluacions, com a estructura que permet emetre i signar els informes d'avaluació que elabora l'Agència. Aquesta Comissió representa un pas més en la formalització de la independència i l'autonomia de l'AQUA.

- La creació de la Comissió d'Apel·lacions, com a estructura que permet resoldre els recursos interposats contra els resultats de les avaluacions de l'AQUA. La incorporació d'aquest aspecte és essencial per dotar el procés d'avaluació de totes les garanties.

Totes aquestes modificacions possibiliten l'obtenció de recursos financers; donen garanties als processos d'avaluació i acreditació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior; faciliten el compliment dels estàndards de qualitat europeus aprovats a la Conferència de ministres d'Educació celebrada els dies 14 i 15 de maig del 2015 a Erevan (Armènia), que estableixen un marc comú per als sistemes d'assegurament de la qualitat en l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, i milloren el posicionament d'Andorra en el marc internacional.

Per tot el que s'ha exposat, el criteri del Govern respecte a la Proposició de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra (AQUA) és favorable.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. ministra.

Intervé ara per presentar la Proposició de Llei en representació dels grups parlamentaris Demòcrata, Liberal i Ciutadans Compromesos, la Sra. Sandra Codina.

La Sra. Sandra Codina: (03.16.20)

Gràcies Sra. síndica.

Conselleres i consellers generals, l'Ensenyament Superior a Andorra ha viscut les darreres dècades una important progressió. L'any 1988, 13 estudiants de la diplomatura d'infermeria i 12 d'informàtica van començar el primer curs a centres d'Andorra la Vella i Sant Julià. Va ser el naixement de la Universitat d'Andorra. En l'actualitat, tenim una universitat pública totalment consolidada, amb 542 estudiants de formació reglada i més de 1.400 de formació continuada, una universitat privada, i algunes en camí que començaran a impartir properament.

Aquest nou context universitari ha permès situar Andorra de manera clara al mapa de l'Ensenyament Superior d'Europa. Més concretament, a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior. Un projecte per compatibilitzar sistemes entre països i potenciar l'ensenyament universitari. Compta amb 48 membres, i Andorra hi és present des del 2003.

En resum, les darreres dues dècades hem aconseguit canviar el paradigma: ja no som només un país que aporta estudiants qualificats a estudiar per tot Europa, sinó també un país pol d'atracció d'estudiants d'arreu del vell continent.

Si volem que aquest pol d'atracció es mantingui, s'incrementi amb els anys i esdevingui referent internacional, cal dotar-lo de sistemes d'avaluació, d'acreditació i certificació, de plans d'estudi potents i homologats. De manera que els nostres estudiants tinguin les seves titulacions reconegudes fora de les nostres fronteres i no tinguin cap problema de mobilitat laboral. I aquí és on entra en joc l'AQUA.

El 2016, el Consell General va aprovar la Llei 9/2016 de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, l'AQUA. La legislació assegurava la independència, la transparència i el reconeixement internacional de l'agència. Es va erigir com una institució de dret públic plural.

Concretament, es va crear un Comitè Director amb representants de les universitats pública i privada, de la Cambra de Comerç, dels estudiants, del Consell General, del ministeri d'Educació i, finalment, un assessor expert internacional. És important quedar-se amb aquesta configuració del comitè director, més endavant de la intervenció ja quedarà més clar.

L'AQUA assegura dins d'Andorra els estàndards i directrius de la qualitat de l'Espai Europeu d'Educació Superior. Un espai que, reitero, té com a objectiu establir mecanismes flexibles i transparents que permetin a la ciutadania accedir lliurement tant a l'oferta educativa com al mercat de treball de tot el continent.

En aquesta direcció i des de la seva creació, l'agència ha avaluat plans d'estudi estatals, personal docent, ha supervisat ajuts de recerca, i a més de l'elaboració d'estudis per millorar i innovar en l'ensenyament superior.

A més, forma part de diverses xarxes internacionals, té signats convenis de col·laboració i assisteix i participa en seminaris i congressos arreu.

Una altra de les funcions essencials de l'AQUA com a agència de qualitat és la rendició de comptes a la ciutadania que, de fet, és el que li acaba donant sentit, el que tanca el cercle de la seva raó de ser.

Vistos els resultats, estem orgullosos de tota la tasca que desenvolupa l'AQUA des de la seva creació. S'ha consolidat com a agència estatal d'ensenyament superior i res té a envejar amb les que hi ha a la resta de països.

Però perquè perduri en el temps cal dotar-la de recursos i facilitar la seva missió. Quatre anys més tard, i amb una agència totalment madura, arriba el moment de fer un pas endavant.

És en aquest context que els grups parlamentaris de Ciutadans Compromesos, Liberals i Demòcrates vam entrar a tràmit la modificació de la Llei de creació de l'AQUA.

Per què? Doncs, per fer ajustos en el seu funcionament, en l'estructura i en les fonts de finançament. Per adaptar-la a les noves realitats educatives. Però, això sí, sempre mantenint l'esperit i finalitats de la llei del 2016.

Pel que fa als canvis en el funcionament, la Proposició de Llei clarifica i agilitza la tasca del seu Comitè Director, acció motivada pel creixement del sistema d'ensenyament superior a Andorra amb la incorporació de noves propostes educatives.

Respecte als canvis en l'estructura, el text crea la Comissió d'Apel·lacions i la Comissió d'Avaluacions, que representen un pas més en la formalització de la independència i l'autonomia de l'AQUA.

També s'introdueixen canvis en les fonts de finançament.

La Proposició de Llei contempla la possibilitat que l'AQUA cobri taxes per part de totes les universitats del país que hagin d'acreditar plans d'estudi. La nova font de finançament garanteix la correcta avaluació

de tots els centres del país i actuarà com a complement de la font principal, que és el Consell General. D'aquesta manera, tot el pressupost de l'Agència no haurà de recaure en els pressupostos de l'Estat.

Són cada vegada més les universitats que es volen implantar al país, creix el volum de feina i de costos de l'AQUA i és, per tant, essencial un esforç coparticipatiu de tot el sector, i més tenint en compte la situació actual, que ens ha tocat viure aquest 2020.

De fet, dins l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior és freqüent que les agències de qualificació se sustentin per més d'una font de finançament, entre elles les taxes. Només cal mirar el nostre entorn més proper.

A més, i ara és quan reprenc la composició plural del Comitè Rector a la que m'he referit anteriorment, s'ha de posar en relleu que la modificació d'aquesta llei, també la nova opció de finançament, té el suport unànim de tots els seus membres. És a dir, del rector de la universitat pública, del rector de la privada, dels estudiants, Cambra de Comerç i la resta de representants. Els canvis van ser aprovats per unanimitat al Comitè Rector sense necessitat de votar-los. En d'altres paraules, tots els implicats en el sector de l'ensenyament superior estan a favor d'aquest model.

Si la unanimitat hi és, les conselleres i els consellers generals no hauríem de posar traves al consens.

Aquesta llei ens permetrà fer créixer l'AQUA, dotar-la de més solidesa i de prestigi europeu. Per llençar el missatge fora les nostres fronteres que som un país petit però amb un sistema universitari ferm i homologat. I de retruc, que tenim uns centres reconeguts, i atractius a ulls de futurs estudiants europeus.

És un plaer poder estar debatent en aquesta Cambra la consolidació d'un ensenyament superior, que va guanyant prestigi a cada curs que passa. És un plaer haver de modificar una llei perquè l'agència de qualificació necessita ampliar-se. Fa uns anys era pràcticament impensable, quan finalitzàvem els estudis obligatoris, quedar-nos a Andorra a cursar estudis superiors. Ara ja és una possibilitat, al costat d'anar a estudiar a França, a Espanya o a qualsevol país d'Europa. Senyal que des del primer curs universitari, el 1988, hem fet les coses ben fetes.

Per tot l'exposat, els grups parlamentaris Ciutadans Compromesos, Liberals i Demòcrates votarem a favor de la presa en consideració de la modificació de la Llei 9/2016 de creació de l'AQUA.

Gràcies Sra. síndica

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. consellera.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

Avui es pren en consideració la Proposició de Llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior d'Andorra, coneguda com AQUA.

Aquesta Proposició de Llei planteja uns canvis tècnics com ara entre altres coses el finançament mixt (doncs, una part la Universitat i l'altra part el Govern) per cobrir el cost dels experts externs que ajudaran a avaluar la qualitat dels plans d'estudis universitaris. Evidentment, entenc que aquest canvi no repercutirà sobre el cost de la matrícula pagada pels estudiants.

Segons el que ens va comentar la directora de l'AQUA, aquesta Proposició de Llei és el fruit del treball consensuat del Comitè director que engloba: Govern, Cambra de Comerç, dos consellers generals de la majoria, un estudiant i un expert internacional.

Va afirmar també la directora de l'AQUA que aquest text legislatiu segueix les recomanacions de la Unió Europea.

Tenint en compte tot l'exposat el Grup Parlamentari Terceravia votarà a favor d'aquesta presa en consideració.

No podia acabar la meua intervenció sense destacar la importància de l'Agència de Qualitat que garanteix evidentment la qualitat de l'ensenyament superior del nostre país. I també agrair la feina de la Universitat d'Andorra que des de fa molts anys s'ha adaptat a l'entorn europeu de l'ensenyament superior, que ha intentat proposar nous formats d'estudi (semi virtuals, virtuals, malgrat els efectius reduït de professors), per respondre evidentment a les necessitats i al ritme de vida dels diferents perfils d'estudiants -ara estudiem al llarg de la vida.

Cal dir que aquesta oferta ha contribuït en part a l'augment del nombre d'estudiants inscrits a la Universitat d'Andorra, com deia la companya Sandra Codina. Augment que l'Executiu hauria de tenir en compte en un futur proper ja que podria faltar espai físic a nivell de la Universitat d'Andorra.

Confio en la ministra per treballar en aquest sentit. No dubto ni un minut. Tenim la gran sort -i ho dic públicament i és un plaer per mi dir-ho-, tenim una ministra propera, molt propera, oberta al diàleg, en cada moment està disposada, no fa cap diferència entre els grups de l'oposició -que a mi no m'agrada

aquesta paraula perquè estem tots en aquesta Cambra per construir-, doncs, amb els grups de la “minoría”, perquè “oposició” no m’agrada, com li acabo de dir, i els grups majoritaris.

Gràcies Sra. ministra.

I el que m’agrada encara més de vostè és que quan diu una cosa la fa. Doncs, això s’ha d’agrair en política.

Per acabar volia agrair a la directora de l’AQUA que va tenir l’amabilitat de reunir-se amb els grups majoritaris per explicar-nos aquesta Proposició de Llei entrada pels grups parlamentaris majoritaris.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata...

Sí, és potestatiu. Sr. Carles Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

Em quedo aquí per la brevetat. Doncs, faré la lectura del criteri del sentit del nostre vot.

Crec que les conselleres i la ministra han exposat suficientment les motivacions d’aquesta proposició de llei. És per això que procedixo a la lectura anunciant el sentit del vot del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Agència de Qualitat de l’Ensenyament Superior d’Andorra, (AQUA), fou creada al 2016 amb l’objecte entre altres, d’avaluar, acreditar i certificar l’oferta d’ensenyament superior d’Andorra.

Avui se’ns presenta la Proposició de Llei de modificació de la Llei 9/2016, del 28 de juny, de creació de l’Agència de Qualitat de l’Ensenyament Superior d’Andorra.

Aquesta pretén modificar els aspectes que amb el temps la mateixa agència ha anat detectant com a millorables.

És per això que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor de la presa en consideració d’aquesta proposició de Llei i la treballarà oportunament en comissió.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

El Govern desitja intervenir...

Sra. Vilarrubla.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Si, Gràcies Sra. síndica.

Només agrair aquest consens i aquest suport per part de tots els grups parlamentaris.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. ministra.

Alguna altra intervenció...

A la vista de les intervencions proposo la presa en consideració per assentiment.

Es pren en consideració la proposició de llei i segons disposa l’article 104 del Reglament del Consell General, s’obre un termini de quinze dies per a poder-hi presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

Punt número 5.

5- Informe sobre el grau de compliment dels objectius del Programa estadístic 2019.

L’informe fou publicat en el Butlletí número 53/2020 del 8 de juliol.

Intervé pel Govern, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Moltes gràcies Sra. síndica.

Tal com estableix la Llei 28/2017 del 30 de novembre, del pla d’estadística 2018-2021, el departament d’estadística té assignada la responsabilitat de fer el seguiment de les activitats estadístiques incloses en els programes estadístics anuals.

L’homologació del nostre sistema estadístic als principals organismes internacionals en matèria d’estadística, ens permet elevar la realitat estadística andorrana a un marc comparatiu internacional i modern.

D’acord amb els preceptes fixats per la llei de la funció de l’estadística pública vigent, s’han establert els objectius generals i específics que s’han de desenvolupar en el període del vigent pla. I també les activitats estadístiques per assolir-los i que es concreten en els programes estadístics anuals que aprova el Govern.

Concretament l’article 14.3 de la llei, estableix que el Govern ha de donar compte per al debat del ple del Consell General, del finiment de cada programa estadístic anual i de manera complementària l’article 16.3 de la Llei 28/2017 del pla d’estadística convida al

Govern a presentar un informe intermedi sobre l'aplicació del pla abans de la fi del tercer any.

Amb l'objectiu d'evitar redundàncies i alhora proporcionar una visió més integrada, s'han unit aquests dos informes en un de sol que avui presento.

L'informe que a continuació intentaré desgranar, avalua el grau d'acompliment de les 140 activitats estadístiques incloses en el decret 27 de desembre del 2018 d'aprovació del programa estadístic anual 2019, tenint en compte els sistemes descriptius de les activitats i els criteris per executar activitats estadístiques establerts en el pla d'estadística i d'acord amb la classificació d'activitats estadístiques aplicada per la comissió d'estadística de les Nacions Unides que inclou cinc categories.

Recordar si m'ho permeten que aquestes activitats fan referència a estadístiques demogràfiques i socials, estadístiques econòmiques, estadístiques sobre medi ambient i multi àmbit i les activitats instrumentals que inclou els aspectes metodològics i les qüestions estratègiques.

De les 140 activitats estadístiques, 53 corresponen a estadístiques demogràfiques i socials. 47 a estadístiques econòmiques. 24 a estadístiques sobre medi ambient i multi àmbit, i 16 fan referència a activitats instrumentals, com són bases de dades o marcs legals.

En termes generals, el grau d'assoliment global del pla ha estat del 75%, cosa que suposa 6 punts percentuals més respecte al percentatge d'assoliment del programa del 2018, que va ser del 69%.

Aquesta millora de l'assoliment té més valor si es té en compte que el programa del 2019 ha constatat de 140 activitats, mentre que el programa del 2018 constava de 124.

Per categories, el grau d'assoliment de les estadístiques demogràfiques i socials ha estat del 71%, nou punts més que al 2018. El d'estadístiques econòmiques del 79%, 7 punts més que el 2018. El d'estadístiques sobre medi ambient i multi àmbit del 90%, tres punts més que el 2018, i el de les activitats instrumentals de 56%, tres punts menys que al 2018.

En aquest darrer cas, la diferència negativa es deu a què el programa del 2019 incorpora les activitats estadístiques relatives als quadres de comandament i la plataforma d'intel·ligència de dades, activitats que no s'han materialitzat en un resultat publicable, però de les quals són un objecte d'un profund anàlisi amb l'objectiu d'establir un pla estratègic que permeti integrar en el procés estadístic les tecnologies de la informació, amb una visió a més llarg termini. Pla que ha d'estar disponible al llarg de la tardor d'aquest 2020.

En el cas de les estadístiques demogràfiques i socials, el principal escull es deu a les dificultats per dur a terme el registre estadístic de població, i per tant, les estadístiques que se'n deriven, com és el cas del cens de població així com l'obtenció de la segregació de certes activitats per les variables socioeconòmiques, malgrat això els indicadors demogràfics bàsics que constitueixen el grup de la realitat demogràfica i social, recollit a través de les enquestes de força del treball, dels pressupostos familiars o de despesa pública en salut entre d'altres, s'han assolit al 100%.

En relació a les estadístiques econòmiques, les dificultats per assolir un major nivell de realització, es centren també en l'elaboració dels registres bàsics, en aquest cas del registre d'empreses, que està en fase de construcció, però també en la complexitat de les seves estadístiques, com poden ser les taules imput-output de la comptabilitat nacional o la balança de pagaments que es veuran acabades en el programa d'aquest 2020.

Tot i així, l'explotació dels registres administratius de societats i comerç, així com el marc simplificat de la comptabilitat nacional, l'estadística d'endeutament públic o les enquestes d'activitats econòmiques i de vendes en grans superfícies, s'han assolit també al 100%.

De la mateixa manera, noves activitats incorporades en el pla 2019, s'han assolit al 100% com per exemple el registre de professions liberals.

Les estadístiques sobre medi ambient i multi àmbit són la categoria que presenta el grau d'assoliment més elevat. Dins d'aquest apartat es troben activitats rellevants com són l'estadística d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, els butlletins mensuals de conjuntura, l'econòmic Overview, l'estadística d'ús de l'Stick per part de les empreses o les demandes d'informació estadística oficial dels organismes internacionals.

Totes aquestes activitats s'han assolit al 100%. El no assoliment del 100% de la categoria a l'igual que succeeix amb la categoria d'activitats instrumentals, es deu principalment al fet que algunes activitats contenen variables, les quals estan en curs d'execució. Aquest és el cas per exemple de l'estadística de l'ús de l'Stick en les administracions públiques o de l'estadística sobre la societat de la informació i comunicació als centres educatius pel que fa a estadístiques multi àmbit, o l'adaptació de bases de dades del departament d'estadística a la classificació d'activitats estadístiques en el cas de les activitats instrumentals.

Per tipus d'activitat, d'acord amb la llei del pla d'estadística 2018-2021, les 140 activitats estadístiques poden classificar-se en consolidades

quan les actuacions han mostrat que són vàlides i útils per al coneixement de la realitat i subministren una informació o sèrie periòdica en desenvolupament, quan les actuacions que atès el seu estadi inicial o les seves característiques encara no es poden considerar-se com a consolidades o noves, quan les actuacions del disseny o el desenvolupament de les quals encara s'ha de començar i que per l'interès que tenen, s'han d'iniciar durant un període de vigència del pla d'estadística.

Pel que fa a l'assoliment de les 140 activitats, atenent a si aquestes són consolidades en desenvolupament o noves, s'han assolit el 85% de les consolidades, tres punts més que al 2018, el 60% de les que estan en desenvolupament, quatre punts més que al 2018, i el 75% de les noves, cosa que representa uns 19 punts més que l'any 2018.

En quant als organismes responsables, el departament d'estadística tenia programades 100 activitats, l'assoliment de les quals ha estat del 76%, set punts més que al 2018. El Govern entre ministeris i departaments comptava amb la responsabilitat de recollir 34 activitats, havent-ne assolit un 75%, quatre punts més que al 2018, i pel que fa a altres integrants responsables com poden ser empreses parapúbliques o altres organismes, comptant únicament amb sis activitats, han tingut un grau d'acompliment del 56%, quatre punts més que al 2018.

En resum, i per tenir una foto més precisa del grau d'acompliment del pla, de les 140 activitats considerades, 72 activitats, el 51% del total, es van executar al 100%, 24 activitats el 17% del total es van executar entre el 75 i el 100%, 20 activitats el 14% del total es van executar entre el 50 i el 75%, 7 activitats el 5% del total es van executar entre l'1 i el 50%, i 17 activitats el 12% del total no es van executar.

D'aquestes 17 activitats no executades, 5 fan referència a estadístiques demogràfiques i socials, 5 a estadístiques econòmiques i una a estadístiques sobre medi ambient i multi àmbit i la resta, 6 activitats corresponent a activitats instrumentals.

El principal escull pel qual aquestes 17 activitats no es van executar durant el programa 2019 és la necessitat d'accés directe a les dades per una validació qualitativa de les mateixes i la manca d'interconnexió de les diferents bases de dades que permeti una més àmplia i millor explotació. Les activitats amb un assoliment del 100% corresponen a activitats ja consolidades, com per exemple l'IPC, les estadístiques vitals o les estadístiques del pressupost públic, les quals disposen d'una metodologia contrastada, però el seu fet diferencial sobretot és l'accés directe a tota la

informació necessària per al seu desenvolupament, la qual és de qualitat.

Per les activitats estadístiques, parcialment assolides, la principal incidència rau en la qualitat de les dades, com també de vegades en el detall disponible a les bases de dades per poder obtenir totes les variables programades. En aquest sentit, la voluntat és poder dur a terme una anàlisi de formularis, procediments d'obtenció de dades, i en certs casos també l'accés directe a les bases de dades per poder, progressivament, complementar les variables ja disponibles.

En relació a les activitats per les quals el programa 2019 no s'ha obtingut cap variable, val a dir que de les 17 activitats no finalitzades, 5 estan a l'espera del pla estratègic referent a les tecnologies de la informació que s'espera que estigui enllestit en el transcurs del darrer trimestre d'aquest 2020, com són la plataforma intel·ligència de dades i quadres de comandament.

Tres, no es poden realitzar per manca d'informació primària, registre de població per manca d'accés a les dades de la CASS i estadístiques del càncer i l'estadística sobre l'equipament tic de les administracions per manca d'una base de dades normalitzada, i s'ha posposat l'enquesta de salut. Les demés està previst que es puguin anar desenvolupant durant els programes 2020-2021.

En relació a la progressió del pla estadístic, l'execució del programa 2019 mostra una progressió en el detall de certes activitats iniciades en el programa 2018 a l'hora que les activitats noves de l'exercici 2019 presenten un grau elevat d'execució llevat de les operacions complexes, com la balança de pagaments i l'índex de preus harmonitzat, les quals s'ha fixat i assentat la metodologia i s'estan executant durant aquest any 2020.

De les noves activitats, les activitats instrumentals, són les que presenten un grau d'execució menor atenen l'anàlisi i revisió del sistema d'informació el qual ha posat en pausa les activitats que en depenen quan la plataforma d'intel·ligència de dades, la resta d'activitats instrumentals s'han de desenvolupar amb normalitat. Per donar compliment al desenvolupament de la Llei del pla estadístic 2018-2021, els programes estadístics 20 i 21 tenen com a prioritat impulsar les eines estructurals, com són els diferents registres i les bases de dades que centralitzen les sèries estadístiques, tan del Departament d'estadística com també dels altres integrants del sistema estadístic. Per aquest motiu, en el programa 2020 s'ha intensificat l'esforç per accelerar el ritme de producció d'activitats passant de 16 noves activitats l'any 2019 a 28 l'any 2020.

Quedaran 41 activitats per l'any 2021 però es creu oportú i prudent desenvolupar i encarar les eines més estructurants i complexes, per posteriorment desenvolupar les activitats pendents.

Pel que fa als registres estadístics s'ha impulsat llur desenvolupament, entre aquests hi ha els registres de població i territori. El registre de població consisteix en la integració de les bases de dades les quals inclouen informació de la població resident i flotant amb l'objectiu d'identificar i unificar la informació relativa a la població, el seu comptatge i la seva descripció. En aquest sentit s'han desenvolupat els treballs de tractament i integració de les dades de la principal base de dades, els censos parroquials quedant pendents però la integració d'altres fonts de dades, les més importants, essent la relativa a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Actualment s'està amb converses amb la CASS i l'Agència de Protecció de dades per a la transmissió de les dades que han de completar els censos parroquials per ajudar a determinar la residència efectiva de part dels registres que hi són inscrits. En paral·lel s'està desenvolupant el registre de territori per al qual s'ha tingut accés a les principals bases de dades font com FEDA, Andorra Telecom, Urbanisme i els cadastres, quedant pendent la informació de les mútues elèctriques parroquials amb les quals s'està en contacte per obtenir accés a les seves respectives bases de dades.

Les diferents bases de dades s'estan normalitzant amb l'objectiu d'homogeneïtzar la informació i poder crear les correspondències entre elles mitjançant una dada única relativa als elements del territori.

En relació al grau d'acompliment actual, pel que fa al registre de població, l'accés a la base de dades de la CASS és essencial per a la continuació del projecte i aquí estem tenint més dificultats de les previstes tot i que estic convençut que podrem trobar la fórmula amb la CASS per poder tractar la informació.

En relació al registre de territori, aquest estarà previsiblement disponible a final de l'any 2020.

En relació al registre d'empreses que recull els lligams entre les unitats jurídiques i administratives amb les unitats econòmiques, s'ha tingut accés a les principals bases de dades, registre de comerç, de societats, de professions liberals, i registre tributari i s'estan desenvolupant les tasques de normalització i homogeneïtzació de lliure informació.

També s'han creat les relacions i correspondències entre les diferents fonts. La previsió és de poder disposar d'una primera versió a finals del 2020.

En el marc de les estadístiques macroeconòmiques d'elaboració de l'estimació de la comptabilitat

nacional anual i trimestral, s'està desenvolupant amb normalitat, si bé cal realitzar el pas d'una estimació indirecta a una estimació directa i periòdica dels principals agregats a partir de la informació administrativa com el dipòsit de comptes o les declaracions fiscals. En aquest sentit, l'elaboració del registre d'empreses és essencial fer fixar el comptatge i relacions de les unitats. Alhora s'ha impulsat l'actualització de la digitalització dels comptes per als anys 2016-2019, amb l'objectiu de disposar de la informació relativa a la totalitat de les comptabilitats digitalitzada a finals de l'any 2020.

Finalment els hi puc avançar que s'està treballant per unificar els tràmits de lliurament de la informació comptable de dipòsits de comptes, els formularis tributaris, i l'enquesta d'activitats econòmiques amb l'objectiu de reduir la càrrega administrativa a les empreses i, alhora millorar i homogeneïtzar la informació disponible, quedant pendent l'elaboració del marc input-output i la balança de pagaments, operacions en curs i per els quals l'objectiu, com els hi he mencionat, és disposar-ne a final de l'any 2020.

En el desenvolupament del pla s'ha fet incís en la recuperació del retard de temps de les estadístiques d'empreses passant a digitalitzar el període 2016-2019 amb l'objectiu de disposar de dades actualitzades ja a finals de l'any 2020.

Dita informació s'ha de complementar amb la informació dipositada al Departament de tributs i fronteres. L'objectiu és disposar d'un marc únic i integrat d'informació relatiu als comptes del sector empresarial. En aquesta línia s'està treballant en poder integrar els 3 circuits amb l'objectiu de reduir les càrregues administratives, com els hi he avançat i alhora poder disposar de tota la informació unificada, normalitzada i en un temps raonable.

En paral·lel s'ha dut l'anàlisi de la informació disponible publicada mitjançant les notes d'estadística estructural d'empreses i l'enquesta d'activitats econòmiques, quedant pendent el desenvolupament dels indicadors avançats.

En relació a les estadístiques de condicions de vida, aquestes s'han desenvolupat satisfactòriament en especial l'enquesta de condicions de vida, com també les relatives a les tecnologies per a la informació i la comunicació.

Queden pendents les enquestes de pràctiques culturals i esportives ambdues executades aquest mes de maig, i també de seguretat pública programada per a l'exercici 2021.

Un dels eixos de desenvolupament del pla ha estat progressar en la consolidació de les estadístiques existents assentant els processos de producció i

produir les variables pendents. Dit objectiu s'ha reafirmat en aquest programa 2019.

Referent a la informació restant, està previst realitzar un inventari de tota la informació i camps inclosos en les bases de dades de l'Administració, informació que juntament amb el reflex de la producció en el marc del sistema estadístic europeu i internacional i les demandes dels usuaris, hauran de constituir les bases del pla estadístic 2020-2026.

La Sra. síndica general:

Hauria d'anar acabant Sr. ministre.

El Sr. Jordi Gallardo:

Vaig acabant Sra. síndica.

En relació a les eines instrumentals cal integrar els registres elaborats i llurs circuits d'informació degut a la importància nuclear de dit objectiu aquest està en fase d'anàlisi amb l'objectiu de determinar les eines d'integració més segures i eficients així com l'estructura d'informació.

La previsió és disposar durant el transcurs d'aquest 2020 d'un pla estratègic per la seva execució que coordini les accions al Departament de sistemes d'informació i el Departament d'estadística, que determini alhora la idoneïtat de l'estructura de les bases de dades així com els processos d'integració de la informació.

L'objectiu és començar a implementar-lo a finals d'aquest any 2020 i durant l'any 2021. Aquest projecte requerirà d'un esforç per accelerar la seva consecució, vist que els altres objectius en depenen.

Els processos de producció i difusió actuals són adequats per les activitats desenvolupades actualment, si bé presenten els seus límits en el marc d'un creixement constant de la informació. Caldrà adaptar-los a la integració de la informació, repte major pel canvi del paradigma que presenta.

Tot i així, es disposa del disseny i funcionalitat d'un cert nombre de quadres de comandaments. Per aquest motiu la seva consecució dependrà de les conclusions del pla estratègic per a la integració de la informació. Dins del marc de les recomanacions del *High Level Group for the Modernisation of Official Statistics*, la informació de la integració de les metadades requereixen un esment especial a l'hora que caldrà adaptar el sistema actual als requeriments, en especial, a l'intercanvi amb l'oficina Eurostat dins del marc d'un possible acord d'associació amb la Unió Europea.

Actualment, el departament recopila o genera les metadades de les estadístiques que elabora. Si bé l'objectiu és normalitzar el seu contingut i integrar la

seva producció i emmagatzematge en el sistema d'integració de la informació.

El desenvolupament del marc regulador està quasi completat quedant pendent el reglament d'accés a les dades confidencials pel qual es disposa d'un esborrany en fase de revisió. La previsió és adoptar-lo abans de la finalització del pla.

L'estructuració, centralització i integració de la informació ha de permetre augmentar els mecanismes de governança i control. En aquest sentit cal adequar les eines actuals al nou sistema d'informació, ha de permetre optimitzar els procediments i, per tant, esdevenir més eficients en l'avaluació de l'execució i qualitat de l'estadística.

A finals de l'any 2020 s'espera disposar del marc d'anàlisi adaptat a la informació i estructura del departament per procedir a la seva total implementació i execució durant el 2021.

Finalitzo agraint el gran esforç de tot l'equip del Departament d'estadística per assolir una qualitat i rigor de les dades i del seu tractament que facilita la feina als gestors polítics.

Moltes gràcies i disculpi Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel Grup Parlamentari Ciutadans Compromesos, alguna intervenció...

Bé, aleshores... Sra. Coma.

La Sra. Bernadeta Coma:

Gràcies Sra. síndica

L'informe que avui sotmetem al Ple s'emmarca en la Llei del Pla d'Estadística 2018-2021.

L'article 14.3 d'aquest text estableix que el Govern ha de donar compte de l'acabament de cada programa estadístic anual, amb un informe on s'especifiqui el grau de compliment de les activitats estadístiques i les causes dels incompliments, si n'hi ha.

Des d'aquí aprofito per recordar que els informes que deriven del Pla d'Estadística obeeixen als criteris de l'Oficina Estadística Europea (Eurostat) i, per tant, les estadístiques que hi consten estan homologades en l'àmbit europeu. Un fet que ens aporta un plus en grau de fiabilitat i metodologia.

En el cas de l'informe que avui sotmetem al Ple, avalua fins a 140 activitats estadístiques del programa del 2019, classificades per àmbit temàtic, tipus d'activitat, organisme responsable, nombre total de variables, nombre de variables realitzades i el percentatge d'assoliment en cada activitat.

També s'hi fa constar, en el cas de no compliment, la descripció de les variables no assolides i el motiu pel qual no s'han dut a terme.

És cert que algunes activitats no s'han realitzat al 100%, però podem apreciar una progressió en el detall de certes activitats iniciades el 2018, així com un elevat grau d'execució per a les activitats noves del 2019. Només hi ha alguna excepció d'operacions complexes amb les quals cal seguir treballant, com per exemple la balança de pagaments i l'índex de preus harmonitzat.

Globalment, el percentatge de variables aconseguides en les activitats estadístiques se situa a l'entorn del 75% l'any 2019, mentre que al 2018 era del 69%. Augment que, evidentment, encoratgem a seguir incrementant en els informes futurs.

Si desglossem aquestes activitats, el nivell d'execució varia en funció dels àmbits temàtics, però sempre és superior al del 2018.

Per exemple, les estadístiques econòmiques obtenen un acompliment del 79% (enfrent un 72% el 2018), les mediambientals del 90% (davant un 87% el 2018), i les demogràfiques i socials del 71% (enfrent un 62% el 2018). I observem que, en el cas de les instrumentals (com són bases de dades o marcs legals) el percentatge ha baixat lleugerament, passant del 56% al 2018 al 52% el 2019.

També trobem una evolució positiva respecte al 2018 en el percentatge de variables realitzades segons els organismes responsables. El Govern té un grau d'acompliment del 75%, el Departament d'Estadística del 69% i els altres integrants (com les empreses parapúbliques o altres organismes) el tenen del 56%.

Vist aquestes dades i la seva evolució, només podem encoratjar el Ministeri d'Economia i el Departament d'Estadística a continuar en aquesta línia i a seguir incrementant els percentatges d'acompliment. Hem de ser ambiciosos i treballar per assolir els percentatges més òptims d'execució.

Paral·lelament, tal i com preveu la llei, per als programes 2020 i 2021, serà important assolir el registre de la població. En aquest punt, i tal i com ha recordat el ministre Gallardo, és essencial l'accés a la base de dades de la CASS per poder continuar el projecte. També assolir el registre del territori i el d'empreses, entre altres. I, posteriorment, desenvolupar les activitats pendents del programa.

Som conscients que en aquests moments, el Ministeri d'Economia té molts fronts oberts a causa de la crisi sanitària de la Covid-19, però no ha d'escatimar esforços en aquesta direcció.

Em el marc d'aquesta pandèmia, hem pogut copsar la importància de les dades oficials fiables per analitzar

l'avenç de la malaltia, detectar grups vulnerables, mesurar l'impacte de les polítiques de distanciament social en la vida de les persones i en l'economia, i projectar les necessitats de futur del nostre país. Tenir dades fiables és essencial per al disseny de les polítiques públiques que hem fet i seguirem fent per ajudar la nostra ciutadania.

De fet, ACTUA ha impulsat una plataforma de dades que facilita la presa de decisions per fer front a la Covid-19, ja que permet conèixer la situació epidemiològica, identificar les persones a qui s'ha d'aplicar mesures d'aïllament domiciliari i fer el seguiment dels casos sospitosos i confirmats.

I més enllà del caràcter estadístic, la Covid-19 ha evidenciat la necessitat de disposar de dades i de gestionar-les correctament en pro de la població. Ha estat clau tenir-la informada en tot moment, per a la seva tranquil·litat i també per poder-li demanar corresponsabilitat en la presa de decisions.

A banda, la crisi sanitària ha precipitat la recent adhesió al Banc de Desenvolupament del Consell d'Europa i la futura adhesió al Fons Monetari Internacional, conveni que hem aprovat en aquesta sessió.

Entrar al Fons Monetari Internacional, tal com ha recordat el ministre de Finances i Pressupost Èric Jover, implicarà haver de facilitar un gran volum de dades sobre el nostre país, que l'organisme validarà. Un fet que ens aportarà notorietat internacional. A més, entrar al Fons Monetari Internacional ens facilitarà l'accés a assistència tècnica i formacions en temàtiques estadístiques, que ens ajudarà a seguir millorant en aquest camp.

No voldria acabar sense agrair, en nom dels Grups Parlamentaris de la majoria, l'esforç de cadascun dels treballadors del Departament d'estadística per poder dur a terme tot el contingut d'aquest informe. De ben segur que, d'aquí a un any, quan sotmetem al Ple el proper informe, podrem seguir celebrant que els percentatges d'execució del volum d'activitats estadístiques segueixen progressant favorablement.

Gràcies Sra. síndica

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Coma.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. nunci.

Moltes gràcies Sra. síndica.

Vull començar la meua intervenció agraint la feina duta a terme pel departament d'estadística així com tots els organismes públics com també empresaris i altres persones que han treballat i han col·laborat en l'aportació de dades. Perquè sense la seva col·laboració i esforç, avui no podríem avaluar a la seu del Consell General el seguiment del pla d'estadística del Govern i la seva llei.

Senyores i senyors, la finalitat de les estadístiques públiques és donar a conèixer les dades sobre la realitat econòmica, social, cultural, mediambiental, demogràfica, entre moltes altres. Tot amb l'exigència d'estadístiques d'elevada qualitat i d'actualitat.

En definitiva, és una eina cabdal que ha de permetre a qualsevol ciutadà o organisme, ja sigui del país o estranger, i que aquest pugui obtenir dades d'Andorra i palpar la nostra realitat amb estàndards homologats internacionalment.

El pla d'estadística que avui disposem, ens ha de proporcionar progressivament, informació estadística en temps oportú per donar suport al desenvolupament, el seguiment i a l'avaluació de les polítiques del país, i mantenir un equilibri entre els àmbits econòmic, social, mediambiental, atenent especialment les necessitats dels usuaris nacionals de les estadístiques públiques i els compromisos informatius en estadística oficials derivats dels acords internacionals que subscriu el Principat d'Andorra.

Ja posats en més concreció dins del sector públic, el pla estadístic ens ha de proporcionar conèixer la despesa, l'activitat inversora i els ingressos tributaris de totes les administracions públiques, i en diverses periodicitats i nivells de consolidació.

El pla també ens ha de proporcionar informació de qualitat sobre l'endeutament públic de tot l'Estat i també els seus recursos financers, materials, humans, vinculats sobretot a les actuacions públiques en educació, salut i protecció social.

En el sector d'exterior ens ha de proporcionar el coneixement dels principals components del sector exterior de l'economia andorrana, amb informació física i econòmica sobre el sector del turisme, amb els fluxos receptors internacionals i domèstics i el turisme emissor andorrà, així com informació regular sobre el comerç internacional i de béns i serveis, la posició inversora i la balança bàsica de pagaments,

Senyores i senyors, he triat algun d'aquests fragments, els tècnics ja ho han entès de l'articulat de la llei del pla d'estadística 2018-2021, perquè tenen més rellevància que mai, avui en el moment en què ens trobem. I m'explico.

Per un banda, el segon punt de l'ordre del dia del Consell d'avui feia referència a l'adhesió del Conveni

constituit del Fons Monetari Internacional. No entraré aquí a fer un altre debat sobre l'adhesió al FMI, aquest ja ha estat realitzat i ha estat votat. Però sí que és cert que el FMI es fixarà en les dades que tenim publicades, així com altres dades agregades que ens demanarà. El FMI es fixarà en la nostra economia, en la nostra producció, en el nostre endeutament, en la nostra fiscalitat. Si les dades que disposen a Andorra són de qualitat, són d'actualitat, segurament tindrem una part de feina feta de cara aquesta organització. I amb aquesta feina ben feta, donarem una mostra de seriositat i de rigor a l'exterior com a país. Així ho explicava el ministre Jover i així ho comentàvem l'altre dia al grup parlamentari en relació amb el FMI.

Per altra banda, totes les previsions, planejaments, estudis, incloses estadístiques, macroeconòmics, econòmics, que poguéssim tenir fins a la data, se n'han anat en orris. Se n'han anat en orris a causa de la Covid-19. A part de la pèrdua irreparable de les persones que han perdut la vida per aquesta malaltia, -i aprofito aquí aquesta tribuna en nom propi i en nom dels companys de Terceravia + Unió Laurediana + Independents per solidaritzar-me amb el seu condol. Tindrem Sres. i Srs. unes pèrdues econòmiques molt importants, amb una baixada dels ingressos per a empreses i les famílies, per tant menys recaptació en impostos. Menys recaptació també per l'IGI, degut a la baixada del consum general. Més despesa sanitària, més despesa en ajudes, nova despesa en crèdits d'empresaris que no podran assumir, nova despesa en ERTOS.

I no em vull oblidar de menys ingressos per a empresaris, propietaris de béns immobles que han deixat de recaptar per la reducció de lloguers en locals comercials, així com també en la reducció de lloguers d'habitatges per inquilins afectats pels ERTOS. Vull agrair també a aquests empresaris i propietaris en nom de Terceravia + Unió Laurediana + Independents l'esforç econòmic que han realitzat en aquesta pandèmia. I estic convençut que molts d'aquests empresaris-propietaris també tenen o han tingut dificultats econòmiques.

En definitiva, tot plegat un daltabaix econòmic i social que encara desconexem el seu abast a hores d'ara.

En aquest aspecte, moltes de les dades que disposem fins l'actualitat, volen a trossos, malgrat que són cabdals per la nova normalitat.

Les dades que disposem fins a la data ens han de servir per fer un anàlisi acurat fins l'arribada del Covid, i encara ens manquen moltes dades que no s'han complert per la seva alta complexitat i exhaustivitat

en l'informe que exigeix la qualitat dels estàndards europeus.

Amb l'exposat, es pot deduir que el departament d'estadística, si abans l'hem felicitat per la feina que ha fet, encara tindrà més feina que mai. Aquests dos esdeveniments, la Covid-19 i l'adhesió al FMI comportarà de ben segur el desplegament de totes aquelles activitats estadístiques que surten al pla i que avui encara no hem desplegat. Comportarà també el desplegament més exhaustiu dels objectius estratègics instrumentals, esperem que agiliti una vegada per totes el marc de col·laboració institucional de la qual tots els que heu sortit en aquesta tribuna n'heu fet referència que encara no hi ha tota la col·laboració necessària entre totes les administracions i institucions del país.

També caldrà posar en coneixement i a l'abast d'ela informació d'estadística de tots, aquells compromisos contrets tant a nivell nacional com internacional. Sense aquestes dades, sense aquests compromisos que tenim contrets, plasmats en els informes estadística, estarem donant unes dades "cesgades" que no s'adiuen a la realitat.

Només amb dades de qualitat, amb dades d'actualitat i amb el coneixement de la realitat, serem capaços de dissenyar el futur d'Andorra.

Aquesta és la nostra avaluació a l'informe sobre el grau d'acompliment dels objectius del programa estadístic 2019.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Carles Sánchez.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies Sra. síndica.

Senyores conselleres, senyors consellers,

Avui tornem a parlar de l'estadística pública nacional com ho férem el desembre de 2019. Aleshores avaluàvem l'informe de compliment del programa estadístic 2018. Avui avaluem l'informe del 2019. Crec que ja coneixen suficientment el contingut del mateix i els progressos i els estancaments en què incorre aquest segon informe d'acompliment. És per això que no m'hi vull entretenir en aquestes valoracions més generals. A la meua intervenció abordaré aspectes que ja vaig destacar de l'anterior informe, valoraré la principal novetat que hi aprecio i conclouré, a través d'algun exemple, amb el que entenc que és la realitat estadística del nostre país.

Per començar destacaré, com ja s'ha fet, però que no per evident cal obviar-ho, la importància neuràlgica de l'estadística per la configuració de polítiques públiques, la prosperitat econòmica i la possibilitat de democràcia. Podem fer d'això un mantra o podem, simplement, constatar-ho. No fou altra la voluntat de l'aprovació del primer pla estadístic, el del 2018-2021, del qual avui jutgem l'evolució i pel qual, avui, podem extreure elements pel proper que l'adaptin a la mutabilitat imperant.

El desembre de 2019, que ara sembla tant llunyà, vèiem un desenvolupament estadístic llastrat en molts aspectes -sempre segons les activitats i variables estadístiques marcades al pla-, sobretot en els relatius a les activitats dependents del Govern i les d'altres institucions, a més de les activitats pertanyents al propi Departament d'Estadística que encara no havien pogut ser executades. Se'ns deia aleshores -ho deia el ministre en la seva presentació el desembre de 2019- que aquest llast era provocat per la dificultat d'obtenció de dades i, sobretot, de les dades convenients en totes les variables que marca el pla, -aquesta informació la poden consultar al Diari de sessions i també l'hem pogut sentir respecte a que aquests continuen sent els principals problemes de desenvolupament del pla.

En aquella ocasió jo remarcava que trobava absències notables. És el cas, sense entrar al detall, d'àmbits com els de la cultura o l'educació, on en aquest informe s'han assolit ben bé en el seu 100%, la qual cosa celebri i espero permetrà desenvolupar millors polítiques en dos àmbits especialment sensibles a «la mutabilitat» de la que abans parlava. De la mateixa manera aprecio els esforços del departament en la inclusió de noves activitats relatives a les «estadístiques demogràfiques i socials» en els àmbits de la salut, la immigració i les prestacions socials i pensions.

Ara bé, si he citat àmbits que han experimentat un progrés no em puc estar de citar els àmbits que ja aleshores vaig assenyalar com a problemàtics i que lluny de progressar segueixen estancats en el seu desenvolupament, o que simplement no s'han dut a terme. Prendré com a exemple dues activitats ben identificables: l'A004 «Moviment natural de la població» i l'A006 «Estadística de matrimonis, unions civils, parelles de fet, divorcis, separacions i nul·litats», amb un percentatge de realització del 43% i del 27% successivament -el darrer amb un lleu increment respecte el 20% del 2018. Personalment, aquesta qüestió se'm presenta com un enigma. Què és el que impedeix un desenvolupament complet d'unes estadístiques tan bàsiques? El primer pren les dades del Registre Civil -i el pla ja especifica la necessitat d'integració i eficiència en la recol·lecció i intercanvi

de dades- i als organismes col·laboradors hi figuren els ministeris de Salut, d'Afers Socials i el de Justícia i Interior; el segon indica com a organismes col·laboradors els ministeris abans esmentats exceptuant el de Salut i a més del Consell Superior de la Justícia. En ambdós s'indica com a cost estadístic «molt baix». Quin és, doncs, el problema?

Canviant de tema, m'agradaria referir-me a la principal novetat d'aquest informe. Es tracta del capítol 3.4 «Progressió de l'execució del Pla 2018-2021», capítol absent a l'anterior informe tot i que veient que a la llei compta com un informe intermedi, podia haver-ne format part i podem mirar d'introduir aquesta modificació, ja que com se sap néixer ja és progressar i el fet mereix ressenyar-se. Si abans he parlat de l'enigma inherent a l'estancament de determinades activitats estadístiques aquí he de parlar de les promeses constants que se'ns enuncien en el capítol.

Aquest s'inicia amb les comparacions per tipologia d'activitats, òrgan responsable, etc., la qual cosa facilita la lectura. A continuació es recorden els objectius estratègics informatius i instrumentals per procedir a explicitar el seu grau de desenvolupament. Però la facilitat de lectura la perdem quan s'exposa el desenvolupament dels objectius agregats sota un percentatge general sense desglossar el desenvolupament de cada indicador -tot i trobar-los citats just a sota romanen sense la xifra de desenvolupament-. Existeix el que percebo com alguna incoherència entre agregats al capítol i desagregats a les taules de detall, sent el cas del «Registre estadístic de població» -tot i que potser és només fruit de la nomenclatura. Bé, tot plegat una qüestió de presentació, certament, i es pot pensar, però és que ja ho assenyalava el desembre del 2019, la claredat, la coherència, l'estructura: són les virtuts de la informació estadística i la demanda dels ciutadans. Entendre la progressió del sistema de registres al que aspira el pla passa per entendre l'evolució de les activitats desagregades.

Parlava anteriorment de promeses, i n'hi trobem, n'hem sentit en la presentació d'aquest capítol 3.4: la integració de les dades de les principals parapúbliques, el registre de territori, el cens estadístic de població, el marc input-output, l'estimació directa del PIB, el registre d'empreses, l'estadística econòmica d'empreses, enquestes temàtiques diverses, inventaris informatius de l'Administració, etc. A més hi trobem els objectius instrumentals, amb un pla estratègic per la integració de la informació. Coneixem en aquest capítol la intenció i les promeses. I repeteixo: per què no al primer informe que dona compte d'aquest primer pla estadístic, es podia

incloure aquestes intencions i aquesta planificació de cara als següents informes?

Per anar acabant m'agradaria concloure no amb les intencions ni les promeses sinó amb la realitat de l'estadística i de la informació estadística avui, al nostre país. I ho faré des de la nostra experiència aquí, al Consell General. El 19 de desembre de 2019 la companya, consellera Judith Salazar, rebia la resposta de Govern a la demanda d'informació relativa «a les indemnitzacions en casos de violència greu patida per les dones» on es demanava l'import de les indemnitzacions i els casos registrats d'agressors insolvents. La resposta fou que restava fora de la competència del Govern i que l'organisme responsable, el Consell Superior de la Justícia, no gaudia d'un sistema que les pogués proveir. Idèntica resposta pel que fa a la dificultat d'obtenció de dades estadístiques deguda al gestor emprat a la Justícia rebé també la consellera Judith Salazar quan demandà, en aquesta ocasió, dades estadístiques relatives «a l'ordre jurisdiccional penal», en aquesta ocasió amb resposta del proppassat 2 de setembre.

Una altra demanda d'informació -que en aquesta ocasió sí que rebé resposta del 18 de juny de 2020 amb la informació sol·licitada- fou la de la companya consellera Susanna Vela, que demanà el nombre de defuncions dels mesos de març, abril i maig dels anys 2015, 2016, 2017, 2018 i 2019, segregada per sexes i per franges d'edat. En primer lloc, aquí ens hauria d'estranyar el que una consellera general hagi de demanar aquesta informació tan bàsica al Govern, una informació que qualsevol ciutadà -i repeteixo: qualsevol ciutadà- hauria de poder consultar des del seu telèfon mòbil o ordinador propi o de la biblioteca. Si fem l'exercici de consulta a estadistica.ad trobem aparentment aquesta estadística on hauria d'estar, a «moviment natural de la població», i si volem conèixer l'estadística de les causes de defunció ho podem trobar a «estadístiques vitals». Totes dues figuren a l'informe com a plenament desenvolupades. No trobarem, però, el que busquem, doncs es tracta d'estadístiques anuals i no mensuals. No trobarem la informació que com a gestors públics, com a consellers generals necessitem. Si consultem el pla veurem que no el contravenen. Què tenim, doncs, aquí? Que hi ha un element de modificació del proper pla. La mutabilitat de l'avui obliga a revisar la disposició de les dades. Crec que en això estem tots d'acord.

Però prosseguim amb l'exercici i cerquem aquesta estadística per a l'abril del 2019 i fem-ho en l'organisme estadístic immediatament superior i amb el qual vam signar un acord el 2014, l'EUROSTAT, -l'oficina estadística de la Unió Europea. Si ho fem, -i els animo a fer-ho-, es trobaran amb la realitat estadística d'Andorra. Si bé la xifra per Andorra pel

mes d'abril existeix els anys 2010, 2011 i 2012, amb la solitària represa del 2018, pel 2019 la base de dades roman muda. I potser és que no ho han rebut - m'estranyaria, doncs, és una estadística bàsica de fa més d'un any- o simplement no es trameta. El resultat és idèntic: no disposem de la dada. Quins països dels presents a les bases de dades de l'EUROSTAT es troben en la mateixa situació pel 2019? Montenegro, Albània, Sèrbia, Turquia, Bielorússia, Bòsnia-Hercegovina, Kosovo, Moldàvia, Mònaco, Rússia, San Marino, Ucraïna, Armènia, Azerbaidjan i Geòrgia. Aquest és el club al que pertany Andorra en matèria estadística, aquesta és la realitat.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. conseller.

Alguna altra intervenció...

Govern desitja intervenir...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. síndica

Ho faré des del meu lloc si no hi ha inconvenient.

Molt ràpidament.

El Sr. Joan Carles Camp, comparteixo la reflexió que feia de què és necessari un esforç i una qualitat en el tractament de les dades, no d'ara, de sempre. Entenc que sempre ha estat un objectiu que ha perseguit aquest Departament d'estadística independentment del ministeri al qual ha estat assignat o les persones que han estat al capdavant ja sigui a la direcció o en el ministeri.

Vostè feia referència a què, o feia més bé la valoració del programa en base a informació que entenc que s'hauria de donar en processos com l'adhesió al FMI, valoracions de l'impacte que pot tenir el Covid a nivell econòmic i social al país i jo afegiria fins i tot, que hi estic d'acord, amb el futur conveni o acord d'associació que es pugui tractar amb la Unió Europea, però és que també li recordo que és que estem parlant de la valoració del programa 2019. Per tant, algunes de les coses que vostè entenc ens exigia, que volien tenir llavors, feia referència sobre el tractament de la informació que s'ha pogut fer sobre el Covid, no corresponent als programes o les activitats que estaven previstes al programa 2019. Entenc que això ho haurem de valorar en la propera presentació del programa que correspon al 2020.

En qualsevol cas, comparteixo com no pot ser d'una altra manera que les dades han de ser fiables, han de ser de qualitat, no ho dubto, és així. De fet, en tot el

procés de negociació o de converses que s'ha dut a terme amb els responsables del Fons Monetari Internacional o que es duu a terme amb les agències de *ràting*, la facilitació de la informació per part del Departament d'estadística és constant i s'intenta donar el grau d'acompliment i de qualitat màxim, i això reflexa pel fet que si el fons monetari hagués entès que la qualitat de la informació que tractem no és el suficientment òptima per poder optar a l'adhesió o a formar part d'aquest organisme doncs, ens ho haguessin fet saber.

Dit això, com no pot ser d'una altra manera, evidentment tot és millorable i s'han de fer esforços per continuar assolint algunes de les activitats que malauradament no s'han pogut assolir, i sense posar cap medalla al ministre perquè no em correspon a mi i no soc jo perquè la feina la fan el Departament i els tècnics. De 140 activitats són 17 les que no s'han assolit, la resta doncs hi ha algunes que s'han assolit, fins tot al 100%, d'altres al 75%, d'altres al 79%, d'altres al 56%. Per tant, sempre la lectura es pot fer des de vèries òptiques, des de l'òptica del que no s'ha assolit i si 17 sobre 140 és fer una valoració negativa, doncs evidentment també es pot fer i també es pot fer des de l'altra vessant que s'han assolit moltes més de la meitat, moltes amb un grau d'acompliment del 100% però tot i així, com no pot ser d'una altra manera, la voluntat és continuar treballant i tant de bo puguem veure el dia que l'assoliment pràcticament és del 100%. Que no passarà... que no passarà mentre els formularis estiguin dissenyats com estan, perquè fins i tot en el moment que es van dissenyar aquests formularis ja els hi dic que això són reflexions i anàlisis que han sortit a posteriori fins i tot s'han inclòs més activitats de les que el propi Eurostat, o categories, se'ns demana. I alhora de voler-les analitzar doncs no estem preparats, no estem preparats a nivell del tractament de les dades que tenim, no estem preparats a nivell de les eines que tenim i no estem preparats - no em refereixo com a Govern sinó com a país i les institucions que disposen d'informació-, i no estem preparats a la integració d'aquestes dades.

Però, per sobre de tot això... -i també ja enllaçaria amb la intervenció del Sr. Carles Sánchez-, per sobre de tot això cal fer un canvi en la cultura del tractament i la manera de gestionar primer les dades, les bases de dades, i sobretot entendre quina és la finalitat que ha de tenir el Departament d'estadística per aquestes dades que és la que tant vostè Sr. Sánchez, com el Sr. Joan Carles Camp, com la Sra. Coma han anunciat: la importància i la necessitat de poder disposar d'informació per poder fer preses de decisions des de la gestió política però també des de l'àmbit privat. Amb això tothom i està d'acord però ens trobem... -i això els puc assegurar i ho vaig dir en la primera

intervenció-, potser els pot sonar a excusa però és la realitat en la que ens trobem que costa que hi hagi un compartiment de la informació tenint en compte que som un país on les institucions som molt recelosos de compartir la informació pel fet que som garants d'aquestes bases de dades que han anat generant ells mateixos i com no pot ser d'una altra manera els preocupa l'ús que se'n pugui fer i estem intentant que s'entengui que l'ús finalista del Departament d'estadística és justament elaborar informació, informació que ha de ser pública, informació que després s'ha de posar a l'abast dels ciutadans i informació que s'ha de facilitar també als organismes internacionals.

Però sí, ho vaig dir llavors i ho torno a dir. Hem tingut, tenim i tindrem barreres importants, dificultats amb els comuns, amb la CASS, amb FEDA era una barrera que teníem fins fa poc i l'hem solucionat. Hem de fer una feina de molta pedagogia, hem de fer una feina en la que impliquem també a l'Agència de Protecció de Dades per poder garantir el tractament i la finalitat de les dades a les que accedir que no són altres que l'objectiu que està marcat des del Departament d'estadística i de la pròpia llei amb garantir la cobertura que dona la pròpia llei d'estadística per la confidencialitat però costa... costa... costa perquè després, quan ja hem superat la primera barrera, doncs quan hi ha la predisposició i s'ha entès l'objectiu i la necessitat després ens trobem que no hi ha una harmonització quant als instruments que han de permetre, justament això, la integració de les dades i aquí és on hem d'entrar a treballar conjuntament, que ho estem fent, amb alguns comuns doncs en harmonitzar el tractament de les dades perquè justament pugui haver-hi aquesta finalitat última.

Però és cert com a país, com a Estat ens costa compartir la informació i jo crec que és una feina constant que hem de fer entre tots per tenir la base dels discursos que han fet vostès aquí que jo comparteixo i subscriu que és important que hi hagi aquesta transparència i aquesta facilitat a l'accés de la informació.

I després, algunes coses concretes a les que feia esment el Sr. Sánchez, una mica per esvaïr-li l'enigma sobre l'estadística de matrimonis civils i perquè vegi que no hi ha cap voluntat d'explicar-ho. I simplement sí a vostè és un tema que realment li preocupa el fet de què no s'expliqui o no es pugui assolir.

L'explicació no és altra i és que la informació no està digitalitzada, i al no estar digitalitzada no es pot tractar. És tan simple com això. Si estigués digitalitzada es podria tractar millor. El fet de què no ho estigui doncs no ens permet, per exemple, tractar les dades de parelles de fet que no estan digitalitzades, no es pot tractar les dades de les nul·litats perquè no

estan digitalitzades, i no estan digitalitzades tampoc el detall dels divorcis per edat, per parròquia o per nacionalitat. El fet de no tenir-ho digitalitzat no ens permet tractar-ho. Tan bon punt es tingui es podrà fer. No hi ha cap altra voluntat ni cap altre motiu al darrera d'aquest assoliment del 27% que és superior al que es va assolir al 2018, però que evidentment tots voldríem que fos superior.

I després l'altre dubte que presentava vostè és el per què s'ha inclòs en aquest 2019 aquest programa estratègic que no es va fer en la presentació del programa 2018 i és perquè és un programa que és a mig pla i per tant ja preveu justament el programa que s'hagi d'incloure ara i no en el programa del 2018.

Després, per intentar fer aquest exercici de poder explicar el per què no s'han assolit alguns indicadors, intentem, no sé si serveix o no, si no és el cas doncs ho podem canviar de cara a properes presentacions d'informe quan hi ha una activitat que no s'ha assolit en l'any que tractem, que estem parlant del 2019 però estem en l'últim tram del 2020 i l'activitat sí que veiem que durant el 2020 la podem assolir, no és una promesa que fa ministre, perquè seria molt inconscient per part meua fer-ho si no realment els equips no diguessin que realment està previst fer-ho durant el 2020 com així ho vam fer en la presentació del programa 2018, quan ja vam avançar que algunes dades, recordo les de turisme per exemple, que ja els avançava que estaven a punt de publicar-se i així va ser. No seria tan agosarat per anunciar coses que realment el departament creu que no es podran assolir.

Evidentment ens hagués agradat a tots, i al mateix departament el primer, poder-les fer amb termini per tenir aquest grau d'assoliment del 100%. Però, insisteixo i crec que ho ha dit el Sr. Camp i crec que tots estarem d'acord, hi ha un esforç important per part del departament, una feina molt estratègica que és el tractament i l'anàlisi de dades, i també hi ha unes dificultats que jo no les amago que no totes són atribuïbles a la gestió que pugui fer el ministre, tot i que segur que també n'hi ha, sinó també aquestes barreres que jo els explico de no poder accedir a la informació.

Per part del Govern seria tot i agrair també la intervenció de la Sra. Coma. I prenem nota d'aquesta exigència no pot ser d'una altra manera d'intentar any a any, aquest és l'objectiu, de què aquest grau d'assoliment doncs vagi en augment i doncs evidentment ens quedem perquè som insatsfets de mena amb l'espina clavada d'aquelles activitats que no han augmentat en quant a l'assoliment, i sí que és de la nostra atenció i del nostre interès doncs que de cara el programa de l'any 2020, puguem tenir un grau d'acompliment superior.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Els grups parlamentaris desitgen tornar a intervenir...

No...

Sra. Coma, vostè no desitja intervenir...

Sr. Joan Carles Camp per Terceravia-Unió Laurediana + Independents.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Gràcies Sr. ministre per les explicacions.

És cert jo li he parlat del de la col·laboració institucional i és difícil doncs de què encara avui, com vostè i tots sabem, doncs no hi hagi un traspàs d'ela informació real entre les administracions públiques, entre les parapúbliques i el departament d'estadística. Doncs trobo que és una mica fort de cafè que aquestes institucions no vulguin col·laborar ja que són dades bàsiques.

I després també hem trobat a mancar dins de l'informe, doncs hi ha estadístiques que surten que estan acomplertes al 100% però que després a la pàgina web o en format digital, doncs no es troben enlloc. Aquesta és una altra de les problemàtiques que hi ha.

Per tant doncs, noli vull posar la culpa a vostè i molt menys tampoc al departament d'estadística perquè sé que és un esforç titànic el que estan fent, però no s'entén com una estadística que estigui realitzada al 100%, aquesta no estigui degudament publicada, i ens costa inclús els d'aquí, doncs trobar aquelles dades a la pàgina nostra, a la web estadística.ad, i encara menys si ho busquem des de fora. No sé si també hauríem de millorar el tema dels idiomes perquè l'estadística no només ha de tenir un efecte nacional sinó que també ha de tenir un efecte o un servei internacional, sobretot per la inversió estrangera o gent que vulgui venir a casa nostra i vulgui venir a fer negocis amb nosaltres.

I també sobre la qualitat de l'endeutament, doncs m'agradaria, doncs ho he mencionat, doncs que poc a poc anessin sortint aquells compromisos doncs que tenim tant a nivell nacional com a nivell internacional, que puguin afectar les dades realment doncs que tenim sobre el deute del país. Aquestes tampoc les he trobat en la nostra pàgina web.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, molt ràpidament, referent a l'última part de la informació, crec que amb la intervenció anterior doncs justament amb la interpel·lació del Sr. López al ministre Jover, doncs ja ha explicat quin serà el procediment que el Govern durà a terme perquè no hi ha cap voluntat de no explicar de manera clara i transparent quins són els esforços que s'hauran de fer, que l'Estat haurà de fer i el compromís i el grau d'endeutament que assumirà l'Estat i les palanques o les mesures o vies i mecanismes que l'Estat i que des del Ministeri de Finances s'estan treballant doncs per poder-hi fer front a aquest augment de l'endeutament, que s'ha reconegut com no pot ser d'una altra manera, però que era absolutament necessari com molt bé ha dit el ministre Jover. Almenys des de l'òptica del Govern de coalició.

I pel que fa també a aquest apunt que em feia vostè, no li puc contestar, ho verificaré el fet que em comentava de si hi ha activitats que estan acomplertes al 100% i que després a la pàgina web d'estadística no hi ha manera d'accedir-hi. Doncs si és així, miraré de trobar una explicació i tan bon punt la tingui, doncs no es preocupi que li faré arribar el perquè, si és que és així, i sinó evidentment intentarem que estiguin publicades perquè evidentment doncs els encerts són part dels treballadors públics i els errors jo sí que dic que són part i responsabilitat del ministre.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Cap altra intervenció...

Doncs si no hi ha més intervencions, és dona per acabat aquest debat, i no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Bona nit.

(Són les 21.01h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877